

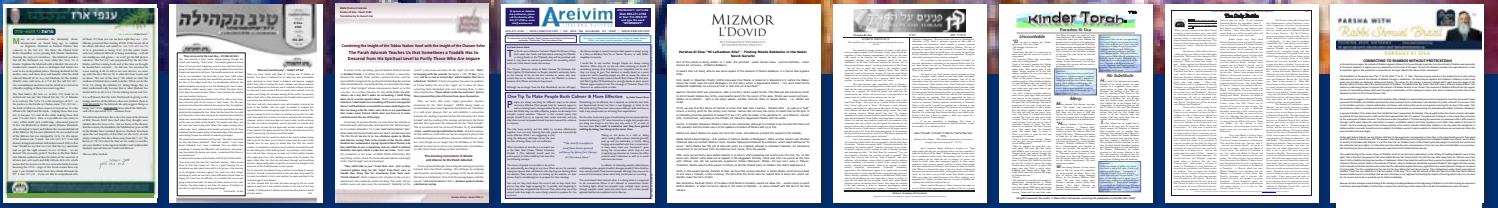
BS"D • Vo. 2 | Issue 24 | No. 73 • MONSEY: Candle Lighting - 6:43 • Shabbos Ends - 8:15 (72 min past shkiah) • March 14, 2020 • 18 Adar, 5780

רס התורה

DIVREI TORAH FREELY PRINTED & DISTRIBUTED BY RAMAPOST

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

PARSHAS KI SISA

ANFEI EREZ • TIV HAKEHILA • SHVILEI PINCHAS • AREIVIM • MIZMOR L'DOVID
 PENINIM ON THE TORAH • KINDER TORAH • PARSHA PSHETEL • RAV BRAZIL

ENGLISH
 DIVREI TORAH

SPONSOR A DVAR TORAH

SPONSOR AN ENTIRE WEEK FOR **\$360**

Following Daas Torah, Ramapost is sharing the opportunity to sponsor weekly Divrei Torah. The following publications are read by hundreds of people every Shabbos. Sponsor an individual Dvar Torah or the entire collection, in the zechus of a choleh, le'iluy nishmas, or for someone in need. A small message can be put on the Dvar Torah of your choice which will be distributed across Monsey and online.

\$180

Ram HaTorah
150 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English & Hebrew)

\$126

Meoros Hatzadikkim
300 WEEKLY*
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits
(English)

\$100 (MONTHLY)

Divrei Chizuk
800 MONTHLY*
R' Gamliel Rabinowitz
(Hebrew)

\$100

Torah Wellsprings
200 WEEKLY*
R' Elimelech Biderman
(English / Yiddish)

\$72

Sichat Hashavua
Hitkashrut & Likutay Torah
125 WEEKLY*
(Hebrew / English)

\$54

Oneg Shabbos
50 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English)

\$*

Areivim
400 WEEKLY*
R' Shmuel Gluck
(English)
*CONTACT INFO@

*AMOUNT DISTRIBUTED

פרשת כי תשא-פרה

י"ח אדר תש"פ VOL. 1 / ISSUE 29

Many of us remember the absolutely classic interpretation we heard long ago to explain an enigmatic Medrash in Parshas Chukas that connects to the חטא העגל. We know the Chazal from Rashi (Bamidbar 19:22) quoting Reb Moishe Hadarshan showing the steps of correlation. The Medrash wonders that all the Karbanos are male while the פרה אדומה is female. Explains the Medrash with a Mashal: the son of a maidservant created a mess as all diaper-clad infants are wont to do, in the palatial palace. The king declared: let the mother come and clean away and launder what the child relieved himself of. So too, said Hashem, let the mother (Parah) come and serve as a כפרה for the calf-העגל. Our astonishment need not even be stated as we marvel at Chazal's coupling of these two events together.

The Bais Halevi (Ki Sisa s.v. והנה בהמבואר) leads us to understand not just this Chazal but the יסוד of Yahadus in its entirety. The פרה אדומה is the stereotype of חוקים – as the preface to the Parsha in Chukas states זאת חוקת התורה – the kind of Mitzvos whose reason is beyond us. It is the ultimate Dr. Jekyll and Mr. Hyde – helping those that were טמא to become טהור and all the while making those that were טהור into טמאים. How is it possible for one entity to carry within itself such conflicting, adversarial powers? In fact, the Medrash in Chukas quotes Shlomo Hamelech who attempted to learn and fathom the reasons behind all of the Mitzvos. By his own admission, he succeeded in all of the Mitzvos but was stumped by פרה אדומה. His report of his mission was "I tried - but ממני" I am still distant, foreign and remain still undiscovered. Why is that true? Would we say that on a test that has 613 questions and we got the right answers to 612 of them – we are distant? We are nearly perfect! Teaches us the Bais Halevi that Shlomo understood that the limits of the smartest of all men just can't reach and fully fathom ALL of it, which means that his answers to the 612 were also faulty because knowing the שכליות – logic of the Torah cannot have any gaps. I was Zocheh to hear from Rav Chaim Shmuelevitz ZT" L that צדקו יחדיו – if you are able to comprehend ALL

of them יחדיו then you can see how right they are – צדקו. Shlomo perceived that missing EVEN ONE means all of his efforts fell short and ended in והיא רחוקה ממני. So פרה אדומה is presented as being חוקת התורה-the entire Torah and every inherent Mitzvah as being something – with all our intelligence and genius – we won't get the full picture ourselves. The חטא העגל was perpetuated by the fact that Moshe said he's coming back and at the time we thought he should have returned – he did not. We reasoned he is not coming at all. So left to our own devices, we came up with the idea that an עגל is what the hour needs and we know "the rest of the story". We relied on what the wisdom of limited man could consider. When we do the חק, doing the ultimate פרה אדומה, doing things that we don't understand only because that is what Hashem has instructed us to do, it is a כפרה for relying on our own will.

It is well known that the Sefer Hachinuch in giving us the background for all the Mitzvos does not attribute them as THE REASON for the Mitzvah. He only suggests things as being משרשי המצוה -THE ROOT from which the Mitzvah – with all its myriad of כוונות – emanate from.

We unfortunately know the source for some of the factions of Klal Yisroel, MAY have had what they thought were reliable ideas for Jews to do – but we know of the disaster that the reform, the Maskilim, the Yiddishisten (you can fill in the blanks) have wreaked upon us. Hashem Yerachem upon the vast majority of Jews that are the קרבנות of such empty strategies that drew them away from the רצון ה'. The lesson of פרשת פרה must be that we are ready to sacrifice our own intellect to the superior intellect and wisdom that Hashem injected into our Torah and Mitzvos.

May we all be Zocheh.

אמני קואליציה
חיים בלב אמת

LAYOUT: RAMAPOST.COM

MOSDOS ZICHRON EREZ was established in 2005 under the leadership of Rav Chaim Zev Levitan and is dedicated to older Bais Medrash bochurim who have chosen to pursue the path of Zevulun while rooted in the tents of Yissochor. B"h they have had great siyata d'shmaya in enabling these bochurim to shteig and face the world as real Bnei Torah. Rav Levitan's reputation in the chinuch field and his warm and caring personality have led to the tremendous hatzlocho of this wonderful mosod.

For more information please visit: WWW.ZICHRONEREZ.COM

טיב הקהילה

בס"ד
'יו"לע"יקהילת שנת בנית ד'

בנשיאות מורנוהרה"צ ר' גמליאל רבינוביץ שליט"א

English Edition

Ki Sisa
5780

No.
506.405

טיב המערכת

וישכימו ממחרת – They arose early the next day

Two men entered a small Jewish villages passing through the streets and shouting, "Help! Help!". The people gathered around them to find out what happened, and the men told them that a group of bandits living outside the town grabbed them and their friends and wanted to kill them. The bandits would only set them free on one condition, the Jews had to pay them 1,000 rubles ransom per person and only then would they set them free. When the Rav of the village heard this, he immediately called for the *gabbai tzedakah* and he gave him the following list: From Yaakov the milkman collect twenty ruble. From Moshe the tailor thirty. From Beryl the water-drawer fifteen. From Yitzchak the wealthy man two hundred. And so on.

The *gabbaim* left with the directive of the Rav. After a short time, they returned with all the money in their hands. The Rav was amazed at how they had collected the money so fast, the *gabbaim* told him that every man on the list that they approached doubled what the Rav budgeted for him. When the Rav heard this, he ruled that they had to return the money to the residents and instead he called over several able-bodied men and instructed them to go out of the town and beat up the bandits, the people with them, and the Jews that were being held. When they began beating those unfortunate 'Jews', suddenly their beards and *peiyos* fell off. They explained that they were trying to take advantage of the Jews who were willing to keep the mitzvah of redeeming hostages.

The people returned excited and they said, "We didn't know that our Rav had *Ruach HaKodesh*". Their Rav replied, "I don't have *Ruach HaKodesh*, but I have a *kabbalah* from our Rabbis that everything in sanctity has difficulties and hindrances, and when I saw how easily the money was raised, I understood that there is no mitzvah here."

It states by the incident of the Golden Calf (32:6) 'וישכימו ממחרת' – 'they arose early the next day' and Rashi explains, 'Satan roused them so that they would sin'. This is a great teaching for us. Sometimes we sigh about how hard it is to get up in the morning or to strengthen ourselves against the *yetzer* for other things. According to what we see here, these difficulties should make us happy, for if we have no difficulty, it is possible that we are not going in the correct path, for when the Satan wants us to sin *chas v'shalom*, the Satan helps us and does not stop us. If it blocks us, then this is a sign that we are doing good things!

- Tiv HaTorah – Ki Sisa

טיב ההשגחה

'מפליא לעשות' – 'Who acts wondrously'

There are many stories told about R' Yeshaya ben R' Moshe of Kerestir. One about a *shidduch* for an older boy who immediately upon returning to Israel found a *shidduch* and became engaged within forty days of visiting the *kever*. Another one about someone who prayed because his business was in complete collapse and when he returned it was revealed that his worker who wanted to be his partner was fooling him and was stealing all the profits. He was only able to deal with it after davening by the Tzaddik which opened his eyes and he was able to save the business.

This time I will tell a story about a man who traveled to pray by the *kever* of the Tzaddik. Late one night, he landed in Hungary and approached the car rental agency to get the car that he reserved. The car was waiting for him, but when he wanted to pay with his credit card, they asked him to enter his code to complete the transaction. However, since in Israel one does not need a code, he did not know his code. He tried to remember, and he punched in a number that did not work. He tried his luck again with another number and again it was rejected. The agent warned him that he only had one more try and if it was wrong, his account would be locked.

Now he feared that he would be stuck at the airport without being able to go to the *kever* so he stood in prayer that the merit of the Tzaddik who he was going to would help him find the correct number. He checked his cell phone until suddenly, he found the code he was looking for. With shaking hands, he punched in the number, but it did not take. Giving up, he went out to find another traveler who might give him a ride. Walking no more than 20 meters, the agent called after him that the card went through and everything was fine. Happy and grateful, he got the car and drove straight to the holy *kever* of the Tzaddik to pour out his request.

On his way back, he wanted to buy a bottle of something to quench his thirst. He took it and paid with his card and when they asked for his code, he entered it, but it was rejected. He again punched in the code and again it was refused.

He then realized that the code had been wrong by the car rental agency as well, but it was another wonder in the merit of the holy Tzaddik, R' Yeshaya ben R' Moshe, his merit should protect us and all of Israel, *amein*.

צ.כ.

השמח בחלקו – He who is happy with what he has

Regarding the mitzvah of donating the holy shekalim for the building of the Mishkan and the offering of the *karbanos*, our Torah states that every man of the Children of Israel must give a half shekel, by the holy shekel – no more, no less – as a donation to the service of Hashem in Ohel Moed. It would be appropriate to understand why specifically a half shekel, just the opposite, in honor of the House of Hashem and its upkeep they should have donated more, at least a full shekel, so why did the Torah state 'half a shekel'?

Perhaps we can read between the lines and learn something that is relevant to every Jew – although everybody must demand of himself to be complete in the service of Hashem and to keep every mitzvah in all its details as it was given at Sinai. Nevertheless, one need not be sad when he sees that he cannot do it as wholeheartedly as he wants, the opposite, he sees that his mitzvos are deficient, rather, he should be satisfied and happy with the portion of *avodah* that he did.

This is hinted at (30:12) 'כי תשא את ראש בני ישראל' – 'when you will take a census of the Children of Israel', that is when a person is down because he has not kept mitzvos or done things wholeheartedly as is fitting, and he even is missing a spiritual feeling – something which causes him to become lax *chas v'shalom* in the work of Heaven and to abandon the *avodah* of Hashem. Then, he should get up, be encouraged, and raise his head and heart knowing the command of Hashem 'זה יתנו מחצית השקל' – 'this is what they shall give, a half shekel' to teach that completeness is not just dependent on him alone, rather, it is incumbent on every person to do what he can, and as for the rest, the Torah makes it as if he has already completed it. And so, from this half the Mishkan was built and from it the *karbanos* were offered, as they were very significant up Above.

שפלות המרומה – The uplifting lowness

Not only this, but he should not feel depressed because of this in that he has not done as much as he wanted to in the *avodah* of Yisbarach Shemo. Similarly, one who has done everything properly should not feel arrogant since arrogance makes one distant from the Creator as is stated by every arrogant person – HaKadosh Baruch Hu says (Arachin 15b) 'I and he cannot dwell together' – one who glorifies his humility is shameful to Hashem, even if his purpose is 'to make others jealous of his wisdom'. You must say to this individual: "When is jealousy of a scholar a good thing? When he increases wisdom but not when it comes from a lack of wisdom." It states (30:15) 'העשיר יעשיר' – 'The wealthy shall not increase and the poor shall not decrease from the half shekel' – that is, one should not lessen himself by only doing half the *avodah*, rather, 'ויגבה לבו בדרכי ה' – 'His heart was elevated in the ways of Hashem' (Divrei Hayamim II 17:6), Hashem wants have a service and He does not demand completeness, the person must just do what he can.

Inappropriate humility causes a loss for the Nation of Israel, they fulfill (Mishlei 18:9) 'גם מתרפה במלאכתו אח הוא לאיש' – 'One who grows lax in his work is also a brother to the master of destruction'. It is famously known that the destruction of the Bais HaMikdash came about because of the humility of Zachariah ben Avkoles (Gittin 56a) – this humility caused the destruction of our House and the burning of our Sanctuary and our exile from our land.

מבין ומאזין – Who discerns and listens

After forty days and nights, Moshe Rabeinu stood ready and prepared to return after receiving the Torah from the One Above, then the Children of Israel stumbled by making a Golden Calf – the work of the Satan through his jealousy, it could not stand to see the Children of Israel in their glory and it caused them to stumble with the severe sin of idolatry which is equal to the entire Torah.

HaKadosh Baruch Hu tells Moshe (32:7-8), 'לך רד כי שחת עמך סרו מהר' – 'Go, descend, for your nation has degenerated. They have strayed quickly from the way that I have commanded them; they have made themselves a molten calf'. And so, when Moshe descended, he heard and saw the calf and the dancing and he threw the two *luchos* of the covenant from his hands as if to say: "Since you served Idolatry, you are exempt from all the mitzvos in the Torah *Rachmana litzlan*, just as you would be forbidden from eating the Pesach so are you exempt from the entire Torah.

After destroying the calf and punishing the worshippers accordingly, Moshe Rabeinu approached and stood in prayer and beseeching before the Omnipresent pleading for his nation Israel that despite their falling down with this sin and this is what he said (32:31), 'אנא' – 'implore! This people has sinned a great sin and has made for themselves a god of gold'. Moshe Rabeinu added to the severity and greatness of the sin more than the Creator told him. When HaKadosh Baruch Hu told him, "They have strayed quickly from the way", Moshe added on his own, "This people has sinned a great sin". We must understand why when the trusted shepherd was standing deep in prayer for the sake of the Children of Israel and with great devotion for *Klal Yisrael*, did he ask to have his name removed from the Torah if *chas v'shalom* He did not forgive them for their sin – to speak as he did about Israel.

There is a moral lesson to be learned here regarding *bein adam lechaveiro* – interpersonal relations. When a person wants to unburden himself from the hardships that happen to him by telling someone else, he wants the other person to be attentive to him and not to be pushed off with the wave of a hand. He wants to be heard and listened to, so he embellishes the details. In this way he feels that the other one knows his pain, and this spreads goodness and kindness between them, and he will see that the 'kingdom down here is like the Kingdom Above', therefore Moshe enhanced the issue to be heard by the Almighty.

כח התפילה – The power of prayer

Truly, Moshe Rabeinu begged and pleaded for Israel to be forgiven for the sin, he was answered and promised (33:2-3) 'ושלחתי לפניך מלאך... ' – 'And I will send an angel before you... to a land flowing with milk and honey', and the Omnipresent comforted him (33:14) 'פני ילכו והנחתי לך' – 'My face shall go and I shall provide you rest' and (33:19) 'והנחתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם' – 'I shall show favor when I shall show favor, and I shall have mercy when I shall have mercy'. He even commanded to be *oleh regel* three times a year. Although the *Bnei Yisrael* were at a low level and deserved to be finished off, still, with the power of prayer they earned rest and the second *luchos*. We find the greatness and importance of prayer which needs daily encouragement as it states in the Gemara (Berachos 6b) on the posuk (Tehillim 12:9) 'כרם זלות לבני אדם' – 'when baseness is exalted among the sons of man', these are things that stand at the pinnacle of the world – like prayer that rises up – but which people treat lightly. A person must constantly consider the importance of prayer, aside from the great merit that we have by standing before the great awesome King, with proper prayer we merit that Hashem answer all our requests for good.

Combining the Insight of the Toldos Yaakov Yosef with the Insight of the Chasam Sofer The Parah Adumah Teaches Us that Sometimes a Tzaddik Has to Descend from His Spiritual Level to Purify Those Who Are Impure

In honor of the upcoming, special Shabbas Kodesh, known as **Shabbas Parah**, it is fitting that we establish a connection between the weekly Torah portion—parshas Ki Sisa—and the special Maftir designated for parshas Parah detailing the mitzvah of the Parah Adumah. In parshas Ki Sisa, we read about the tragic event of “cheit ha’eigel,” whose consequences haunt us to this very day. It is written (Shemos 32, 34): **“וביום בקדי ובקדתי עליהם—חטאתם”**—**on a day that I make an accounting, I shall bring their sin to account against them.** Rashi comments: **Always, whenever I shall make an accounting of Yisrael’s sins against them, I will hold them accountable to some small degree for this sin along with the other sins; there is no punishment that comes upon Yisrael which does not have in it some retribution for the sin of the eigel.**

Conversely, in parshas Chukas, we read about the mitzvah of Parah Adumah, which provides atonement for the “cheit ha’eigel.” As it is written (Bamidbar 19, 1): **“וידבר ה’ אל משה ואל אהרן לאמר, זאת חוקת התורה אשר צוה ה’ לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה חוקת התורה אשר צוה ה’ לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה—Hashem spoke to Moshe and Aharon, saying: This is the statute of the Torah, which Hashem has commanded, saying: Speak to Bnei Yisrael, and they shall take to you a completely red cow, which is without blemish, and upon which a yoke has not come.** Rashi (ibid. 22) comments in the name of Rabbi Moshe HaDarshan that everything written about the Parah Adumah alludes amazingly to the “cheit ha’eigel” and its atonement:

“They shall take to you”: From their own. Just as they removed golden rings for the “eigel” from their own, so should they bring this for atonement from their own. “Parah Adumah”: Rashi compares the situation to the son of a maidservant who soiled the palace of a king. They said, “Let his mother come and wipe away the excrement.” Similarly, let the

“parah” (cow) come and atone for the “eigel” (its calf). **“Red”:** **In keeping with the passuk (Yeshayah 1, 18): “If they (your sins) will be as red as scarlet dye,” which implies that sin is called red. “Perfect”:** It had to be perfect, because it is symbolic of Yisrael before the sin of the “eigel”; let it atone for them, correcting their blemished state and returning them to their state of perfection. **“Upon which a yoke has not come”:** **Just as they removed the yoke of Heaven from upon themselves.**

Thus, we learn that every single generation requires atonement for the “cheit ha’eigel.” HKB”H always holds us accountable to some minor degree for that historic sin. Therefore, it is with great pleasure that we will establish a connection between the reading of parshas Ki Sisa that chronicles the “cheit ha’eigel” and the reading of the passage pertaining to the Parah Adumah that represents the atonement for the “cheit ha’eigel.” This is consistent with the notion of (Hoshea 14, 3): **“ונשלמה פרים—שפתינו”**—**and let our lips substitute for bulls.** As Rashi explains, let that which we recite with our lips be accepted in place of the sacrificial animals we would have otherwise offered for our sins. For, even though we no longer have the Mishkan or the Parah Adumah to atone for us, due to our countless sins; nevertheless, we offer these Torah-readings as their substitutes.

The Amazing Connection of Moshe and Aharon to the Parah Adumah

I had a wonderful thought concerning the amazing connection between these two Torah readings. We will begin by analyzing several points pertaining to the passage of the Parah Adumah that deserve clarification. First of all, the passage begins with the passuk: **“וידבר ה’ אל משה ואל אהרן לאמר”—Hashem spoke to Moshe and Aharon, saying.**

Explaining How the Parah Adumah Atones for the “Cheit HaEigel”

To explain the matter, let us refer to the Derashos of the Chasam Sofer, zy”a. He discusses the enigmatic aspects of the Parah Adumah. On the one hand, it purifies those who are “tamei”—ritually impure; on the other hand, it contaminates those who are “tahor”—pure—who are performing the mitzvah. As it is written (Bamidbar 19, 21): **”וּמוֹזָה מִי הַנִּיּוֹדָה יִכְבֵּס בַּגָּדָיו וְהַזּוֹנֵעַ ”**—**and the one who sprinkles the water of the sprinkling shall immerse his clothing, and one who touches water of sprinkling shall be impure until evening.** This is precisely what we have learned in the Mishnah (Parah 4, 4): **”כָּל הַעֲסוּקִין בַּפְּרָה מִתְחִלָּה וְעַד סוּף מִטְמְאִין בַּגָּדִים”**—**all those involved in the process of the Parah, from beginning to end, render clothing ritually impure.**

The Chasam Sofer explains the matter based on the passage in the Gemara cited above. Concerning Yisrael themselves, they would not have committed the “cheit ha’eigel” had it not been decreed from above; it was decreed to demonstrate the power of teshuvah to the masses. Thus, it turns out that HKB”H decreed, so to speak, that Yisrael become “tamei” due to the “cheit,” in order to purify those who are “tamei”—so that they would know unequivocally that they can achieve tikun via teshuvah, even for the most heinous, severe aveiros. Therefore, the Parah Adumah, the atonement for the “cheit ha’eigel,” acts in a similar fashion; it contaminates those who are “tahor,” who are involved in the process to purify those who are “tamei.”

I would like to combine the explanation of the Chasam Sofer with a sacred insight from the Toldos Yaakov Yosef (Vayigash). The Toldos Yaakov Yosef explains that the Parah Adumah teaches us a valuable lesson. Sometimes, HKB”H causes a tzaddik to fall, so that he can elevate others in his generation and draw them nearer to their Father in Heaven. As it is written (Mishlei 24, 16): **”כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וְקָם”**—**for though the tzaddik may fall seven times, he will arise.** In other words, it is occasionally necessary for a tzaddik to fall from his elevated spiritual level, defined by the seven midos of kedushah, in order to subsequently rise and elevate others in his generation requiring tikun along with him.

In this manner, he explains the paradox that the Parah Adumah renders those who are “tahor” “tamei” and renders those who are “tamei” “tahor.” Here is a translation of his sacred words: **The tumah (ritual contamination) of pure tzaddikim is aimed at purifying those who are “tamei.” This is the message of the**

passuk (Iyov 14, 4): **“Who can make purity from impurity?” For, the tzaddik, who is referred to as “tahor,” is occasionally found to have an element of “tumah,” in order to unite with those who are “tamei” and elevate them to the status of “taharah” (purity).**

Similarly, we find a wonderful explanation in the Orach L’Chaim (Shemini), in the name of the esteemed Rabbi Yechiel Michel of Zlotchov, zy”a: **I heard from the great Rav, the holy light, our holy teacher, Yechiel Michel, zlh”h, how the Parah Adumah applies to mankind. A tzaddik has to descend to the lower levels to elevate neshamos that have descended there. For him, it is a form of tumah; for the neshamos that were there, it is their purification. This is the meaning of “rendering those who are ‘tahor’ ‘tamei’ and rendering those who are ‘tamei’ ‘tahor.’”**

We learn an additional point from the Chasam Sofer. Why did HKB”H teach us this vital lesson specifically in connection with the Parah Adumah? As explained, the Parah Adumah came as atonement for the “cheit ha’eigel,” which Yisrael would not have committed of their own accord. Rather, the “cheit” was orchestrated from above to demonstrate the power of teshuvah to the masses. Thus, they themselves were “tahor” and were sullied by falling from their elevated status to commit the “cheit.” As a result, those who are “tamei” will purify themselves upon recognizing that they are afforded a tikun for their transgressions via teshuvah.

We can now comprehend why HKB”H chose the mitzvah of Parah Adumah to atone for the “cheit ha’eigel”—analogous to a mother (cow) coming and cleaning up the mess made by her child (calf). We have learned that this mitzvah is paradoxical—“it renders those who are ‘tahor’ ‘tamei’ and renders those who are ‘tamei’ ‘tahor.’” We have also learned that the “cheit ha’eigel” was ordained from above; those who were actually “tahor” sullied themselves in order to purify those who are “tamei”—to teach sinners the value of teshuvah. Thus, the Parah Adumah provides a wonderful atonement for the “cheit ha’eigel”—a sin for which Yisrael were not truly culpable, but was ordained by the Heavenly King to demonstrate the process of teshuvah.

Moshe Was Congratulated for Shattering the First Luchos

Following this illuminating path, we will proceed to explain the incredible connection between the Parah Adumah and Moshe Rabeinu. We will focus on the unbelievable thing that Moshe

did after the “cheit ha’eigel.” He shattered the first luchos that had been fashioned by the hands of HKB”H. As it is written (Shemos 32, 19): “ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר.” **It happened as he approached the camp, he saw the “eigel” and the dances. Moshe became enraged; he threw down the luchos from his hands and shattered them at the bottom of the mountain.**

We learn from our sages in the Gemara (Shabbas 87a) that HKB”H approved of Moshe’s actions; He sanctioned the shattering of the luchos. They deduce this from pesukim in this week’s parsha. When HKB”H instructs Moshe to fashion a second set of luchos, it says (ibid. 34, 1): “ויאמר ה' אל משה בסל לך: שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות.” **Hashem said to Moshe, “Carve for yourself two luchos of stone like the first ones, and I shall inscribe on the luchos the words that were on the first luchos, which you shattered.** Why did HKB”H emphasize to him “**which you shattered**”? Because He was congratulating Moshe for acting appropriately: “יישר כוחך ששיברת”.

Without a doubt, Moshe’s decision to shatter the luchos was shocking! After all, they were the handiwork of the Almighty; HKB”H had inscribed the Aseres HaDibros on them, the foundation of the entire Torah. Therefore, HKB”H had to confirm that he had acted appropriately. This is implied by the words: “אשר שברת”—in other words, HKB”H praised him for shattering the luchos.

We find additional corroboration for this fact in the last passuk of the Torah (Devarim 34, 12): “ולכל היד החזקה ולכל המורא: **And for all the strong hand and for all the great awesomeness that Moshe performed before the eyes of all Yisrael.** Rashi comments: **That his heart inspired him to shatter the luchos before their eyes, as it says (ibid. 9, 17): “And I shattered them before your eyes.” And the mind of HKB”H concurred with the mind of Moshe, as it says: “Which you shattered”—implying “yishar kochacha” for having shattered them.**

Moshe Rabeinu Shattered the Luchos to Save Yisrael

We find a wonderful explanation concerning the shattering of the luchos by Moshe in the writings of the esteemed Rabbi Gedaliah of Linitz, zy”a, in Teshuos Chen (Ki Sisa). He relies on the teaching in the Mishnah (R.H. 29a): “זה הכלל כל שאינו מחוייב בדבר: **this is the general rule: Anyone who is not obligated in a particular matter cannot cause the**

public to fulfill their obligation. The Ba’al Shem Tov hakadosh, zy”a, explains the implication of this principle by dint of allusion. A tzaddik’s role in this world is to motivate Yisrael to perform teshuvah and draw them closer to their heavenly Father.

The tzaddik cannot accomplish this mission, however, without falling himself to some degree with respect to the matter Yisrael needs to amend. By elevating himself and correcting his own shortcoming, he is able to elevate Yisrael along with himself. Thus, we can interpret the Mishnah as follows: “זה הכלל כל שאינו מחוייב בדבר”—a tzaddik who is free of guilt and does not share Yisrael’s flaw, to some degree-- “אינו מוציא את הרבים ידי חובתן”—is unable to rid the public of their transgressions.

Based on this introduction, the Teshuos Chen explains the reason Moshe Rabeinu, in his rage, shattered the luchos. Upon witnessing the serious transgression of avodah-zarah committed by Yisrael, he yearned to help them make amends and return them to their previous status via complete, sincere teshuvah. Yet, as explained, he could not do so without being guilty of the same flaw to some minor degree. Hence, he devised a strategy (Shemos 32, 19): “ויחר אף משה וישלך מידי את הלוחות וישבר אותם”—**Moshe’s anger burned, he threw down the luchos from his hands and shattered them.** Now, regarding someone who destroys property while in a state of anger, the Gemara teaches (Shabbas 105b): “המוקדע בגדי בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך **המוקדע בגדי בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך**”—it is viewed as an act of avodah-zarah.

Thus, by shattering the luchos in a state of rage, it was as if Moshe had also worshipped avodah-zarah, just like the people of Yisrael down below. As a result, he was: “מחוייב בדבר”—obliged to make amends for the same matter, and was, therefore, able to act as their proxy to fulfill their obligation. This then is the message Moshe conveyed to HKB”H (ibid. 32, 32): “ועתה אם תשא הטאתם—**and now, if You would but bear their sin**—namely, the “cheit ha’eigel,” then all is well; “ואם לא מחני נא מספרך אשר כתבת”—**but, if not, erase me now from Your book that You have written**—for, by shattering the luchos in my anger, I have sinned just like them. This is the gist of his sacred remarks.

HKB”H Alluded to Moshe that He Must Descend Spiritually

It appears that we can expand on this idea. Moshe Rabeinu understood that that was what he had to do, because of what HKB”H said to him. While he was still up in the heavens receiving the first luchos, HKB”H informed him of the “cheit ha’eigel” (ibid. 7): “וידבר ה' אל משה לך רד כי שיחת עמך אשר העלית מארץ מצרים, סרו מהר:”

מן הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה Hashem spoke to Moshe: אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים." **"Go, descend; for your nation that you have brought up from Mitzrayim has degenerated. They have strayed quickly from the way that I have commanded them; they have made themselves a molten calf, prostrated themselves to it and sacrificed to it. And they said, 'This is your god, O Yisrael, which brought you up from the land of Mitzrayim.'"**

The Gemara expounds on this passuk (Berachos 32a): **"מאי לך רד, אמר רבי אלעזר, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, משה רד מגדולתך, כלום What is meant by "לך רד" ("Go, descend")? Rabbi Elazar said: HKB"H said to Moshe, "Moshe, descend from your greatness. I only granted you greatness for the sake of Yisrael. But now, Yisrael has sinned. What need have I for you?"** In keeping with our current discussion, HKB"H is hinting to Moshe with the words "לך רד" that he must step down from his pure, elevated level for the sake of the people, who have acted corruptly and have become impure--"עשו להם עגל מסכה...".

He is being informed that he must descend from his spiritual level, so that he can join the rest of Yisrael in order to rectify them. Thus, Moshe understood via his divine intuition that HKB"H meant for him to shatter the luchos in a state of rage. That would obligate him in the matter that Yisrael were obligated, and he would be able to perform the necessary tikun. This prompted HKB"H to say to him: **"אשר שברת - ישר כוהן ששיברת"**—confirming that he had understood correctly.

This corroborates very nicely Chazal's assertion that Yisrael would not have succumbed to the "cheit ha'eigel" of their own accord, seeing as they were strong, virtuous men who reigned over their yetzers. Nevertheless, the Almighty decreed that they fall from their spiritual level to save future sinners. This then is the message HKB"H conveyed to Moshe Rabeinu: **"לך רד כי שיחת עמך"**. Your people were corrupted to teach sinners that tikun is available through teshuvah. For the very same reason: **"לך רד"**—you must descend from your lofty level to afford Yisrael tikun for the sin of the "eigel." In your rage, you will shatter the luchos, which will be considered an act of avodah-zarah; this will qualify you to rectify Yisrael's act of avodah-zarah.

The Amazing Connection between Moshe Rabeinu and the Atonement of the Parah Adumah

We will now shed some light on the subject of the Parah Adumah. HKB"H said to Moshe: **"They shall take to you**

a completely red cow, which is without blemish." Rashi comments: **It shall eternally be ascribed to you, "the parah that Moshe prepared in the midbar."** It is meant to teach the tzaddikim and leaders of Yisrael in every generation to follow in the footsteps of Moshe. They must willingly step down from their high spiritual levels to unite with their fellow Jews in order to rectify them. It is for this reason that the Parah Adumah is associated specifically with Moshe. By making those who are "tahor" "tamei," it teaches that tzaddikim must be willing to descend from their current levels for the sake of those who are "tamei" and should perform teshuvah.

With this understanding, we can begin to comprehend why HKB"H admonished Yisrael: **"This is the 'chukah' of the Torah, which Hashem has commanded, saying."** Recall Rashi's comment: **"This is the 'chukah' of the Torah—because the Satan and the nations of the world aggrrieve Yisrael by saying, 'What is this commandment?' 'What reason is there to it?' Therefore it is referred to as a 'chukah' (an inexplicable statute). It is a decree from Me (Hashem), which you do not have the right to question.**

Let us explain. The Satan and the other nations desire Yisrael's downfall. Now, it is permissible for Jews to descend from their spiritual level and commit a supposed aveirah for the sake of drawing fellow Jews closer to HKB"H. Clearly, this does not apply to all Jews, but only to the most prominent members of the generation, such as Eliyahu HaNavi. At Har HaCarmel, he committed an aveirah l'shema. To subdue and renounce the prophets of Ba'al, he offered holy sacrifices outside of the Mikdash to draw Yisrael back to their Father in Heaven.

Although it is a very important mitzvah to draw sinners back through teshuvah, ordinary Jews are not permitted to commit even a minor aveirah for this purpose. We learn an explicit halachah in the Gemara (Shabbas 4a): We do not instruct a person to commit a sin for his friend's benefit. This is the message HKB"H is conveying to Yisrael: **"This is the 'chukah' of the Torah—it is a direct decree from Me; you are not permitted to question it!** In other words, an average Jew is not permitted to render himself "tamei" through an aveirah in order to render others "tahor." This permission is only granted to the leaders of Yisrael on a temporary basis, such as Moshe Rabeinu shattering the luchos and Eliyahu HaNavi at Har HaCarmel.

Hence, HKB"H informs Moshe: **I am revealing the rationale for the Parah to you (alone), but to others it is a "chukah" (inexplicable).** Only Moshe Rabeinu and the leaders of Yisrael—

who possess a spark from Moshe's neshamah—are allowed to learn and exemplify the enigmatic yet vital lesson of the Parah Adumah—that makes those who are “tavor” “tamei” and those who are “tamei” “tavor.” They are occasionally required to descend from their lofty spiritual levels in order to elevate Yisrael. Ordinary Jews are not allowed to do so; for them, the Parah Adumah is a “chukah.”

Aharon Was Granted the Kehunah Gedolah due to the “Cheit HaEigel”

Concluding our journey along this majestic path, we will now explain why Aharon is mentioned in connection with the mitzvah of Parah Adumah: **“Hashem spoke to Moshe and Aharon, saying.”** It is because Aharon also defiled himself, as it were, by making the “eigel” and was willing to forfeit his portion of Olam HaBa. He refused to be murdered for the sake of “kiddush Hashem,” as Chur did. He wanted to save Yisrael and afford them a method of tikun through teshuvah. For, had they also killed Aharon, they would never have been able to achieve a tikun.

This is explained at greater length in the Midrash (V.R. 10, 3). It was for this reason that HKB”H chose to award the position of Kohen Gadol to Aharon. The Midrash elucidates the following passuk (Tehillim 45, 8): **“אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלקים—You love righteousness and hate wickedness; therefore, Elokim, your G-d, has anointed you with oil of joy from among your peers.**

“בשעה שעשו ישראל אותו מעשה, בתחילה הלכו אצל חור אמרו לו קום עשה לנו אלהים, כיון שלא שמע להן עמדו עליו והרגוהו... ואחר כך הלכו אצל אהרן אמרו לו קום עשה לנו אלהים, כיון ששמע אהרן כן מיד נתיירא... אמר אהרן מה אעשה, הרי הרגו את חור שהיה נביא, עכשיו אם הורגים אותי שאני כהן, מתקיים עליהם המקרא שכתוב אם יהרג במקדש ה' כהן ונביא, ומיד הם גולין... אמר אהרן אם בוגין הן אותו הסירחון נתלה בהן, מוטב שיתלה הסירחון בי ולא בישראל... אמר לו הקב"ה לאהרן, אהבת צדק, לצדק את בני ושנאת מלחייבן, על כן משחך אלקים אלקיך, אמר לו, חייד שמכל שבטו של לוי לא נבחר לכהונה גדולה אלא אתה.”

When Yisrael performed that ignoble deed, they originally approached Chur. When he refused their request, they attacked him and killed him. Next, they approached Aharon, asking him to make them a god. Hearing their request, Aharon became filled with fear. He deliberated as to how to proceed. They had already killed Chur, who was a prophet. If they now killed him, a kohen, they would in effect be fulfilling the passuk (Eichah 2, 20): **“Should a kohen and a prophet be slain in the sanctuary of Hashem,”** they would be exiled immediately. If they build the “eigel,” they will be held accountable for this despicable act; it is preferable that I be held accountable and not Yisrael. HKB”H said to Aharon: For attempting to vindicate My children (**loving righteousness**) and not wishing to hold them accountable (**hating wickedness**), **your G-d anointed you.** From the entire tribe of Levi, only you will be chosen to fill the position of Kohen Gadol.

In conclusion, we have shown Moshe's connection with the Parah Adumah. By shattering the luchos, he rendered himself “tamei,” in order to render Yisrael—who had sinned with the “eigel”—“tavor.” Similarly, we have shown Aharon's connection with the Parah Adumah, which constitutes an atonement for the “cheit ha'eigel.” We have learned that the “cheit” was ordained by the Heavenly King. It rendered Yisrael “tamei” to demonstrate the power of teshuvah to future sinners. Therefore, Aharon defiled himself in order to spare Yisrael.

This explains very nicely why HKB”H mentioned both Moshe and Aharon in the prelude to the mitzvah of Parah Adumah: **“וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר”**. The two of them were singled out because of their amazing association with the mitzvah of Parah Adumah. We learn from them that it is occasionally necessary for the tzaddikim and leaders of a generation to descend from their lofty levels; they must demonstrate the process of **“מטמא טהורים”**—**rendering those who are “tavor” “tamei.”** They must do so **“לטהר טמאים”**—for the sake of **rendering those who are “tamei” “tavor,”** drawing Yisrael closer to their Father in Heaven.

Our thanks and blessings are given to those who donated for the publication of our weekly dvar Torah for the merit of **אחינו בני ישראל**

Family Madeb for the Refuah Shelimah of Lea bat Virgini

לזכות Arthur & Randi Luxenberg of their wonderfull parents, children and grandson

To receive the mamarim by email: mamarim@shvileipinchas.com

To sponsor or dedicate this publication, please call the Areivim office: 845-371-2760 or email info@areivim.com

Areivim

LIFELONG SUCCESS

EMERGENCY HOTLINE
Dial: 845-371-2760
or Text: 914-490-8129
and type the word
"EMERGENCY"

845-371-2760 | INFO@AREIVIM.COM | P.O. BOX 166 HILLBURN, NY 10931 | WWW.AREIVIM.COM

To subscribe to the Weekly Email, please email info@areivim.com and enter "Subscribe" into the subject line.

Please go to www.TorahAnytime.com to listen to Rabbi Shmuel Gluck, and other popular speakers, on TorahAnytime.

By Rabbi Shmuel Gluck

The Torah warns Kohanim, Yirchatzu Mayim V'lo Yomusu, if they don't wash their hands and feet before entering the Mishkon or doing Avoda on the Mizbeach, they will be punished with death. It may seem an extreme punishment for something which, while not trivial, doesn't seem that serious.

The Chovos Halvovos writes, Al Tabit L'katnus Ma She'asiso, Ach Tabit L'gadlus Mi Shechatasa Lo. People shouldn't exclusively focus on the severity of the sin but also consider to whom they have sinned. Any sin to Hashem and any sin in the Mishkon is serious because of to Whom and where they sinned.

Although we no longer have the Bais Hamikdash, we can still apply

the above concept in several scenarios. Bad speech is always wrong. In a Shul, on Shabbos, Yom Tov or Yomim Noroim, or with Tefillin, magnifies its severity.

I would like to add another thought. People are always making decisions. When they do so, they are often assessing to decide if something (money, time, friendship) is an acceptable risk for what they are trying to gain. That decision is usually based on a point system for which, hopefully, people are able to assess the value of each point. Many people, unaware that Al Tabit L'katnus Ma She'asiso, Ach Tabit L'gadlus Mi Shechatasa Lo, wrongly decide to place several Mitzvah opportunities at risk. The message of Yirchatzu Mayim V'lo Yomusu is to realize what's at stake.

One Tip To Make People Both Calmer & More Effective

By Rabbi Shmuel Gluck

People are always searching for different ways to be calmer and more effective. Most people look for external supports, such as calming music, therapy-related books, and the pleasant stress ball. While they are often effective, people should always first consider natural solutions. "Natural" in this context means that people should first try to improve their stress internally and only after their success has peaked should they look outward for solutions to improve.

The title fuses serenity and the ability to increase effectiveness together. I am not only claiming that calm people are automatically more effective. What I am suggesting is that using the following technique serves the dual function of being calmer and more effective.

What I am about to describe is a concept I saw in the Sefer Sifsei Chaim, Middos Va'avodos, Cheilek 2. (You definitely should read the entire perek on Yishuv Hada'as.) He describes the following concept.

The nature of people is to be able to do, and to do automatically, two things at one time. When we are, for example, asking our spouse their schedule for that day, they are thinking about the weather. Then, when they are looking up the weather on their phone, they're considering how to prepare for their meeting.

Not only do they think about the second task as they check their phone, they often begin preparing for it, possibly even beginning it, before they have completed the first one. Then, when they reach the second task, they begin to move things around to prepare for the next one.

Multitasking can be effective, but it depends on what the two tasks are. Experienced drivers can learn a new language, or listen to the Daf, while driving. Those two tasks require different skills and there is little, if any, compromise on achieving their expectations.

On the other hand, many types of multitasking are counterproductive. Instead of achieving a "10" when focused on a single task, people who are doing two things at one time may only score a "5" on each of the two tasks. **The result is mediocre and they have gained nothing by doing two things at the same time.**

Talking on the phone to a child or sibling while reading office-related material generally ends up with the multitasker or his/her sibling hanging up dissatisfied with their conversation. In many cases, there was "homework" given during the conversation which they did not completely pay attention to. I assume the office material wasn't absorbed as well as it would otherwise have been.

In addition to lessening people's effectiveness, multitasking when people shouldn't damages people's Yishuv Hada'as, their serenity levels. That's because people, although they may not be aware of this, become calmer when they are focused on one thing.

The mind doesn't feel strained when it is doing what it is supposed to do: concentrate. When it isn't allowed to concentrate, similar to flashing lights which hurt people's eyes, multiple topics passing through people's minds wears the mind down and it makes people agitated, feel less accomplished, and in disarray.

*"The result is mediocre
and they have gained
nothing by doing two things
at the same time."*

LAYOUT BY RAMAPOST.COM

PARSHAS KI SISA 5780

After learning and experimenting with this, I realized a few things about myself and, I assume, others as well.

1) I realized that people multitask in two ways. The first is in the number of actions they are involved in at the same time. But there is a second form of multitasking. People think about one thing while involved in something else. **While multitasking in action compromises the quality of the end product, mixing multiple, unrelated thoughts, causes people to feel unsettled.**

2) I tried to be in touch with myself and found myself feeling weird and disjointed when I Davened while putting Seferim away, or when checking my phone while speaking to people. **I felt like a Jack of all trades, master of none. I can, and do, many things, but I found myself without any clear successes.**

3) I was surprised how, without thinking, I multitasked when it was not needed, and was even counterproductive. I feel, and I suspect that others do as well, that we are wasting our time if we are not doing two things at the same time. While there may be times that require doing so, it shouldn't instill guilt in us, even if only subconsciously, for not doing it throughout our day.

4) I had to remind myself, dozens of times (although, finally, a little less often now), "You'll think about that later. Right now, you're doing..." It seems so simple to focus on the meeting at hand and not wonder whether there's going to be traffic when you leave. Yet, we consider it to be a sign of success to be able to do many things while we focus on none.

5) But the most important lesson I learned is that my mind feels significantly more focused when I allow it to deal with one task at a time. I am more at ease and feel more accomplished. Even more important, I **am** more accomplished.

Focusing on one task at a time comes with challenges. For example, a parent that wants to finish paying bills before he does homework with the children may not be realistic. Nevertheless, the responsible thing isn't to do both tasks but to put down the bills and come back to them later.

What I'm suggesting requires constant discipline, not a popular thought with many people. Nevertheless, try it once. Even if you don't undertake this technique, you will at least know it exists and can increase the quality of your life and, hopefully, you will revisit this at a later time.

PESACH is COMING

SERVING 300+ MEALS EVERY WEEK!

AND AREIVIM WANTS YOUR CHOMETZ!
PUT ASIDE ALL YOUR UNOPENED PACKAGES OF CHOMETZ.

DROP OFF YOUR CHOMETZ AT THESE CONVENIENT LOCATIONS:

- ▶ 15 ROCHELLE LANE - Spring Valley
- ▶ 9 WOODWIND LANE - New Hempstead
- ▶ 32 GREENRIDGE WAY - Spring Valley
- ▶ 33 SOUTH PARKER DRIVE - Monsey
- ▶ 8 PENNINGTON WAY - Spring Valley
- ▶ 3 ELDORADO DRIVE - Spring Valley
- ▶ 6 SOUTH MONSEY ROAD - Airmont

WWW.AREIVIM.COM • 845-371-2760 • INFO@AREIVIM.COM

MIZMOR L'DOVID

Divrei Torah Inspired by the Torah Commentaries of
RAV SHIMSHON RAPHAEL HIRSCH ZT"l

Parshas Ki Sisa-"Mi LaHashem Ailai" - Finding Moshe Rabbeinu in the Seder David Gurwitz

Part of this article is being written on 7 Adar, the *yahrtzeit* - which Haman knew - and the birthday - which Haman did not know - of Moshe Rabbeinu.

It seems that not being able to see some aspect of the essence of Moshe Rabbeinu is a theme that appears often.

First, *Rashi* in *Maseches Chullin* (139b) discusses that Moshe is hinted at in *Bereishis* 6:3, before the *Mabul*, where the Torah uses the word *beshegama* (in that also), which is *begematria* Moshe - "my spirit shall not be deliberate indefinitely on account of man in that also he is but flesh."

Second, Moshe's birth was premature, after 6 months, which saved his life. This followed the decree by Paroh to kill all Jewish babies due to the unsuccessful search for the savior of the Jews. Moshe was saved and lived - hidden as to identity - right in the king's palace, another common theme to Jewish history - i.e., Esther and Yosef.

Third, we see that this failure of Haman to know that *Adar* had a *zechus* - Moshe's birth - as well as a "bad" time is a turning point for the victory over Haman. Haman did not have the clarity of *mazel* that he thought. It is interesting that the *gematria* of *mazel* (77) *tov* (17), with the *kollel*, is the *gematria* of - and offset to - Haman (95). Furthermore, according to the *Chidah*, *ish Yehudi* is *begematria* Moshe with the *kollel*.

Fourth, in *Parshas Tetzaveh*, Moshe's name is not mentioned, although it is hinted at by the fact that there are 101 *pesukim* and the inside value of the spelled-out letters of Moshe add up to 101.

Moshe had asked Hashem to erase him from the Torah, and Hashem granted the request of the *tzaddik*.

Rabbi Simcha Bunim Berger, *rosh yeshiva* of Yeshiva Gedola of Bridgeport, offers another reason why *Parshas Tetzaveh* does not contain Moshe's name. *Parshas Tetzaveh* introduced the *kohanim*, which *Rashi* defines as "to serve." Since Moshe lost the job of *kehunah* when he originally refused to represent Hashem, his reluctance caused him to be removed from the *kohanim* and, hence, from the *parsha*.

Fifth, since we are thirty days before *Pesach*, it is time to start preparing and learning for the *Yom Tov*. In this same vein, Moshe's name does not appear in the *Haggadah*. Actually, there was only one person at the time with children who did not personally experience *Yetzias Mitzrayim*: Moshe. His two sons were in Midyan. Therefore, Moshe was the first person in history to tell the *Pesach* story to children who didn't experience it.

Sixth, in this week's *parsha*, *Parshas Ki Sisa*, we have the unusual situation in which Moshe could not be looked at and wore a *masveh*, a face covering. The term that the Torah uses for radiant face is *karen ohr*, which can literally mean the horn of skin.

Rav Shmshon Raphael Hirsch *zt"l* explains that Moshe's modesty would not allow him - except when he went before Hashem, or when he had to speak in the name of Hashem - to show himself with the skin of his face radiant.

This idea is elucidated even further in analyzing the *Tehillim* related to *Parshas Ki Sisa*, which contains the episode of the *chet ha'Eigel*. The *Tehillim* is *kappitel* 75, "*Lamnatzeiach al tachkes - for the conductor, a plea to be spared from destruction.*" In verse 11, it states: "*Vekal karnei reshaim aggadeah teromamnah karnos tzaddik - I shall cut down all the horns of the lawless, so that the horn of the righteous may rise up.*"

Rav Hirsch brilliantly explains why there are two forms of the word *keren*. *Karnim* means horns, while *karnos* are elevations on the *mizbei'ach*. "*Karnei denotes the proud and arrogant impudence of the reshaim, for the values that a rasha takes pride in are primarily materialistic, concrete, physical, hard, almost 'horn-like' in nature. The upward striving of the righteous, on the other hand, is spiritual and moral in character, and, therefore, the feminine allegory of karnos is more suitable to describe it than would be the masculine form of karnim.*"

I would like add to these instances of hidden-ness by suggesting that Moshe Rabbeinu is also hidden throughout the entire *Seder* and *Pesach*, and that his call for "*Mi laHashem ailai*" and the role of his family of *Leviim* can serve as a guide to use the *Seder* in its ultimate teaching: preparation for *Matan Torah* and the continuing strategy for battling the evil forces that began with the search for and elimination of *chometz*.

First, Moshe (345) Rabbeinu (268) is *begematria* 613, which is the same as *Pesach* spelled out: *Pey* (80), *Hey* (5), *Samach* (60), *Mem* (40), *Chof* (20), *Ches* (8) and *Sof* (400).

Second, Rav Shamshon Raphael Hirsch *zt"l* said about the *Leviim* in regard to "*Mi laHashem ailai*": "*The immediate necessity, accordingly, was to establish again out of the midst of the people respect for the law, and representatives of the law who would stand up for it against the minority who were enemies of the law, who would be ready to see that the Torah ruled and to oppose that minority. That is what the Levites became.*"

Pesach made the role of the *Leviim*.

Third, the *gematria* of *Mi* (50) *laHashem* (56) *ailai* (41) is, with the *kollel*, *begematria* 148, the value of *Pesach*.

Fourth, *Chazal* tell us that *Pesach*, *matzoh* and *maror*, the *ikkar* of the *Seder*, are *begematria kara Soton*, which we attempt throughout *Pesach* and prior. If we look at the names and roles of the three sons of Moshe, we see a direct connection. *Merari* is clearly *keneged maror*. *Kehas*, the carrier of the holy *keilim*, is *keneged Pesach*, which, as noted, is *begematria baTorah* spelled out. *Gershon* is *keneged matzoh*, in separating from and creating a distance from the *yeitzer*.

Fifth, the three steps that *Chazal* tell us to take in order to fight the *yeitzer* are also directly connected to *Pesach*, *matzoh* and *maror*. Drag him to the *bais medrash* is *keneged Pesach* and Torah. Saying *Shema Yisroel* is *keneged matzoh*, which, in separating from the influence of yeast, separates us from the idea that there are two Hashems. Remember the day of *misah* is clearly *keneged maror*. In fact, Moshe spelled out - 446 - is the offset to and same *gematria* of *movess*.

Sixth, the word *Leviim* is *begematria* 86, the same as *Elokim*, *hateva*, and *kos*, cup. Each "*kos shel Pesach*" is also a reminder of the role of the *Leviim* as the teachers who show us that Hashem is behind nature and behind the Name of *Elokim*. *Leviim* is also *begematria Hallelukah*, another major aspect of the *Seder*.

Seventh, during this time of *Adar* and *simcha*, post-*Purim*, we can recall another place where Moshe is hidden, every *Shabbos*, when *Chazal* tell us that we receive a *cheilek* of the *neshamah* of Moshe. The expression "*yismach Moshe*," which we say during *Shabbos Shacharis*, is *begematria Shabbos*, and the Torah actually refers to *Pesach* as "*Shabbos*" in regard to the *Omer* count.

Eighth, we can find Moshe every *Shabbos* when we consider that *vayinofash* is also *begematria* 446, the same as Moshe spelled out.

Finally, we can also find Moshe in the *Haggadah* hinted at - as we see, not such an unusual concept anymore - at the very end, in *Nirtzah*, which is *begematria* Moshe.

זה יתנו כל העובר על הפקודים

This shall they give – everyone who passes through the census.

(30:13)

The mitzvah of giving machatzis ha'shekel, a half-shekel, each year applies equally to all Jews (men, twenty years old and up), regardless of their financial circumstances. All Jews are the same with regard to the donation that supports the daily korbanos, communal offerings, and other communal rituals in the Bais HaMikdash. As the Sefer HaChinuch explains the shresh, root, of this mitzvah, Hashem wanted – for the good and merit of Klal Yisrael – that all Jews be equal with regard to the sacrifices (equal representation) that they brought regularly before Him. Shavim b'mitzvah, equal in the mitzvah, because all Jews are equal before Hashem. Every Jew has his unique, individual tafkid, purpose, in life, totally exclusive of his fellow. It is a purpose which only he can perform – no one else. After all, only one "you" exists.

This idea becomes more compelling after (or during) a crisis in one's life, when everything seems to come apart. One might think that the crisis counteracts his purpose in life. It is not true. He always has a purpose. He should be patient and watch how the situation plays out, and he will soon see how, even/especially in his present crisis, he is able to achieve what no one else can.

Horav Yitzchak Zilberstein, Shlita, relates the story of Reb Asaf-Yosef Zeiger - who grew up in a secular kibbutz in Southern Eretz Yisrael right next to Sderot. He became a baal teshuvah, penitent, and studied for eight years in Bnei Brak. He then returned to his kibbutz and married a like-minded young woman. Now came the pressing decision: Where should they live? No religious atmosphere to speak of existed in their present location. His mentors and other distinguished Torah leaders encouraged him to return to the kibbutz. No one was more suited to reach out to the members of his community than one of their own. He figured that this must be his personal tafkid in life. It did not take long before he had established a shul that served as a Torah centre to which Jews of all stripes came to hear the word of G-d. Even after he became gravely ill, he continued his holy work, because only he could do it. Who knows, perhaps this is why he was blessed with a refuah sheleimah?

One of the premier talmidim, disciples, of the Baal Shem Tov visited his saintly Rebbe. He was shocked to hear the Baal Shem Tov declare, "You have no emunah, faith!" Obviously shocked by this accusation, the student replied, "I spend a good part of my avodas ha'kodesh, religious service, working on areas of emunah, elevating and deepening my faith." The Baal Shem Tov countered, "Yes, you have emunah in Hashem, but you have no faith in yourself!" This means that a person who does not "hold of himself," who lacks sufficient self-confidence, whose belief in himself and his abilities leaves something to be desired, is guilty of the concept of katnus mochin, restricted consciousness, which is the opposite of gadlus mochin, expanded consciousness. Negativity, resentment, aggravation, and obstinateness appear to be much more powerful than they really are to the individual who is going through a period of katnus, literally, smallness. He becomes overwhelmed, filled with a lack of self-confidence; he is no longer able to dream, to believe, to hope. He acts much like the meraglim, Jewish spies, whom Moshe Rabbeinu sent to reconnoitre Eretz Yisrael. They heard the residents of the land referring to them as chagavim, grasshoppers, which resulted in their own diminished opinion of themselves: Va'nehi

b'eineinu k'chagavim, "We were in our own eyes as grasshoppers" (Bamidbar 13:33). Such a statement projects an utter state of uselessness and depression, which impedes a person's personal growth, thus interfering with his emunah in Hashem. The key to believing in oneself is to be true to oneself. Everyone has a unique good quality upon which he should focus. As a result, he should live his life consistent with his highest values and aspirations. Doing this will enable and empower him to believe in himself.

As a corollary to the mitzvah of machatzis ha'shekel, we learn the significance of attending to our personal tafkid in life. It is not about anyone else but us. Everyone has to worry about his personal turf, his unique tafkid. Do not worry about the other fellow. Worry about yourself!

The head of one of the premier chesed programs in Eretz Yisrael, a program which reaches out and helps many individuals who are in serious need of medical assistance, (and all of the antecedent issues that result from their condition) came to Horav Chaim Kaniewsky, Shlita, during Aseres Yemei Teshuvah, seeking a brachah, blessing. Although an accomplished talmid chacham, Torah scholar, he asked the Rav to bless him that he should have more time for learning and that his learning should be on a more profound level (as it used to be prior to his involvement with the Klal, community). The response was inspiring. "Had you approached me prior to undertaking this endeavour which assists thousands of our people and creates an enormous Kiddush Hashem, sanctification of Hashem's Name, in the world, I would have granted you a blessing to your heart's content (to grow in learning). Now that you are so involved in your project, and Klal Yisrael is in dire need of your services, however, it is a clear sign from Heaven that this is your tafkid in life. If this is the case, I have no reason to fulfil your request for a blessing (to grow in Torah learning)."

If we are succeeding at something, Klal Yisrael is benefitting and this results in an enormous Kiddush Hashem – it must be our tafkid. So, we should go for it!

ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה

Moshe said to Aharon, "What did these people do to you that you brought a grievous sin upon it?" (32:21)

Rashi interprets Moshe Rabbeinu's question as, "How much trouble did they put you through before you felt compelled to make the Golden Calf for them?" Ramban disagrees, because such a sin is considered avodah zarah, idol worship, which is one of the three cardinal sins for which the law of yehoreg v'al yaavor, one should be killed rather than transgress, applies. In other words, regardless of the yissurim, painful troubles, to which Aharon might have been subjected, he still did not have license to make the Golden Calf. While it is beyond the scope of this dvar Torah to distinguish between yissurim and missah, death, with regard to the sin of avodah zarah, we can derive one powerful lesson from Moshe's question: When one judges the sinful behaviour of his fellow (judging, as in preparation to rebuke), he must take into account everything and anything that could have catalysed the sin.

Horav Gamliel Rabinowitz, Shlita, observes that when we see our fellow acting inappropriately, regardless of the sin, we must

first ask ourselves what his reason could be, what mitigating circumstances could have forced him to act in this manner. We must assume that he was not acting with malice; it was not the evil within him that was expressing itself. He must have an underlying reason for his actions. [This neither justifies nor vindicates his actions. A sin is a sin regardless of the underlying excuse, but it is good to know that the individual did not act maliciously.]

Chazal assert (*Pirkei Avos* 1:6), *Hevei dan es kol ha'adam l'kaf z'chus*; "Judge all men favourably." Most people justify acting the way they do. One does not simply sin because he wants to sin. He has a story. Every person has a pathology. If we were to go back to his past - family, community, education, upbringing, marriage, economics, etc., we will most often discover a compelling (and mitigating) reason for his actions.

Aharon replied to Moshe, "They had already murdered Chur. I was next. I could not allow them to kill us, for this would have created an unpardonable situation."

The *Sefas Emes* presents a fascinating exposition concerning this *Mishnah*. First and foremost, we are not instructed to ignore a person's actions. It is vital that we criticise constructively, with love and understanding, while being sensitive to the sinner's emotions and (perceived) reasons for acting in such a manner. We must try to understand what would make him act in such a negative manner. The *Sefas Emes* draws this conclusion from the unique vernacular of the *Mishnah*. The *Mishnah* exhorts us to judge "all men" *kol ha'adam*, which actually means, "all of the man." The whole of the person/all of the man, in this context means that you must give each person the benefit of the doubt. We do not judge one action in isolation, without taking into account the sinner's entire personality, his background and what he has gone through in life. This way we realise that had we been in his place, we might not have acted differently.

Horav Nachman Breslover, zl, offers a powerful thought concerning the obligation to judge others favourably. He teaches that the way we view others actually empowers us. We must search for a positive quality within the person whom we are judging. Within that positive quality, only good exists. If we can find that good and judge him in accordance with it, it is possible to elevate him to the point that the scales of judgment will swing in his favour. Thus, the individual whom we were about to disregard can be saved and brought back, if we take the time to expend the effort to look for that good and judge him based upon that good.

Furthermore, the way we view others can, in turn, become a self-fulfilling prophecy. *Rav Nachman's* teaching applies not only with regard to the way we view others, but, likewise (perhaps especially) the way we look at ourselves. Two types of people render two types of judgment. The first type is quick to vilify others, while simultaneously finding enormous merit in their own actions. Conversely, others are quick to heap praise on the actions of others, while deriding themselves mercilessly. For this reason, *Rav Nachman* underscores the importance of *also* judging oneself favourably.

One who has difficulty in finding the positive qualities which he possesses will fall prey to depression and melancholy. "Do not listen to the negative voice from within which tries to depress you," declares the *Rebbe*. Surely one has acted properly or performed good things with his life. That is sufficient reason to claim merit and establish a baseline upon which to focus. Once we have discovered the good, the rest is all about focusing on that good. This will ultimately bring us back to Hashem, Who is waiting for our return.

An elegant wedding was celebrated at one of the more exclusive halls in Yerushalayim. The assembled guests knew the *chassan's* family quite well, as fine, upstanding – but economically challenged – people. They were frequently borrowing or requesting assistance, simply to put food on the table. Therefore, the guests were quite surprised to witness the luxury and opulence of this wedding. It was not as if the *kallah's* side had any money either. As is common when people congregate and have nothing better to do, some of the

guests began to gossip, wondering how a family of "*shnorrers*," who usually requested charity, could have the temerity to incur such exorbitant expenses to marry off their son. When the *Rav* of the community heard the slander based upon rumours, he felt that he had an obligation to reveal the truth about the wedding.

Shortly before the wedding, the father had searched for a hall large enough for the wedding. He was about to make his first wedding and felt it prudent to invite the community. After all, without the constant support of the community, he would not be here now. He was in for a shock when he discovered that weddings are not given away for free. A caterer must earn a living. He went to the first hotel in which his son could get married and was prepared to sign a contract. As he was inquiring about prices, the woman who owned the hall burst into tears. She wept profusely after discovering the identity of the *chassan's* father.

A few moments elapsed and, after she gathered herself together, she explained to the puzzled father why she had reacted in the manner that she did: "Your father (the *chassan's* grandfather) helped my family escape Germany during the second world war. If not for him, we would not be here today. I insist that your son's wedding be celebrated in this hotel and that I assume all the expenses for the wedding." This is how people who were otherwise destitute were able to have a lavish wedding. A story always has two sides.

After reading this story, one might say that it is best not to talk, because we never know how, why, where they had the money to make such a wedding. The flipside is, why would they be so thoughtless as to make such a wedding and feed the slander mongers their daily rumour? They should have known better. People – even good people – when they see a poor man living in luxury will question his sanity and integrity. Why give them the opportunity to speak negatively?

To judge favourably is an expression of deep love. We care about the person and want to see him happy and empowered. This is how it *should* be. We pray for the day when this is how it *will* be.

הראני נא את כבודך

Show me please Your glory. (Shemos 33:18)

The *cheit ha'eigel*, sin of the Golden Calf, was committed forty days after Hashem gave Moshe *Rabbeinu* the *Aseres HaDibros*, Ten Commandments, on *Har Sinai*. It was a sin for which Hashem wanted to destroy the Nation. While only a small group of people actually sinned, the rest of the nation stood by in apathy, either indifferent or unable to do anything to prevent the sin from occurring. As a result, Hashem held all of them in contempt, and He punished them. Hashem revoked His decree to destroy the nation due to Moshe *Rabbeinu's* supplication on their behalf.

Following Hashem's acquiescence to Moshe's prayer, Moshe asked Hashem, *Hareini na es kvodecha*; "Show me, please, Your Glory," which means, "Teach me the way You conduct the world." Hashem replied that it is impossible to see Hashem's Glory directly and survive. To grant Moshe a glimpse, Hashem placed Moshe in a cave until His Glory passed by. As the vision of Hashem's Glory passed, Moshe could look out and gaze at Hashem's back. *Chazal* explain that Moshe was able to see His *Kesher Shel Tefillin*, the knot that secures the *Tefillin Shel Rosh*, *Tefillin* on the head, which is positioned on the back of the neck. Obviously, this is beyond us. What does the *Tefillin* knot, *kesher*, have to do with the Glory of Hashem?

The commentators interpret Moshe's request as an attempt to understand the spiritual quandary of, *Tzaddik v'ra lo, rasha v'tov lo*; "The righteous suffer while the wicked prosper." This dilemma is magnified when we see a *tzaddik* who has lived a perfect life of commitment to Hashem suffer greatly, while the consummate *rasha*, whose life of abandon and rebellion against Hashem is utterly disgusting, seems to be walking on a cloud, enjoying the pleasures of

this world to his greatest satisfaction. Our quintessential leader, whose faith in Hashem was without peer, could not fathom why there must exist such a spiritual impasse – one which has plagued and even turned off otherwise (externally) upright and devoted Jews. Furthermore, the eleventh *Ani Maamin*, Principle of Faith, declares that He is a righteous G-d Who rewards good and punishes evil. This is a principle of faith which, in the face of what seems to occur, requires that we make an enormous leap of faith to accept it.

Horav Shimon Schwab, zl (quoted in *My Rebbe, Rav Schwab*), explains that the *kesher* of the *Tefillin Shel Rosh* is tied in a special way. The manner in which we tie it provides us with an insight into Hashem's response to Moshe. A leather strap (*retzuah*) is inserted through a slot in the back of the *Tefillin* box and comes out on the right and left sides of the box. Those two ends are connected by a special knot, causing the *retzuos*, straps, to form a ring the size of the person's head. The knot sits at the back of the head, with the rest of the straps hanging down and worn by the person on the front of the body. Upon examination, we note that each strap enters the knot on one side and exits on the other. The right strap enters on the right and exits on the left and vice versa. Thus, the *kesher* serves as the medium for reversing the *retzuah*, with right becoming left and left becoming right.

This, explains *Rav Schwab*, alludes to the underlying connection between Moshe's question and the *kesher* of the *Tefillin*. What we perceive as pain and suffering is, in reality, in one's best interest. The righteous person who undergoes suffering simultaneously atones his sins in this world, so that his entrance into his rightful place in the World-to-Come is pure and without sin. The one who lives a life in violation of Hashem's *mitzvos* seems to value this temporal world above the external value of reward in *Olam Habba*, the World-to-Come. Thus, Hashem rewards him for whatever good he does in this world. The *kesher* teaches us that what goes in one end does not necessarily exit that way. Likewise, what we seem to think is "right" is actually "left" and vice versa.

וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְרוֹ אֵת

Moshe did not know that the skin of his face had become radiant when Hashem had spoken to him. (34:29)

Rashi observes that, until this point, Moshe *Rabbeinu's* face had not become radiant - even after having achieved the spiritual heights necessary to receive the Torah. It was only after he received the second *Luchos* that he earned the merit of *koran ohr panav*, radiant face. What is it about the second set of *Luchos* that made such a difference? *Horav Mordechai Gifter, zl*, explains that the second set of *Luchos* were obtained in a manner that distinguished them from their predecessor. Following *Klal Yisrael's* sin with the Golden Calf, Hashem was prepared to sever His relationship with the nation and rebuild *Klal Yisrael* from Moshe. The extraordinary love that our quintessential leader manifested for his people inspired him to plead their case and ask Hashem to forgive them. He went so far as to ask that his name be removed from the Torah if Hashem would not forgive the nation.

Moshe's consummate humility and self-sacrifice catalysed the attainment of the second *Luchos*. His deference to showing concern for the nation was the cause of his radiant countenance. His extreme humility shone forth. While in human terms humility may appear to decrease one's honour, by Divine standards humility is in fact the cause for true honour.

Two outstanding qualities – humility and self-sacrifice – were the reasons that Moshe earned the *karnei or*. Perhaps we should digress a bit and expand on these qualities to gain a better appreciation of their value. The holy *Sanzer Rav*, the *Divrei Chaim, zl*, questions why the *Bais Hamikdash* was built on *Har HaMoriah* (site of *Akeidas Yitzchak*, the Binding of Yitzchak), rather than on *Har Sinai*, where the Torah was given to *Klal Yisrael*. He explains

that the place in which a Jew was willing to be *moser nefesh*, sacrifice himself, for Hashem's Name has greater significance than even the place in which Hashem gave the Torah to *Klal Yisrael*. For a person to live in such a manner, he must be the paradigm of humility, his entire essence suffused with love for Hashem, to the point that he entirely abnegates himself for Him.

Humility does not mean diffidence, meekness or other expressions which reflect a lack of self-confidence. The humble man knows quite well who he is and what he is able to achieve. Moshe was the humblest of all men – even though he was the leader of the Jewish People and he conversed with Hashem. It really does not get better than that. Yet, he was humble to the point that he said, "What am I?" Humility means showing reverence to others, regarding them as important, no less important than you are. It focuses on the other fellow, holding him in esteem. Humility does not mean holding oneself low; rather, it means elevating the other person, being able to pay a compliment without fear of denigrating oneself. (For some people, to pay a compliment is a traumatic experience.) Greatness is humility. We are all children of Hashem, an illustrious lineage that supersedes all "imagined" pedigrees that some of us feel guide our lives and grants us distinction. In the eyes of our Father in Heaven, we are all the same. We are all royalty.

In his *Yismach Yisrael*, the saintly *Chortkover Rebbe, zl*, writes: "One of the most important goals of the path of *Chassidus* is to achieve true harmony and live among *Yidden*. The *Baal Shem Tov* and (his primary student and successor) the *Mezritcher Maggid* constantly underscored the need for all of their disciples to live together in *achdus*, unity.

"In order to reach this level of *achdus*, one must, however, acquire the trait of humility. As long as a person is proud and regards himself to be on a higher level than others, he will remain unable to live with them in harmony."

In a second *dvar Torah*, the *Rebbe* makes the following observation: "The *mitzvah* to love one's fellow as he loves himself (*V'ahavta l'reiacha kamocho*) is comprised of two components. The first half is to love one's fellow Jew; the second half is to love him as oneself. If follows that one who is filled with himself, who has a high opinion of himself, will have great difficulty honouring his friends properly. He will never be able to love them "as himself," for he has convinced himself that he is far superior to everyone."

Va'ani Tefillah

וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ

V'Hasheiv es ha'avodah lidvir Beisecha.

"I cannot live without you" is the greatest praise we can tell anyone. The prayer of *Retzei*, unlike the previous blessings/prayers does not ask for personal favours/needs. It is collective. We ask Hashem to return the service to the Temple. To have the service back, we first must restore the Temple to its full glory. In other words, we are intimating to Hashem, "We need You!" Without Hashem in our midst, life has no meaning. All that we have requested in the previous prayers are personal, but they have no value or meaning unless our lives are devoted to Hashem. When we ask Hashem to return to *Tzion*, we are asking that He usher in the Messianic era. This short, little prayer says so much: "We need You, Hashem. We cannot live without You!" This is the truest praise that we can give G-d. In order to serve Him in the best way possible, we need the return of the *Bais Hamikdash*. Without it, our lives, are in reality, just not the same.

To sponsor a mazaltov, simcha or yartzeit, email: peninim@dvar.info

This publication is available worldwide via email and e-readers.

For info call: ISRAEL 02 532 6058 / USA (216) 371-7609 / UK 0208 420 4821

or e-mail: peninim@dvar.info

Parashas Ki Sisa

Uncountable

"Do we have a minyan yet, Chaim? Let's count. One, two, three . . ."

"We shouldn't do that, Avi."

"Do what?"

"Count Jews like that. It is customary to count Jews with the words of a verse, or using objects."

"I'm confused, Chaim. Can you explain what you're talking about?"

"Look in this week's parasha, Avi. Moshe Rabbeinu, counted the Jews using half-shekel coins. Each person gave a half-shekel. Moshe counted all of the half-shekels, multiplied by two, and came up with the number of Jews."

"That's a little clearer, Chaim, but I have another question. Why did Moshe Rabbeinu use half-shekel coins and multiply by two? It would have been simpler to use one shekel coins and count them to get the number directly."

"Avi, that's a famous question asked by many of our great sages. Each one has his own answer to the question. I will tell you the answer given by the Kesav Sofer, the great Rav of Pressburgh. We are all composed of two parts, body and soul. Each part is represented by half a shekel. The two halves together make a whole. The only half that we can count, however, is the body. It is limited and can be counted. The body can only eat or drink so much. Then it must stop. It can only work so long. It can only live so long. It eventually reaches its limits. The soul, however, is unlimited. The soul is the part of us that comes from the heavenly realm. We cannot begin to count it. There is no limit to what the soul can accomplish. It is eternal."

"That's a pretty deep concept, Chaim. Can you give me an example of what you're talking about?"

"Take for example the great Rav who lived about 250 years ago, Rav Aryeh Leib MiMitz, who is known to us as the Shaagas Aryeh. He learned through the entire Talmud 1000 times in his life! The Talmud is 2700 pages long. He lived 90 years. If he knew the Talmud by the time he was 10, he had to review the entire Talmud once each month, or about 100 pages each day! That's a pretty mind-boggling feat! Rebbe Akiva Eiger who lived a little later also learned 100 pages of Talmud each day."

"Wow!"

"But perhaps the most famous example of phenomenal accomplishment is Rebbe Akiva, the leader of the Jewish people who lived almost 2000 years ago during the time of the Romans. He did not begin learning Torah until he was forty years

old. When he began, he could not even read aleph-beis. He studied diligently for twenty-four solid years and became the greatest *talmid chacham* of his generation and indeed one of the greatest of all time. Avi, these people accomplished things far beyond the realm of natural attainment. They showed us the boundless potential of the soul. The soul cannot be counted. It is infinite."

"Look at that Chaim, as we're talking, a minyan of men has arrived. Lets all pray to Hashem that we soar with our souls to great achievements."

Kinderlach . . .

There are many times when we feel tired, frustrated or too discouraged to continue. Now, we see what a person is capable of doing. Let us all listen to Chaim's encouraging words and try a little harder. We are all blessed with a holy soul. Who knows what hidden potential is inside of me, or you, or Yitzy, or Shmuelik. Try again. Greatness is yours.

Mercy

Moshe pleaded. But Hashem was adamant. The people had committed a grievous sin. Hashem would not go up with them into the Land of Milk and Honey. He would send an angel instead. If He accompanied them and they sinned again, He would have to annihilate them.

"Hashem, Hashem, G-d, Compassionate, and Gracious ..." (Shemos 34:6). Hashem instructed Moshe to say these words of prayer. The Gemora (Rosh Hashanah 17b) states, "Whenever the Nation of Israel sins, let them pray this prayer and I shall forgive them." What is so special about this prayer? The words describe Hashem's Thirteen Attributes of Mercy. He is Compassionate and Merciful in every way possible. We appeal to His Mercy, and He in turn is merciful upon us. That seems simple. However, it is not the whole story. Rav Leib Chasman notes that the prayer alone will not help unless we do *teshuva* (repentance). We must correct our mistakes.

We are asking Hashem to have mercy upon us. We can arouse His compassion by being merciful to others. This is the area of *teshuva* that brings Heavenly Mercy. As the Gemora (Shabbos 151b) states, "All who have mercy upon Hashem's creatures, receive Mercy from Heaven." The Yalkut Shemoni on Parashas Eikev instructs us to act with kindness toward everyone.

Kinderlach . . .

Every person that you see is an opportunity for chessed. Do you see someone in a hurry? Move aside to let him pass. Is your sister sad? Smile at her to cheer her up. Is Imma overwhelmed with housework? Wash a few dishes. Is someone speaking to you? Pay close attention to him. Does your chavrusa (study partner) have difficulty understand the material? Explain it again. And again. Say thank you to Imma for preparing lunch for you. These acts of kindness are like diamonds. They seem small, but they are so precious. They can arouse Hashem's Mercy and save the Jewish people.

No Substitute

How could it be? Hashem had revealed Himself to the Jewish people via open miracles of a magnitude never experienced before or since; the plagues in Mitzraim, the splitting of the Yam Suf, and the receiving of the Torah on Har Sinai. Could anyone doubt the existence or power of Hashem? Yet, only 40 days later, the Jewish people committed the *Chet HaEgel* (Sin of the Golden Calf), a transgression so devastating that we still feel its effects to this day. The Meshech Chochma in his commentary on Parashas Acharei Mos calls the *Chet HaEgel* the source of all sins between man and Hashem. Did they really think that this Golden Calf was the Almighty?

The Beis HaLevi has an insight that is relevant to this very day. Of course the Jewish people still believed in Hashem! Their intention was to worship Him. However, they wanted to do it their own way. They feared that Moshe Rabbeinu would not descend from Har Sinai, therefore they needed a substitute for him. They wanted to build a structure to serve Him, the Egel. Shortly thereafter, Hashem gave them instructions for the building of the *Mishkan* (Tabernacle), the proper structure for His service. Hashem is the One who created us. He gave us the Torah and mitzvos, the instruction book for serving Him. Nothing else will substitute.

Kinderlach . . .

"I like the mitzvah of tefillin, but I think that black is such a dull color. I think I will paint my tefillin green." "I am going to take two esrogim this Succos. If one is good, then two must be even better." "If I take a break from work to daven (pray) it is not really stealing time and money from my boss. Or is it?" These are all examples of wanting to do things our way. We must follow Hashem's mitzvos exactly. The only way to do it is His way.

All rights reserved to the author ❖ Please direct all inquiries concerning this publication to (02) 585-2216. #1113#

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

PARSHAS KI SISA

CONNECTING TO SHABBOS WITHOUT PROTECTZIAH

In this *parsha* once again the mitzvah of Shabbos appears (Shmos 31,12) even though in *parshas Yisro* the mitzvah of Shabbos was presented in the *Aseres Hadibros*. It appears here in juxtaposition to the *chait* of the *Aigel*. The fact that Shabbos precedes the *Aigel* alludes to us that its repetition again in this *parsha* has a connection to the *Aigel*. What is the nature of this connection?

The Mechiltah on this *passuk* says *שליח ולא על ידי מלאך ולא על ידי שליח* - ויאמר ה' - לא על ידי מלאך ולא על ידי שליח. There are varying opinions in the *meforshim* as to who is being addressed not to transmit the mitzvah of Shabbos through a middleman. The Zayis Raanan explains that Shabbos is different in that it was given over privately just between Hashem and Moshe. The reason for this privacy is because Hashem didn't want even the angels of the seventy nations to know about this special present of Shabbos. The Malbim and Rav Chaim Vital both have a different interpretation. That Hashem is addressing Moshe to transmit this mitzvah of Shabbos directly to Am Yisrael. This *mesorah* of Shabbos differed from the regular process of transmitting mitzvos which was through an intermediary of first relating it to Ahron then Ahron to Nadav and Avihu then to the Zekainim and then to all of Yisrael (Airuvim 54b).

We would like to suggest a third *pshat* in this Mechilta. Why is Shabbos so special? Why do we find a saying that more than the Jewish People preserved the Shabbos, the Shabbos preserved the Jewish people? Such a statement is not said about any other mitzvah? The answer is that on the Shabbos we have a special relationship of intimacy with Hashem that we do not experience during the six days of the week. That special bond is a direct connection with Hashem without an intermediary as we have during the week (Bereishis Rabba 11,8 Nezer Hakodesh).

In *gemarah* Shabbos 25 it relates about Rav Yehdah Bar Ilae's preparation for Shabbos. They brought before him a basin of water with which he washed his face and he wore a tallis and his face appeared like that of a *malach*. The *gemarrah* is telling to us here more than just praise on the *madraigah* of Rabbe Yehudah. The Sfas Emes writes (Vayishlach תרלה) that during the week man's involvement with *מלאכה* (work) is through a *מלאך* which shares the same letters. However, on Shabbos which is *מלאכה* *עולם הבא* there is no *מלאכה*. *Olam Habah* is the place of receiving reward from Hashem directly in the utmost intimate relationship. Shabbos is the day when the *Hashgacha* of Hashem relates to us with Himself and not a *malach*. On Shabbos we don't need a *malach* as a *sheliach* because we ourselves can attain the level of *malach* and even higher.

Friday night before Kiddush we sing *Shalom Aleichem* to the angels who accompanied us from *Shul*. In the same breath we wish them good by *צאתכם לשלום*. Is that *derech erez*? The answer is that after *davening* and coming home from *Kabbalas Shabbos* and *Maariv*, we are ready to sanctify the Shabbos with Kiddush. It is at this time that our Shabbos level of *Olam Habah* spirituality begins to intensify and we become like *malachim* and even higher. It is then that even the *malachim* who accompanied us from *shul* now feel uncomfortable in our presence. We therefore give them permission to leave and wish them *צאתכם לשלום* (Satmer Rav ztl).

This understanding of the unique nature of Shabbos could be one the many explanations to the *minhag* of smelling *haddasim* every Friday night. This is based on the *gemarah* that when Rabbe Shimon Bar Yochai and his son left the cave after being there for thirteen years they saw a *Yid Erev* Shabbos carrying two bundles of *haddasim*. When they asked him what was their purpose he replied one corresponds to the mitzvah of *Zachor* and the other to the mitzvah of *Shamor*. Why do *haddasim* specifically represent Shabbos? We suggest that the answer to this is based on the Bnei Yissachar who writes that the *Mekubalim* explain that every vegetation has a *malach* placed in charge to command it to grow daily. The four exceptions to this rule are the *Four Minim* that we take on *Succos*. Their *hashgacha* is under direct supervision of Hashem. These four are called the *שרביט* the scepter of the king. This is why the mitzvah of the *Four Species* is after the *Yamim Noraim* because Hashem wants us to declare that we were victorious in our judgment by flaunting the scepter of the King which only a son can dare do. For anyone else to do so would be put to death immediately.

Now we can have a deeper understanding of this *minhag* of smelling *haddasim* at the beginning of Shabbos. It is in order to bring an awareness to all those who keep Shabbos, that this day is unique from all the days of the week in that we like the *haddasim* are under the direct

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

Hashgacha of Hashem without any intermediary such as a *malach*. This idea alone should inspire us to take advantage of this intimate relationship that Hashem offers to everyone who is interested and yearns for this during the week. Just imagine that you were granted the opportunity of having a 24 hour *yechidus* with the seven *Ushpizin* just you alone! You would be so excited that you wouldn't be able to sleep the entire 24 hours. But that of course is no comparison at all to having this meeting with the *Boreh Olam* himself. The smelling of the *haddasim* is our reminder to appreciate this most incredible other worldly present to us of Shabbos and not to squander and shortchange ourselves from such a window of opportunity.

The *Rishonim* say that the *chait* of *Yisrael* in the making of the *Aigel* was not the *avodah zarah* part since they really did not believe in it as a deity. The *aveirah* was that after Moshe did not return to them, they experienced a loss of direction and that they needed an intermediary to come before Hashem. They lacked the sense of self worth and the realization of what is the true essence of a *Yid* and his deep relationship with Hashem that can be experienced every Shabbos. This is the reason why Hashem placed the mitzvah Shabbos in the Torah prior to the writing of the *chait* of the *Aigel* in order to teach that Shabbos is the *refuah* before the *makkah*.

As we explained above, Shabbos sends the message that we can go directly to Hashem and we don't have to plead to *malachim* to be our in between. As we find in the *Haftorah* for *Parshas Toldos* where the *Navi Malachi* says *ואהב את* 'אהבתי אתכם אמר ה' הלווא אה עשו ליעקב נאם ה' ואהב את' Hashem's love to *Yisrael* is even when we appear on the outside like *Esav*, nevertheless He still loves us. This love is demonstrated by His gift of Shabbos to us, a day whose essence is a bond with Hashem without needing any "protecktzhah". This can be gleaned from the *gematriah* of *יעקב את יעקב* זה שבת נאם יהו' ואהב את יעקב which adds up to *שבת*.

This is our new interpretation to the words of the *Mechilta*. It is from these *pessukim* that the *Mechilta* learns that *לא על ידי מלאך ולא על ידי שליח*. It is referring to the mitzvah of Shabbos that it doesn't share its unique *Hashgacha* with the days of the week. Rather Shabbos introduces a unique *Hashgacha* of Hashem void of a *מלאך ושליח* with just Hashem Himself. That is why the *Mekubalim* write and it is found in the *piyutum* of the *Ari* which are recited before the *seudos* of Shabbos, that on Shabbos all the negative forces run that are present during the week run away. The reason being, that on Shabbos we have Hashem's direct *Hashgacha* which *doesn't* allow them in its presence.

As we are all aware, Hashem is presently sending us a very big wake up call to *teshuvah*. He is angry towards us and disappointed in the way we *Yidden* as a nation are conducting our lives. After all we are Hashem's ambassadors of light and servitude in the world. On the *passuk* *ידבר עמים תחתנו* (according to the *meforshim* this *passuk* is talking of the war of *Gog* and *Magog* right before *Moshiach*) *Rashi* writes that He will bring a plague on the nations instead of us and let out His anger on them. However, this substitution is in the hope that we will be moved by it to do *teshuvah*, just as it is expected from us when we bring a *korban* that one must feel that it is he who should be the *korban* not the animal. If we fail to do *teshuvah* and change, the *Tochacha* lists the repercussions *ch"v* that follows because the plague is really intended to us.

Hashem is causing shut downs in the basics of what our culture and society holds great esteem. Sports competitions, public gatherings of concerts, plays and theater, big stores such as *Walmart* where you can buy everything, your money invested in the stock market is sinking, air travel and luxury cruises for exotic vacations have stopped etc. Entire countries do not allow foreigners to enter their domain, *Italy* doesn't allow people to leave their houses, and hundreds of thousands of people everywhere are placed in quarantine in solitude for weeks and yet there are not enough tests to test them. In other words step out of these distracting and luring falsehoods and begin focusing on the reason to live with purpose and meaning. Hashem is telling the world to start noticing very clearly what He is doing in order for you to return to His servitude. Just like Hashem placed a tiny knat up *Titus's* nose which eventually killed him, all it takes to shut down the entire world is one little virus that is contagious. *ברום עולם מושביך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ*.

One possible protection for us at this time is the Shabbos. Shabbos protected *Adam Harishon* from death after the *chait* of the *Aitz Hadaas* as the *Medrash* says. After all Shabbos is our soul mate and partner which is also mentioned in the *Medrash*. Shabbos effects the entire week, for Shabbos is the source of all *beracha*. If we can improve our Shabbos with even small enhancements and make it holier, we can carry Hashem's protection with us into the rest of the week warding off all the negative forces. Remember. More than *Yidden* preserved Shabbos, the Shabbos preserved the *Yidden*.

Gut Shabbos | Rav Brazil

MENTION THIS AD FOR
10% OFF
 YOUR FIRST ORDER*
*RESTRICTIONS APPLY

WE ARE YOUR
ONE-STOP-SHOP
 TO MARKETING SUCCESS

WE ARE A ONE-STOP ADDRESS FOR ALL YOUR MARKETING, GRAPHIC DESIGN, PRINTING & MAILING NEEDS.

We take care of all details from start to finish - under one roof.

MARKETING

DESIGN

PRINT

MAIL

זמן תפילה, הלך כל היום. כי בלילה זה לא זמן ששותים. בלילה זה זמן ששומעים את המגילה, וגם ביום, כמו שצריך בהתעוררות, ואח"כ זה זמן שכל הפושט יד נותנים לו! **לנצל את הלילה כמה שאתה יכול, לעשות כמה שעות התבודדות.** יש עניין להתפלל בפורים דווקא בנץ החמה, לכתחילה. אח"כ אחרי השחרית, שב תלמד את הדף יומי שלך, את הלימוד שלך, וספרים שאתה צריך ללמוד, ואח"כ, אחרי שהתפללת מנחה מוקדם, אז זה הזמן לשתות, ולרקוד, ולשמוח.

וגם זה, ב"ה, כל השנים מי שנמצא איתנו יודע, ה' חנן אותי לכתוב תפילה [נמצא בעלון 'יחוט של חסד'] לפני שתיית היין.

ולכן לפני כל כוס, מישהו סיפר לי שהיצר הרע עבד עליו, חשב 'מה אני אשתה ולפני כל כוס אני אגיד את התפילה', לקח חבית, אמר את התפילה פעם אחת, והפסיד את הפורים. ככה אמר לי.

אדם צריך להיות חכם, יש לך תפילה נפלאה, אז תגיד אותה עוד פעם ועוד פעם, לפני כל כוס וכוס.

העיקר כמו שאמרנו, לא לעבור על התורה. אתה שותה, אבל יש בין אדם לחברו! אם אתה שותה ויכול לצער מישהו או לקלל מישהו, אל תשתה. תשתה רק אם אתה יודע שאתה שומר על התורה. לא זזים מהתורה ימין או שמאל.

וזה השכל של החיים, שאדם יהיה לו יישוב דעת. לדעת, צריכים לישון? נכון! אבל מתי לישון? אז בפורים אנחנו ישנים ישר אחרי קריאת המגילה, קמים בחצות לילה, אומרים ברכות השחר, ברכות התורה, אומרים תיקון חצות, עושים התבודדות. כי אדם צריך לישון, מה, אדם יכול לא לישון? לא. אבל כל דבר יש לו את הזמן. לאכול, בערב אוכלים משהו קטן, כי הסעודה זה רק ביום. כל דבר יש לו את הזמן שלו, שיהיה לך יישוב הדעת.

הרי על מה אנחנו נמצאים עכשיו בגלות, על מה? רק על בין אדם לחברו! על שנאת חינוס. ועל זה צריכים לעשות תשובה! על זה! זה התכלית! חוק שעיקר התכלית להחזיק במידת השלום.

אנחנו עומדים עכשיו לפני ימי הפורים, הימים הגדולים, וכל אחד כדאי לו שיהיה גיבור לא להפסיד את ימי הפורים, כל הימים האלו. משבת הקרובה מתחילה ההארה של פורים.

כבר מיום שבת מתחילה ההארה של פורים, שכל הפושט יד נותנים לו. הכל מתחיל משבת – שבת, ראשון, שני, שלישי, רביעי. ביום שני הרבנים קבעו שיש עצרת בירושליים, בגלל ה'קורונה' לא יכולים להתאסף הרבה אנשים, לכן כל אחד בשעה 13:00 בצהריים, יזכור בכל מקום שהוא, יגיד 'שמע ישראל', ויבקש מה' יתברך שיביא לנו את משיח צדקנו ברחמים בלי ייסורים. כל אחד יבקש מה': 'רוצים כבר את הגאולה, את מלכות בית דוד, בניין בית המקדש, והכל ברחמים בלי ייסורים'.

יש לנו שלושה ימים משבת. ואח"כ יש לנו יומיים של פורים. ובאלו היומיים כל הפושט יד נותנים לו! וזה לא משנה אם אתה גר בירושליים, יש יומיים! יומיים שכל הפושט יד נותנים לו, וזה לא משנה איפה אתה גר. יומיים, וכל אחד ינצל את היומיים האלו להרבות בתפילה, כל הפושט יד נותנים לו. כמו שהסברתי שמה שאומרים 'לא כל יום פורים', זה דווקא על העניין הזה. ב"ה, יש לנו גם מחברות עכשיו של התודה, וכל אחד יראה במשלוח מנות לשים כזו מחברת, גם מי שלא מכיר יכול לכתוב תודה, יש פה מאמרים על התודה. וכדאי לכל אחד לקחת ולשים במשלוח מנות.

פורים כל כך גבוה, ולכן יצר הרע הורס לאנשים את הפורים.

נכון שצריכים ללמוד הרבה תורה, נכון שצריכים להתפלל הרבה, נכון שצריכים לשתות, אבל העיקר צריך לדעת לעשות סדר. מתי ובאיזה זמן.

וזה בכל השנה, לא רק בפורים, מה ההבדל בין אחד לשני, זה היישוב דעת, שאדם יודע לעשות כל דבר בזמן שצריך לעשות אותו, ובצורה שצריכים לעשות אותו.

והשני, אפילו באמצע השנה, יש כאלה מתמידים בתורה, לומדים עד שעה אחת בלילה, ובבוקר אין שחרית, עברו על שו"ע, אין זמן קריאת שמע. נכון שתלמוד תורה כנגד כולם, אבל שאתה לא עובר על התורה! תלמוד תורה שגורם לך לעבור על התורה, זה גרוע.

כמו שסיפר הרב זילברשטיין סיפור שלפני הרבה שנים, ישבו ללמוד באיזו ישיבה בלילה, פתאום הגיע איזה יהודי, ביקש: "בבקשה! בואו תעזרו לי!", מה קרה? הסוס שלו טובע! אמרו לו: "עזוב זה ביטול תורה". בבוקר ראו את היהודי יושב ובוכה, הסוס שלו נפל באיזו ביצה, ומת הסוס. עכשיו מה יכולים לעזור לו? גמרנו. זו הייתה הפרנסה שלו, הסוס הזה. מספר הרב זילברשטיין, שכל אלו שלמדו כולם מתו, על ידי שחלו על הרגליים. וזה סיפור אמיתי ויש עליו עדים. כי לימוד תורה לא שיגרום לך לעבור על התורה. עכשיו אשתך צריכה אותך, ואתה מתמיד. צריכים לדעת, נכון, זה חשוב, אבל תלוי מתי, ובזמן הנכון ובצורה הנכונה.

לכן גם פורים, כל אלו ששותים יין בלילה הם עוברים על כל התורה כולה, כי בסוף בבוקר איזה פורים, בשביל הפורים הזה צריכים כיפורים. אין זמן קריאת שמע, אין

העלון

לכבוד נשמתו הטהורה והקדושה של הצדיק הקדוש אדוננו מורנו ורבנו נחמן בן פיגא זצ"ל.

וכן לעילוי נשמת הצדיק הקדוש רבי יהודה זאב בן רבי יחיאל צבי ע"ה

וכן לעילוי נשמת חברינו הקרוב ארז בן דליה ע"ה ובועז בן חמיה ע"ה. וכן לעילוי נשמת פערל בת ר' מאיר ע"ה. וכן לעילוי נשמת שלמה בן נעמה ע"ה בתור שאר כל נפטר ישראל ולהבדיל לרפואה שלמה של משה בן אידה שיחיה וכן לרפואה שלמה והצלחה של בת שבע בת ימימה שתחיה וכן לרפואה שלמה וחזרה בתשובה שלמה בלי ייסורים של כל בני ובנות ישראל בארץ ובעולם

וכן להצלחת כל התורמים והתרומות ברחמינות ובגשמיות.

לתרומות: 0527161619

לקבלת העלון במייל: elitzur424@gmail.com

לעילוי נשמת יפה בת גולסטאן ע"ה, וכן לעילוי נשמת יוסף חיים בן אברהם ע"ה

לעילוי נשמת ניסים בן אלגרה ע"ה

הוא לא יודע להתנהג, תראה להעביר לו בעדינות ובחכמה את המסר שהוא לא מתאים למקום".

אני מוכן להיות בעל אמונה בשביל עצמי, אבל לא שיוזיק לחברה.

אדם לא צריך לפחד מבין אדם לחברו, שמישהו יזיק לך ואתה צריך לפחד ממנו. אל תפחד ממנו! הוא מזיק לך! מה אתה צריך לפחד ממנו? תשתדל תמיד לא לפגוע בשני, ותתרחק ממנו. לא לעשות מזה שגוען, בין אדם לחברו צריכים להשתדל, אבל שמישהו פוגע בך, תראה איך בצורה הכי עדינה לצאת מזה, להרחיק אותו ממך, או שאתה תתרחק, בעדינות כמובן, בלי לפגוע.

ראיתי אנשים מפחדים מהקורונה! מה זה פחד! וראיתי שכל מי שמפחד כי יש לו בעיות של בין אדם לחברו... ויש לו בעיות של לשון הרע...

כי רבנו כותב בתורה נ"ד שאדם בא לו פחד בגלל לשון הרע, בגלל בין אדם לחברו.

לכן אתה רואה אנשים שהם רחוקים מלשון הרע, הם לא מפחדים מכלום! רחוק מלשון הרע זה פירושו שהוא רוצה להיות טוב, כי בנאדם יכול להכשל, אז הוא עושה תשובה, **אנחנו לא מלאכים**, אף אחד לא מלאך, רוצים ולומדים על זה ומשתדלים מה שאפשר. אבל אתה רואה שהוא לא מפחד! כאילו לא קיים בכלל בעולם כל הדבר הזה.

לכן כל מי שיש לו אדמו"ר שקוראים לו 'איפוף', או אדמו"ר שקוראים לו 'סמארטפון', או אדמו"ר שקוראים לו 'אינסטגרם', מסכן הבנאדם. עכשיו יראו את זה! ה' יתברך עושה הכל מידה כנגד מידה!

רק ירדתי מהאוטו, מישהו בא אליי: "הרב הזה אמר!", אמרתי לו: "תקשיב לי, לא מעניין אותי כלום". אדם מסכן מסריטים אותו שהוא בתוך הבית שלו מדבר עם אשתו, מה זה? זה רשעות שלא הייתה מעולם!

מה זה בזיונות! והכל שקר! דברים קרו, דברים שלא נאמרו... והורסים חיים של אנשים...

זה האדמו"רים האלו, אדמו"רים שקוראים להם 'פייסבוק', ולא יודע, אתם מכירים את האדמו"רים האלו, אני לא כל כך מכיר אותם. כל היום מפרסמים ומדברים כל היום לשון הרע... כל דבר שאני אומר כל העולם צריך לדעת מזה, כל העולם צריך לדעת שאני בירכתי איזה מישהו, אז בירכתי מישהו, אז מה?! אני לא אכפת לי, אנשים באים ומספרים לי. אני בכלל לא מעניין אותי כלום, שידברו! מי שרוצה לדבר שידבר! מי שיש לו זמן. אני מבטיח לכם, שמים וארץ יעידו עליי, מבטיח לכם, שאם היה מותר לדבר לשון הרע, ולקבל לשון הרע, ממש היתר על פי ההלכה, וזה ממש היה מצווה! כמה שיותר לדבר לשון הרע. מבטיח לכם שלא היה לי לא פייסבוק ולא כל הדברים האלו. למה? כי כל זה בזבוז זמן! איך אדם יש לו זמן כל היום לבדוק מה ההוא אמר, מה הוא הגיב, מה אכפת לך?! ולשון הרע, ושנאה! אי אפשר לתאר את גודל האסון שיש בכל הדבר הזה. ומי שמקשיב לכל זה ועוקב אחרי כל זה, הוא ממש טיפש גדול, מה זה הדבר הזה?

אני לא יודע כלום ואני לא רוצה לדעת כלום על שום בנאדם! ולמה? כי אי אפשר לדעת! באמת באמת אי אפשר לדבר כלום על שום בנאדם! באמת באמת שאתה לא יכול לדעת כלום.

לכן באמת צריכים לדעת שזה הקורונה, בדד ישב מחוץ למחנה, ה' ישמור, אדם צריך לדעת – לא לדבר לשון הרע

על אף אחד בעולם. ולא לקבל! לא לדבר על שום בנאדם! שב, תגייד ספר תהילים, תעשה שעה התבודדות, תלמד! יש מה לעשות בעולם הזה! מה להתענג, יש ליקוטי מוהר"ן שיתבן שמו! מה רע לך בחיים?

איך אמרו לי היום, מעולם לא חשבתי שעם ישראל יגיעו לדרגה של שמירת נגיעה 😊, שכל עם ישראל יגיעו לדרגה של שמירת נגיעה?! הרבנית הזהירה אותי 'אתה לא נותן לאף אחד יד, אם לא אתה לא נוסע לשיעור', טוב, ב"ה כולם שומרים נגיעה 😊.

תראו, הכל מידה כנגד מידה, בטלו משחקי כדורגל, למה? כי מחללים שבת, משחקים בשבת. כל דבר שיתבוננו – אסור לשחק בשבת. זה הכל בא מידה כנגד מידה.

ומי שיש לו חתונה, בר מצווה, ברית מילה, ועושה הפרדה, אין לו מה לפחד, יכול להביא את כל מי שהוא רוצה, אין מה לפחד! **מי שעושה לפי כללי התורה, אין לו מה לפחד.** העירבוביא הזו בין גברים לנשים, אז ה' עכשיו עשה שמבטלים את כל המופעים, ב"ה, אין דבר כזה עירבוביא! גם לא יוצאים מארץ ישראל, ב"ה. גם אוכל כשר. אתם יודעים שהקורונה הזו הייתה לפני הרבה הרבה שנים, יש לזה שם במרוקאית, קרינה, והרבנים אז אמרו **שיהודים שאוכלים כשר אין להם מה לפחד מזה, לא יגע בהם.**

זה הכל ה' יתברך עשה שיתעוררו, לשמור את השבת, לאכול כשר, בפרט בשר. אל תעשו מופעים מעורבים, אל תתנו ידיים אחד לשני, כולם צריכים לשמור נגיעה, והעיקר תתחזקו בבין אדם לחברו. כי אמרתי לכם 'בין אדם לחברו' זה גימטריא מדויקת של 'קורונא', מדויק! מידה כנגד מידה.

לכן כולם להתחזק בבין אדם לחברו.

בפורים שכל עם ישראל עשו תשובה, ממש אור שיותר גדול ממתן תורה.

לכן **בפורים כל הפושט יד נותנים לו.** בפורים, בנאדם שכל השנה לא היית מסתכל עליו, בפורים אתה נותן לו. משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, אחדות, אהבה! כמה שיותר!

גם כדאי לכל אחד שיתן משלוח מנות לאשתו, ויכתוב לה איזה משחו טוב, כדאי. משלוח מנות איש לרעהו, הרעהו הכי חשוב זה האישה, עם איזה מכתב יפה.

ממש כל אחד יתחזק בעניין של אהבה, ואחדות, זהו! כמו שהיה במתן תורה, כאיש אחד בלב אחד, זה שני החוקים, שהם אחד –

החוק של התודה, והחוק של בין אדם לחברו.

שכל אחד צריך לרצות להיות שלם במצוות של בין אדם לחברו.

כי אם כל אחד זו לא תהיה התכלית שלו, איך יהיה שלום?

הגמרא אומרת שגדול הוא השלום! ואם אדם אין לו את העניין הזה שהשלום הוא גדול יותר מכל דבר, והוא מוכן לוותר על כל דבר, על כסף, על זמן, על כבוד, **העיקר לא לפגוע בשני**, אז יהיה שלום! העיקר זה בין אדם לחברו, זה החוק! שאדם יהיה מוכן לוותר על כל דבר, העיקר להיות טוב עולם! להיות טוב, רחמן, לעזור!

כי אם אדם רואה שהבן שלו יום אחד לא הניח תפילין, ישר הוא מזדעזע! שהבן שלי יחזור בתשובה!

אבל אם הוא ידע שהבן שלו עובר עבירות של בין אדם לחברו הוא לא יזדעזע! טוב, ה' יעזור, בעזרת ה'... – הוא לא מזדעזע!

ואני מזועזע מזה שאנשים לא מזדעזעים! איך אדם לא מזדעזע?! עיקר התורה זה עבירות שבין אדם לחברו! ואתה עובר על עבירות של בין אדם לחברו, אתה לא מזדעזע?! לא מזעזע אותך?!

בדיוק בא משהו בשבת, אמר לי שהוא מחוץ לבית בגלל בעיות של שלום בית. אמרתי לו: "אתה מבין שיש לך בעיה בבין אדם לחברו?". כשאדם יש לו בעיות של בין אדם לחברו, הוא צריך לעזוב את הכל, את כל העבודות, ורק על זה לתפולל יום ולילה. כשאדם הוא לא ערני לדבר הזה, להבין שבין אדם לחברו זה העיקר! בשביל זה באנו לעולם הזה! כי ללמוד תורה אפשר ללמוד גם בשמיים. להתפלל אפשר גם בשמיים! לקיים מצוות אפשר גם בשמיים. עיקר מה שבאנו לעולם הזה בשביל בין אדם לחברו! שאדם תהיה לו מידת השלום!

'בין אדם לחברו', יוצא בגימטריא 363, קורונא עם א' יוצא גם 363, בדיוק.

עכשיו קורונה עם ה"א יוצא 367 גימטריא א'-ל נא רפא נא לה'. התפילה שהתפלל משה רבנו, על מי? על מרים שדיברה לשון הרע, והייתה צריכה להיות שבועיים מחוץ למחנה. בשביל זה מי שיש לו בעיות של לשון הרע, ובין אדם לחברו אז הוא שבועיים מחוץ למחנה.

אתה פוגע באנשים? שב מחוץ למחנה. אל תפגע יותר באנשים! שב, תעשה חשבון נפש, אל תפגע יותר באף אחד.

כל הבתי סוהר שגם הם מחוץ למחנה, למה? כי משהו שאסור בגלל שהוא חילל שבת? תבדוק. או שאולי בגלל שהוא אכל ביום הכיפורים אסרו אותו, יש כזה משהו? רק על עבירות שבין אדם לחברו. משמיים אומרים – אתה מזיק לבריות! תהיה מחוץ למחנה!

אל תזיק לבריות! אל תגע בשקל של השני! אל תפגע בשני!

בדיוק עכשיו משהו הסיע אותי, ואחותו עבדה אצלו, הוא סבל ממנה מרורים. אז יצא שאמר לה איזו מילה והיא נפגעה מאוד והלכה. הוא בא לשאול אותי, שמע את השיעור שלי שדיברתי על בין אדם לחברו, סיפר לי את זה, אמרתי לו 'טוב מאוד שהיא הלכה! תודה לה!' תעשה על זה מזמור לתודה! וההוא התפלל: "מה?! אבל זה בין אדם לחברו! מילא אם בנאדם פוגע בך אז אתה בעל אמונה, אבל פה אני פגעת בה!".

אמרתי לו: "נכון היא הזיקה לעובדים?", אמר לי: "כן", אמרתי לו: "אתה לא יכול להיות טוב על חשבון השני! אתה רוצה לסבול? תסבול! אם זה רק אתה תסבול, תהיה בעל אמונה ותקבל את הכל באמונה. אבל בינתיים היא מזיקה לאחרים, ומצערת אחרים, אז מה? אתה יכול להיות טוב על חשבון אחרים? אין לך מה לפחד בכלל! מה, עשית לה משהו? לא! היא התנהגה לא טוב, אז היא עברה על בין אדם לחברו. אתה לא יכול, אתה יכול לסבול לעצמך, אתה לא יכול לסבול למישהו אחר, שמישהו פוגע באנשים".

תמיד אמרתי: "כל זמן שהוא טוב עם אנשים, לא משנה מה, אנחנו סובלים אותו. אבל אם הוא כבר מזיק לאנשים? מצער אנשים? מה, אתה תהיה טוב שאנשים יסבלו? אם

בך, וצערו אותך, ולקחו לך, וגנבו לך. כשאתה חי באמונה, אתה אוהב את כולם! בשבילך כולם מקלות! ואתה אוהב את כולם. הוא מסכן, הוא עשה משהו לא טוב? הוא מסכן. אבל אתה? אתה חי באמונה! שהכל זה ה', והכל לטובה.

איך אמרנו, מה זה אמונה? לדעת שאין עוד מלבדו והכל לטובה! זו האמונה!

לכן מי שיש לו אמונה הוא שלם במצוות שבין אדם לחברו.

אתה מקפיד על אנשים, כי אין לך אמונה שונא אנשים? כי אין לך אמונה. אפילו במי שאתה חושב שפגע בך, אבל אין אנשים! אין בני אדם! הכל זה ה'! ומה שעשו לך זה הכל ה'! אין עוד מלבדו, והכל לטובה.

אז אדם מקלל אנשים, מבזה אנשים, מצער אנשים? ה' ישמור. אדם צריך להתחזק להיות שלם בבין אדם לחברו.

אני בשבת, יצאתי מההתבודדות **מזועזע!** ועד היום אני מזועזע מההתבודדות של שבת, עד היום! **איך העולם רחוקים מהתכלית! שלא יודעים שהעיקר זה בין אדם לחברו! זה העיקר!**

איזו אישה ספרה לי שבעלה, הוא רחוק מ'גן השלוש', והוא כעסן ורב עם אנשים, ומצער אנשים, ומקלל. אז אמרתי לה: "תראי, את צריכה להתפלל שבעלך יחזור בתשובה". אמרה לי: "בעלי! מה זה?! הוא מדקדק קלה כבחמורה! מה ז"א?! הוא שומר שבת כהלכתה! הכל!", היא לא הזדעזעה, ואני הזדעזעתי. היא לא מבינה, אם הוא היה טיפה מחלל שבת, ישר היא הייתה אומרת יואי! שבעלי יחזור בתשובה! נכון שצריכים לשמור שבת, ודאי. אבל נגיד שהוא חילל שבת, נגיד שהוא ח"ו לא הניח תפילין, ח"ו, אבל נגיד – בהרהור תשובה ה' ימחל לו על כל העוונות שלו!

עיקר התורה זה בין אדם לחברו! זה אין לזה שום מחילה עד שיפייס את חברו! שום תשובה אין לזה! למה? כי אתה פוגע בקב"ה! הקב"ה אומר 'אני על כבודי, יאללה! מסתדר איתך! אבל אל תפגע בשום ילד שלי!'

איך אמר רבי יהודה זאב ליבוביץ', ארבעה דברים שעל ידם ינצל אדם מחבלי משיח:

א'. לרחם – להיות רחמן! להיות טוב! לרחם! להטיב! לתת! ב. לוותר – כי אתה בעל אמונה אז אתה מוותר. ג. לעזור. ד. והעיקר לא לצעוק על שום יהודי.

הגמרא הקדושה מספרת שרבי יהודה הנשיא, אמר שיעור, הריח שום. אמר: "מי שאכל שום, בבקשה שיצא מהשיעור". קם רבי חייא, ויצא. אחריו יצאו כל התלמידים, רבי נשאר לבד.

רבי שמעון, בנו של רבי יהודה הנשיא, פגש את רבי חייא, אמר לו: "מה עשית לאבא שלי!", אמר: "אני לא עשיתי שום דבר, וגם לא אכלתי שום", "איה לא אכלת שום? אז למה יצאת?", אמר לו: "אם אני לא אצא, זה שאכל צום יצטרך לקום ולצאת, והוא יתבייש, יפגע, פגיעה ברבים". אמר לו בנו של רבי: "טוב, אבל בגלל שיצאת התבטל השיעור של אבא שלי!", אמר לו: "שיתבטלו כל השיעורים שבעולם ולא יפגע יהודי אחד!". זה צדיק שהוא חי את התכלית! שהתכלית זה בין אדם לחברו! לכן לא להתבלבל.

מה שזעזע אותי, שראיתי חסידים, רבים אחד עם השני, מבזים אחד את השני. וזה פירושו שהעולם רחוק מהתכלית!

בשלוש

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

אם לא לקרוא בשפת התפילה וקריאת התורה / השלוח מוקדש לפחותו של מורנו הרב שלום פן ימנו שיהיה ניצורץ ימים פריצות איתנה על 120 שנה

בספרים. אז הוא אמר לאותו אחד, חבר שלו, אמר לו: "תשמע, בא, תעשה שעה תודה! מה יש? תתחיל להגיד תודה, קודם כל על דברים הטובים, אשתך, הילדים, ובריאות. אח"כ תגיד גם תודה על החובות...". וככה התחיל להסביר לו, דיבר איתו מאמונה, שכנע אותי והוא הלך עשה שעה תודה.

למחרת חמיו התקשר אליו, נתן לו 350,000 שקל, אמר לו: "לא, זה לא בשבילך, זה לחובות שלך", ומצד שני עוד מישוהו שהוא קרוב משפחה שלו, העביר לו 150,000 שקל, וקנו לו דירה. בתוך כל המצב הקשה הזה שהוא עבר, אמר שעה תודה, וכיסה כבר חלק מהחובות, וגם קנו לי דירה.

אין, כי החוק עובד! בחסדי ה' יתברך.

החוק השני שחוקקתי ביום שבת (סג), חוק שאומר, כבר דיברנו מזה הרבה פעמים, אבל זה עוד לא היה בתור חוק. גם עם התודה, הרבה דיברנו, 'אמרת תודה ונושעת', כבר שנים אנחנו מדברים מזה, רק שעכשיו זה נהיה חוק.

אז גם כאן, החוק השני, שאני רוצה לדבר ממנו. זה חוק שכל אחד צריך לדעת שהתכלית של התורה הקדושה, התכלית של העולם הזה, התכלית של הבנאדם, זה להיות שלם במצוות שבין אדם לחברו. זה עיקר התשובה, זה הדרגה של הבנאדם. מה הדרגה שלך? כמה אתה יותר טוב בבין אדם לחברו.

אז כל אחד יכול לשאול: "כל הזמן אמרת שהתכלית זה אמונה! מה עכשיו, אתה משנה את הדברים?".

אז נכון שהאמונה היא השורש, והיסוד, והעיקר, והתכלית של התורה הקדושה. והאמונה היא השכל הגדול ביותר של התורה קדושה. להאמין באמונה שלמה, שאין עוד מלבדו ושהכל לטובה.

ומצד שני, תכלית התורה שאדם יהיה שלם במצוות שבין אדם לחברו, ואין שום תשובה וכפרה ומחילה על עבירות שבין אדם לחברו עד שיפייס את חברו. הכל נכון, אבל שני הדברים זה למעשה דבר אחד, כי המודד העיקרי והמדויק של דרגת האמונה של האדם זה מידת השלום, בין אדם לחברו.

נכון, התכלית זה אמונה, אבל איך תדע שיש לך אמונה? לפי איך שאתה חי בין אדם לחברו, לפי זה אתה יודע שיש לך אמונה. כי אדם שאומר תודה על כל דבר, אז מה, הוא יבוא ויגיד לי 'תשמע! אבא שלי! קלל אותי! ועשה לי!', מה אני יגיד לו? תגיד כל יום רבע שעה תודה, כי אבא שלך היה רק מקל! אז ממילא תאהב את אבא שלך.

כי עכשיו אנחנו לא מדברים שתהיה טוב רק עם אלו שנח לך איתם. אלא גם עם אלה שהזיקו לך, ופגעו

איזה ילד שאל את אבא שלו הקמפני: "למה אני אתחפש השנה?", אמר לו האבא: "לחייל!", אמר לו: "אבל אני כבר שלוש שנים חייל!", אמר לו: "השנה תהיה בקבע" (סג)

הילד בא ואומר לאבא שלו: "כל הכיתה שלנו מתחפשים לשוטרים!", אמר לו: "אין בעיה, אתה תהיה שוטר סמוי" (סג)

בקיצור הקמפנים יש להם לכל דבר פתרון (סג) טוב, ב"ה. אנחנו אומרים תודה על הכל, ולכן אנחנו גם אומרים תודה על ה'קורונה'. כל מה שה' עושה לטובה הוא עושה, ה' עושה רק טוב בעולם שלו! לא מבינים אבל מאמינים.

ב"ה, במקרה הזה אנחנו מבינים הרבה. אבל גם אם לא היינו מבינים אנחנו מאמינים.

ה' חנן אותי לעשות תפילות, על כל העולם, שה' ירפא את כל העולם מהמחלה הזו.

גם כל מה שקורה מסתדר עם העניין הזה של פורים. כי עיקר הטענה, היה קטרוג על עם ישראל, שישנו עם מפורד ומפורד בין העמים, שעם ישראל היו לא באחדות, לא בשלום. וזו גמרא מפורשת, שאם עם ישראל בשלום אחד עם השני, שום דין לא יכול לשלוט עליהם, שום דבר! שום צרה לא יכולה לבוא עליהם, שום צרה! אפילו עובדים עבודה זרה, עושים את כל העבירות הכי חמורות, ה' יצל, אבל אם בבין אדם לחברו הם טובים? הם שמורים!

ה' חנן אותי בשבת האחרונה לחוקק חוק חדש, עוד חוק. אולי אפשר לעשות ספר 'בגן החוקים', זה דווקא רעיון טוב (סג).

החוק הראשון, אומרים תודה – מתבטלים כל הצרות, זה החוק. ב"ה, החוק עובד. עכשיו באתי מהרדיו, יהודי בשבוע שעבר התקשר, אמר שהוא בבית חולים, מצב נורא מאוד, וכו'. אמרתי לו שיעשה את החוק, ושיתקשר שבוע הבא לבשר לנו בשורות טובות.

השבוע הוא התקשר, ואמר לי שהוא עשה את החוק, כל שעתיים. אמר: "אני לא עשיתי רק פעם אחת ביום, וקרה נס!", היום מוציאים אותו מבית החולים. אמרתי לו: "יופי, עכשיו שראית שהחוק עובד, בכל בעיה תשתמש בחוק".

ביום ראשון הייתי ביבנה, סיימתי את השיעור, ניגש אליי יהודי, ומספר לי שחבר שלו, שהוא עדיין רחוק, ובעסקים הוא הסתבך מאוד, ונכנס לחובות. אז אותו יהודי שניגש אליי, הוא חזק בספרים, ובתודות. אמנם הוא עוד לא שמע עדיין מהחוק, אבל מה? כל היום תודה. הולך עם תודות, והחיים שלו גן עדן, ויש לו שלום בית, כל הגן עדן שיש

סיפורי תודה אמרת'י תודה ונושעתי

הילד ברח מבית הספר

צריך לומר תודה על כל דבר אפילו על דברים קטנים, שגורמים לך לא חשבים או שפגרו התרגלות אליהם. שמתע שאם תתבונן אפילו בקטע, תוכל להודות ולהלל גם במקור אף שנה, ולא תספיק להודות. על הבית, על הגריאות, על כל המצאות, וכי וכו', שלא תחשב שיש איזה דבר, שזה כבר מגוון להודות עליו. אלא על כל דבר שעולה על הדעת, צרכים ולהודות. התודה צריכה להיות חלק מהחיים שלנו בכל פרטיהם, גם בדברים הכי קטנים.

ספר לי תלמיד, שיום אחד בשעות הבוקר הקאחרות, הוא היה בבית, והנה הבן שלו סוגע מהתלמוד תורה' כשהוא בוכה. כל אחד יודע שזה לא נעים שהילד חוזר הביתה באמצע הלפזים והוא בוכה. אבל האמונה אוקרת, שפה ש'ה' עושה - לטובה עושה. התלמיד הזה, ששקע פסח שעורים על 'תורה-הודאה', התחיל להודות לה, ואחר כך עשה קצת תשובה, לחפש כוה' הוצה קופון, ורק אחר כך דבר עם הבן שלו, שספר לו שילד פלוני הציק לו והוא בכה וברח הביתה. הסביר לו אביו בנעם וברכות את ההסתכלות של האמונה, וקר אמר לו:

'מי הציק לך? הילד הזה? אתה יודע שכל מה שקורה זה ה' עושה, נכון אם כן, ה' עשה שהילד

יש לך סיפור תודה?
המוערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

ילדון חידודון

בין הסותרים יוגרלו מתנות

להבדיל בין הלוחות והחרטומים שניהם באצבע א-לוקים.

תשובה פרשת תרומה: עיין ברש"י (שמות כה יא) שבארזן היו ציפוי חיצוני וציפוי פנימי.

הזוכה: יונתן לוי, אריאל

כתרונות לשלוח למייל | סקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

הזה ציחק לך. ואתה גם ידע, שקל כה ש'ה' עושה, לטובה הוא עושה. כנראה, ה' אוהב את התפילה שלך והוא רוצה שתתפלל אליו. אז מהיום, תתפלל לה' שישמור עליך ושהילד הזה יותר לא יציק לך. צריך להתחזק באמונה. לכן בני היקה תשמע הרבה את הדיסקים של הילדים: 'נחמון הקטן', 'יוקלה' וכי'. אחר כך הם עשו קצת תפילות בידה, והבן שלו חזר לתלמוד תורה.

אז מה יצא מכל הספור הזה? יצא שהילד קוד שער באמונה, ולמד להתפלל יותר טוב. כי אף על פי שהוריו תלמידים אותו להתפלל, זה לא דווקא ללמוד קומף נסיון, כמו פאן, שמאמר ההתמודדות הוא למד אמונה ולמד להתפלל ולסמוך על ה'. אם כן, אחר מעשה רואים איך שהכל טוב ונסה. אבל באותו רגע שאותו הורה אקר תודה, הרי שלא ידע איך זה יהיה לטובה. על פי ההגיון בנדאי נראה שזה לא טוב. שהילד ברח מהתלמוד תורה בלי רשות הרבי, והוא בוכה, נמצא שבשעת הנסיון הוא לא הבין כה ש'ה' עושה, ובאותו רגע נדאי לא ידע מה הטובה שתצא מזה, אבל הוא תודה מכל הלב, ולכן ראה ישועה...

אמרת'י תודה ונושעתי
052-2240696

חיזוקית- אדר | שמחה אמיתית

שמחה אמיתית אינה תלויה במה שחושבים או מדברים עליך
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

רשמים מרשימים

מעמד סיום השי"ס מרגש שהתקיים ב ז' אדר בעיר ראשון לציון ברוב פאר והדר, במעמד רבני העיר. השתתף גם הרב שלום ארוש שליטי"א ליווה את הערב הזמר אברהם פריד ראו רשמים...

מעמד סיום השי"ס
בראשון לציון

מסיבת פורים התקיימה ביום ראשון בתלמוד תורה "שלום בניך" בראשות הרב שלום ארוש שליטי"א הילדים הגיעו מחופשים ומאשרים חייכו איתנו:

מסיבת פורים בתלמוד תורה "שלום בניך"

חינוך באהבה

הרב יצחק אבוחצירה

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
במימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חיים במסגרת-פרק כא'

השבוע אנו נמצאים בשלב השני של יישום חוקים. עלינו לחשוב כותרי יישוב הדעת: מה הצורך שלנו בקיום החוק, מה אנו רוצים להשיג ועד כמה הבעיות הללו מפריעות לנו ולילדנו?

הזכרנו בשבועות שעברו את נושא האיחורים לביה"ס, אך לא מספיק לדעת את הדברים, צריך שזה יגיע אצלנו לרמות כאלו, שיינינו אותנו לפעולות.

לכן, עלינו להמשיך ולברר את חשיבות שמירת הזמנים ואת התועלת שתצמח לנו וילדנו בהצלחת העבודה על זמני השינה/קיסמה.

שמירת זמנים

אחד הנושאים החשובים ביותר והראשונים, שעלינו להנך תחילה ע"י חוקים, מסגרת וסדר יום, הוא: "שמירת זמנים". דהיינו: שיהיה

ידוע וברור לכל באי הבית מהקטנים עד הגדולים ש"לכל זמן, יעת לְכָל-חֶפֶץ, תַּתְּתֵּם הַשְּׂקִים". פירושו, לכל דבר ופעולה יש זמן משלה. וכולם צריכים לעמוד בזמן שנקבע לכל פעולה. כאשר אנו מדברים על שמירת זמנים אצל ילדים, אנו מתכוונים בעיקר: על שינה בזמן שנקבע. קיסמה בזמן שנקבע. זמני ארוחות. וחזרה בזמן מפעילות, מביה"ס או ממשחק במגרש השכונתי. כדי להנך בית לשמירת זמנים צריך לעבוד קודם על נושא ה"עקביות", שהרי חוק שלא יישום בקביעות- יידון ח"י מראש לביטולו. לכן חשוב לקחת את נושא העקביות בראש ובראשונה ולעבוד איתו, דהיינו לקבוע חוק מסוים שקל לילד ליישם אותו ולנו לעקוב אחריו ולאחר תקופת ההסתגלות בחוק להתקדם הלאה.

שמירת חפצים

הסדר והעקביות הם קריטיים בעבודה עם חוקים, והדוגמה הבאה תמושי לנו כיצד: לפני מספר שנים, הייתה לי בעיה בכיתה. כמעט מחצית מהתלמידים היו מביאים קלמר לחצאים- יום אחד חסר עפרון ולמחרת מספרים, יום אחד יש לורדים חדשים אבל אין דבק, בקיצור חוסר סדר. התלמנו ביחד עם התלמידים, להתחיל מבצע שמירת החפצים (זוכרים- את כל ההחלטות מקבלים ביחד. זה עוזר אה"ח לילד שכאשר ישנם קשיים, להתבטא ולספר מה מפריע לו, שהרי הוא רוצה בהצלחתו של המבצע כשהוא היה היוזם). לאחר שהסברנו את המעלות והחסרונות בנוגע לשלמות חפצי הקלמר. כל תלמיד הבין שהוא חייב את כל החפצים בקלמר שלו. הוא אינו יכול להשאיל כל יום מתלמיד אחר- כי זה גורם למריבות, שבירת ואיבוד חפצים, סכסוכי חברים, וכו' הצבנו יעדים ומטרות- והגדרנו 2 בדיקות: 1. בבית: מידי ערב לפני שהתלמיד עולה לישון או בבוקר לפני שהוא יוצא מהבית, הוא בודק את הקלמר. 2. בכיתה: לאחר התפילה כל תלמיד מניח על השולחן את קלמרו ובודק את תכולתו.

מסקנות

התפקיד שלי היה לסמן לתלמיד בדרך ההצטיינות שמודבק על הלוח את "פירו עמלו". מי שלא חסר לו פריט דבר, קיבל מודבקת חיוך גדולה, ומי שחסר לו פריט קיבל מודבקת חיוך קטנה וכתבנו ליד מה הפריט החסר (זה הזכיר ולתלמיד להשלים למחרת). לאחר שבועיים של מבצע, הגענו לתחנה הראשונה,

חלוקת פרסים והסקת מסקנות. גודל הפרס נקבע ע"י סכום המדבקות שנואספו. כמובן התלמידים המסודרים היו מצטיינים וזכו בפרסים יפים. אבל הרי עיקר המבצע, היה בשביל התלמידים המסודרים ואיתם ההצלחה כמעט ולא האירה פנים, מדוע? כנראה שהיה חסר משהו. החלטתי לערוך "מיפוי" ולסמן את הילדים המסודרים, שזקוקים לעידוד נוסף ועבודה באופן אישי שלי בכיתה, ושל ההורים בבית. לאחר שבועיים נוספים עם העבודה החדשה, בתחנה השנייה של המבצע, ראיתי השתכרות ניכרת, והתוצאות היו כך: התלמיד שהיה מורגל מהבית לסדר וארגון, הצליח כמובן הכי הרבה. מקום שני היו התלמידים שהתקשו להיות מסודרים, אך התאמצו והצליחו. אך אצל שלושה תלמידים לא חל שום שיפור עשיתי בדיקת עומק, מה הבעיה? הרי את עיקר העבודה אני עשיתי: הסברתי, שוחחתי, שכנעתי, בדיקתי בצורה נעימה מידי יום, סימנתי בלוח, עקבתי והסקתי מסקנות, שוחחתי עם המתקשים וקבלנו ביחד החלטה לשיפור למחר. עודדתי וחילקתי פרסים למתאמצים והמצטיינים, ואפילו התקשרתי להזכיר את הבדיקה בבית, בקיצור הייתי הגורם המתווך בין הילד לבין ההצלחה. אז מדוע שלושה ילדים לא התקדמו?

השותפים

המסקנה הייתה ברורה: סדר ואחריות, זהו עבודה שנבנית לאורך שנים ואי אפשר לקנות אותה בחודש אחד. אפשר להרים ילד בסולם ההצלחה מדרגה 4 לדרגה 5, אבל אי אפשר להרים אותו בחודש אחד, מדרגה 1 לדרגה 5. עיקר הבעיה הייתה עם ה"שותפים" הלא עקביים מהבית, שהרי ילד שגדל בבית מבולגן, עם חוסר סדר, חוסר אחריות וחוסר עקביות, יתקשה מאוד לשמור על קלמר מלא ומסודר. לענייננו: לאחר שאנו בטוחים שלמדנו את חשיבות הקביעות ואנו יכולים ליישם חוקים בקביעות בבית, נוכל להתחיל לעבוד על שמירת זמנים. זוכרים אנו בשלב השני, ועלינו לברר, מה הצורך שלנו בקיום החוק, מה אנו רוצים להשיג? ועד כמה אנו מוכנים "להקריב" ולהתאמץ בכדי להצליח. את המסקנות נעלה על הכתב ונחזק אצלנו את הרצון לעבוד על "חוק השינה".

בדיחות הדעת

ילד פונה לאביו הקמץ ואומר לו שהוא צריך 300 ש"ח, מדוע אתה צריך כסף? שואל האב, אבא, עוד מעט פורים וכל הילדים מתחפשים, רק לי אין תחפושת, אומר הילד כשדמעות על לחייו. אל תדאג יקירי, אומר האב אני אסדר לך תחפושת של שוטר עם כל האביזרים. הילד שמוח ומחכה לפורים. בערב פורים נכנס האב ומושיט לבן אקדח פיקות ואומר: קח יקירי את תחפושת השוטר הילד בוכה ואומר: אבל אבא איפה הכובע, החליפה של השוטר. משיב האב: אתה שוטר סמוי.

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	17:10	18:22	19:03
תל אביב	17:26	18:24	19:00
חיפה	17:19	18:23	19:02
באר שבע	17:28	18:24	19:02

תושבי העיר באר יעקב והסביבה
מ-ו-ז-מ-נ-י-ם-!
להרצאה מרתקת בנושא אמונה
עם הרב שלום ארוש שליט"א
יום ראשון י"ם אדר | 15.03.20
בשעה 20:00 בערב
בית כנסת ע"ש מעדיה גאון
רח' שא נס 18 באר יעקב

הכניסה חופשית!

תושבי הדרום
מ-ו-ז-מ-נ-י-ם-!
שיעורים מיוחדים!
של הרב שלום ארוש שליט"א
אשקלון
יום שני כ' אדר - 16/03/20
בשעה: 18:30
בית ספר תורני אסף מימון
רח' בן דוד 1
באר שבע
יום שני כ' אדר - 16/03/20
בשעה: 21:00
בית כנסת "אוהל משה"
רח' שרה אהרונסון 8

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

נקדה טובה של רצון

שתיהי שפחה בחלקה, ומאמין שזה התקן שלך וזו השליחות שלך, להיות עם הבעל הזה, כמו שמוכר בשם רבנו האריז"ל, שישנן נשים בדור שלנו לא היו צריכות לבוא בגלגול, והן היו יכולות להיות כבר בגן עדן, מאחר והן כבר גמרו את התקן שלהן בגלגול קודם. כל מה שהן חזרו בגלגול זה בגלל שכן הוא שלכן לא השלים את התקן שלו בגלגול הקודם, והן היו צריכות להתגלגל ביד אלו, בשביל לעזר לו להשלים את תקונו.

לכן כל אשה שנסוּגָה לבעל קָדָה, שהיא עדיין לא משה רבנו, צריכה לזכר שהיא בָּאָה לעולם רק בגלל זה קוּשָׁה, שאותו איש שהוא הבעל שלך, לא השלים את התקן שלו ויש לו הרבה חסרונות. האם היא רוצה לחזור שוב על הפעולות, ולא לתת לו להשלים את מה שהוא צריך להשלים, ושוב תצטרך להתגלגל ולחיות שוב עם אותו בעל קלא בחסרונות?

לכן כל אשה צריכה לדעת את המסקיד שלך, שהיא: לראות איך הבעל הזה חוזר בתשובה. ומעיד אני באמונה, ובלי שום הגזקה, שכל מה שיש לי זה בְּזָכִית אֲשֶׁתִי. עברו עליי בחיים תקיפות מאד קשות עם דברים לא קלים ונקיונות קשים. ואשתי שתיהי שפחה דקנות ומסלות על כל דבר בחיים, והלכה ושפחה הרבה דקנות עלי, ואני לא מרפה את עצמי - אני יודע טוב מאד, שהתפלות האלו הן שעמדו לי בכל מיני מצבים בחיים. העקר הוא שידעתי והרגשתי שאני לא לבד! יש לי שתפחה בחיים, שידעתי ללכת ולעזר בתפלות!

בשביל שיהיה שלום בית צריך הבעל להיות עניו בתכלית הענוה, כמו משה קוש, מאחר ואם תהיה לו גאון, מיד הוא מסלק את השכינה, שהרי על בעל גאון נאמר: אין אני והוא יכולים לדוא, ובלי שתהיה השכינה בין האישה ואשתו, ודאי לא יכול להיות להם שלום בית, כמו שאמרנו ה"ל: איש ואשה זכו - שכינה ביניהם, לא זכו - אש אוכלתם, רחוקה לצל.

וכן הבעל חייב להיות בעל קדוה טובה, ואמונה שלמה ונתון הסעביר על קדוהו, ומשפיע ואוהב ונתן וכו' וכו', ובלי שום קדוה רעה אחרת. וכן צריך שיהיה בלי שום תאוה. בקצרה - בשביל שפאקת יהיה שלום בית אמת צריך הבעל להיות כמו משה רבנו קוש.

בשובע שעבר דברנו על ההשיבות שכן היא חפשי את הנקדה הטובה בשני. והנקדה הטובה הענקית ביותר היא הרצון, שהאדם רוצה את הטוב. וזו ההתפארות של ה' בכל יהודי - שמתפאר עם הרצון הטוב של היהודי, כי הרצון הוא העקר לכן אשה תשכח בבעלה כמו שהיא, עם כל החסרונות שלו, ותחפש בו את הנקדה הטובה שלו, שהיא הרצון שלו. וכן הבעל ישלח באשתו עם כל החסרונות שלה, ויחפש בה את הנקדה הטובה שלה, שהיא הרצון שלה.

כי ודאי לכל בעל ולכל אשה, אפילו הגורעים מקלם, ישנה נקדה של רצון טוב. וזה מה שפּוֹרְכִים את בני האדם הנשאים: "שומח תשפח רעים אהובים", שפּוֹבְדִים קהבורא שיעזר וימן לבני האדם שפחה זה בזה וזה בזה, שכל אחד מהם ישלח ברעהו כמו שהוא, עם כל חסרונותיו, וזה על ידי שירצה את הטוב שבו.

כי באקת לאמרה, בשביל שיהיה לאשה שלום בית קוש עם בעלה, היא צריכה להיות בדרגה של משה רבנו בכל בחינותיו - בלי שום הגזקה. כי

ועתה, אנהני מקטערים קאד להודיע לכל הנשים, שהן לא התחננו עם משה, וביתים, עד שהבעל יתעלה, וצריך גם הן, שהן לא שררה אפונה. ונניח שהן הן כמו שררה אפונה, אבל מה לעשות שלא זכו להתחתן עם משה רבנו, והן צריכות להיות שפחות בחלקן!

כי זה היסוד בחיים לכל אדם, ובפרט לכל אשה:

לאורם נלך

הילולא דצדיקא

הרה"ק ר' אלכסנדר זיסקינד
יסוד ושורש העבודה זיע"א
י"ח באדר

אמר: "אין ענין ארץ הקודש צריכים לרעוב בגין סכנה זו."

וכן כתב בצוואתו לבניו: "בני אהובי, תשוקתכם יהיה בתמידות לטע לארץ הקדושה. ובדאי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו..."

וכן מסוּר עוד על מסירת נפשו שיום אחד נידון יהודי ("א שמדובר בהגר צדק הגורף פוטוואקי ה"ד) בעלילת שוא, ויום הגרדום נקבע ליום גנוסיא שלהם שחל ביום" שני של גלויות. יהודי העיירה חששו לפרעות ולא יצאו מבתיהם. אולם רבי אלכסנדר זיסקינד שם נפשו בכפו ויצא למקום ההריגה, עודד את הקדוש ברגיעו האחרונים וענה אמן על ברכתו "המקדש שמו ברבים".

בצוואתו מתאר הוא את חלק מעבודתו, אך ראיו להביא חלק נבחר מהצוואה מכיוון שהיא קשורה לשעורים האחרונים מאת מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א, וז"ל: כשלבשתי בערב שבת קדש סמוך לסנחה בגדי שבת, נתתי להשם יתעלה הודאה גדולה בשמחה עצומה בפה מלא, בזה הלשון: "וצרי ובוראי יתברך שמך, אני נוהג לך הודאה על שנתת לי בגדים חשובים לכבוד שבת קדש, לא כפי מעשי הטובים, רק ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים. כי חשתי בדעתי: כמה צדיקים גדולים שאין ערכי מועיל לקרסוליהם, חסרים מנגדים אלה וחשתי בלבי שודאי מניעת הודאה להשם על זה תחשב למרד ולמעל ח"ו, על כן אמרתי הודאה זו כמה פעמים בעת לבישת הבגדים. וזאת תהא מן וצינה עלינו אכ"ר."

הרה"ק רבי אלכסנדר זיסקינד ב"ר משה - מהוראדאנא זאוק"ל, מחבר הספר "יסוד ושורש העבודה".

רבי אלכסנדר חי בשנות ה'ת"ק, עלה ונתעלה במעלות התורה והקדושה, ולא הסיח דעתו אפילו רגע אחד מדביקות בבורא.

ספרו הק' "יסוד ושורש העבודה" שהינו ספר חובה לכל מבקש ה', בספר זה מלמד אותנו הרה"ק ר' אלכסנדר בדרכי עבודת ה', צעד אחר צעד החל מההשכמה בחצות לילה, ועד למועדי השנה והכל רצוף אש-קודש של אהבת ה' ויראתו, ושזור במגמה הגדולה לעשות נחת-רוח לבורא ולהודות לה' בכל זמן.

וכמו שהתבטא עליו הגר"א מווילנא זאוק"ל: "רבי אלכסנדר זיסקינד גדול כספרו, וספרו גדול כמוהו".

חיבה מיוחדת היתה לו' אלכסנדר לארץ ישראל, ואף שלא זכה לעלות אליה בעצמו, היה מכתת רגליו על מנת לאסוף כסף עבור יושבי ארץ הקודש, ואף מסופר שבעל השעביר כסף ארץ ישראל ישב בתפיסה למשך שנה וחצי, שכן במדינתו נחשבה העברת כספים למדינה זרה עוון חמור, אך רבי אלכסנדר לא שת לבו לסכנה, וכשנודע הדבר לשלטונות נתפס ונידון למאסר.

רק לאחר כשנה וחצי עלה בידו יהודי הוראדנא לשחררו. משנשתחרר המשיך בעבודת הקודש של איסוף הכספים. כאשר העירו לו על הסכנה שבדבר,

השבת שתעניק לכם כלים ליצור

חינוך עם חיוך

שבת הגדול עם הרב שלום ארוש שליט"א

לפרטים המלאים <<

תהיה אתה

חטא העגל הוא חטא הצביעות.

התורה קוראת לו 'עגל מסכה'. ויש לכל אדם לא מעט מסכות. במקום פלוני הוא מתנהג כך ובמקום אלמוני אחרת. בירושלים הוא מדבר מינה בתל אביב שמאלה.

וזה כי משהו מפחיד אותו להיות הוא עצמו, יש לו מחשבה עמוקה שאם הוא יהיה הוא עצמו לא יקבלו לא יכילו אותו, בטח שלא יאהבו.

למעשה, כבר מילדות אנו מתרגלים להלביש ולכסות את עצמנו בלבושים לא לנו, מסתירים את הרגשות שלנו, מתאימים אותם לסביבה כך שלא נקבל דחיה מאלו שאנו בנוכחותם, גדלים בצילם.

עם השנים אנו מלבישים על עצמנו עוד ועוד מסכות, בגן, בבית הספר, בשכונה, בישיבה, במשפחה, איפה לא? מסכות אלו גורמות לנו להיכנס להסתרה, ולפעמים להסתרה שבתוך הסתרה. וכך יש מאתנו ששוכחים לגמרי מי הם, היינו שהם מאבדים את היכולת הבסיסית לדבר על הרגשות והצרכים הנפשיים האמתיים שלהם, וזה כי התפתחה אצלם הזדהות מוחלטת עם המסכה.

והסיבה שהאדם כל כך נאחז במסכה שלו, כי זה מה שהוא מכיר ויודע, זה האזור שנה לו להיות בו, כי האדם מטבעו מחפש רצף מחשבתי, בני אדם לא אוהבים לצאת מאזור הנוחות שלהם, הם מעדיפים להישאר במוכר והידוע.

וזה מה שקרה ליוצאי מצרים. הגיע משה רבנו עליו השלום, אחרי הרבה מאד שנים, והתחיל לטלטל אותם, לאתגר אותם ברעיונות שכבר נשכחו מהם, לדבר על בורא אחד, שבשביל להגיע לחיבור אתו צריכים לוותר על כל מיני הרגלים. רובם לא רצו. כמו שלמדים מהכתוב "והמושיע עלו בני ישראל".

רוב העם נשאר במצרים. הם לא רצו להיפרד מהמוכר והידוע להם. החינוגות של מצרים היו עדיפות מהרעיונות הכבירים של משה. היה להם "ביטחון סוטה בבאב מוכר", היינו מה שהאדם מעדיף להשאר בשיבוש בו הוא אוהז, כי את סוג הכאב המסוים שהרגל חיים זה מייצר לו הוא מכיר, הוא מרגיש בטוח בו, רק שלא יאתגרו אותו במשהו חדש.

וכך חי לו האדם חיים שלמים בתוך המסכה שהוא אירגן לעצמו אי שם בעבר הרחוק.

אך התורה הקדושה ממליצה לנו, תשרוף את עגל המסכה, לך לך, לך אל תוך עצמך, תבדוק בכל פעם מחדש מי אתה, האם אתה נאמן לעצמך, האם אתה חותר לאמת ועד כמה. עלה למעלה עלה, יש לך כנפי רוח, כנפי נשירים אבירים. אל תפחד להשתמש בהם. כי הקב"ה הוא אמת, וחותרו אמת, והוא קרוב למי שקורא לו באמת.

ואמת זו זמינה לכל אדם, בתנאי שילמד לדבר גם את מה שהוא מרגיש ולא רק את מה שהוא חושב, וכך לאט לאט יתחבר ללב שלו, לאט לאט ינשרו המסכות, והוא יעלה על הגשר הצר מאד של העולם, גשר המחבר בין המוח ללב, בין השכל לרגש, והוא גשר האמת.

השואל מסתכן בחייו...

טרם שהחל רבי שמעון בדרשתו בהלכה, נענה ואמר: "ברצוני לספר לכם סיפור שאירע עמי". תלמידי החכמים שהיו מוכנים כבר להתקפה, הסו גיחוך. 'הוא מפחד משאלות בהלכה אז הוא מספר סיפורים? אנוחנו כבר נראה לו מי הם תלמידי החכמים שבקראא...'

רבי שמעון סיפר: "נער כבר מצוה הייתי וישבתי ללמוד עם אבי הקדוש 'החתם סופר'. בתוך הלימוד הגיע יהודי מתושבי העיר וסיפר לאבא שהקצב המקומי מוכר בהמה שהיא טרפה, ואינו מוכן לציית להוראות השוחטים שהבהמה פסולה ואסורה באכילה ליהודים. כל מי שעומד ומזהיר את הקונים שהבהמה טרפה - הקצב מוכן להכותו עם הסכין בו הוא משסף את חלקי הבשר..."

אבא עזר מלימודי רבי המשיך שמעון סופר - "ושלח אותי אל הקצב. 'אמור לו שאם לא יחדל ממעשיו - יאצטרף להענישו באופן חמור ביותר'. רעדתי מפחד. אבא חש בזאת ואמר לי תיכף 'אלמד אותך שם קדוש לכוון בו, אם יצא אליך הקצב עם הסכין וינסה לרצוח אותך נפש - תכוון בשם זה ותינצל מיד'..."

יצאתי לכיוון של הקצב, כשאף ראה אותי מרחוק הבין שאני בא לנזוף בו. רץ לכיווני ורצה להכותני בסכין שבידו. כיוונתי מיד את השם שאמר לי אבי ובתוך רגע נפל הקצב ללא רוח חיים..."

"מורי ורבותי", הרעים רבי שמעון סופר בקולו, "אם רצונכם לשאת ולתת בהלכה לשם שמים - הריני מוכן ומזומן. אך דעו לכם ששם קדוש זה שמסר לי אבי עודנו חקוק בזכרוני, ומי אשר יקשה לשם קנטור או גאווה - יישא בתוצאות מעשיו..."

דממה עזה שררה בחלל, ואז פתח רבי שמעון את דרשתו הנפלאה כרבה של קראא.

בקראא, לפני כ-140 שנה, ישבו תלמידי חכמים גאוני עולם, באותה העת לא הסכימו תלמידי החכמים שישב בקראא רב - גדול ככל שיהיה - אשר יהיה שווה להם בחכמתו. רק רב אשר יהיה גדול מכל בני העיר כולם, ולא תהיה קושיה או פסק הלכה אשר לא יצליח להתמודד עימם בכבוד - הוא ישב על כיסא הרבנות בעירם.

כעת מתמנה לתפקיד רם זה, רבי שמעון סופר (יום פטירתו טז אדר) בנו של ה'חתם סופר'. בהגיע מרכבתו של הרב החדש לשערי העיר נעמד ראש הקהל ביראת כבוד וחיכה שהרב יפנה אליו. לאחר ברכות שלום הדדיות שאל ראש הקהל את הרב: "האם כבודו קיבל את הטלגרמה ה ד ה ו פ ה ששלחת 'אילו?' רבי שמעון הנהן בראשו אך מיד שלף מכיסו את הטלגרמה. "ק' ב ל ת י ה ו ה נ ת י ה בכסי. עדיין לא קראתה!"

בטלגרמה היה כתוב: "הרב החדש מתבקש שלא לבוא לקראא. על החתום: ראש הקהל". למראה עיניו השואלות של רבי שמעון, הסביר ראש הקהל: "חוששני שתלמידי החכמים שבעיר יקשו עליך קושיות שלא תהינה לך תשובות עבוק. דרשתך הראשונה תהפך למאורע מובך וייתכן שאף יתחיל לחץ מן הציבור להורידך ממשרת הרב שאיך מתאים לה".

רבי שמעון חיך בסלחנות. "המשיכו את כל ההכנות כמתוכנן. עם הדרשה אני כבר אסדר".

ביום המיועד נמלא בית הכנסת מפה לפה. אחרי שנים לא מעטות בהן לא הסכים אף מועמד ליטול סיכון שיתבה ברבים מול כל אנשי העיר, כאשר תלמידי החכמים יקיפוהו בחבילות של קושיות שאין לו עליהן תשובה, מוכן בנו של ה'חתם סופר' לדרוש ללא מורא ברבים.

מוסדות חונט של חסד חוננים את:

מעמד סיום הש"ס הגדול

הארוע הגדול של השנה

מאמר ראש הישיבה -המשך-

פעמים את פרק ק בתהלים שנקרא "מזמור לתודה". זה מזמור קצר ולא לוקח הרבה זמן לומר אותו שמונה פעמים. והמספר שמונה הוא מרכז לבחינה של מעל הטבע, עולם הבא, עולם הניסים, וגם התודה היא בחינה מעל הטבע, בחינת עולם הבא וניסים - ועל ידי שתאמר את המזמור הזה שמונה פעמים מתוך תודה יהודיה ורצוי גם מתוך שירה ונגינה אם זה אפשרי - על ידי זה אתה תמשיך עליך הנהגה אלוקית של ניסים מעל הטבע, אתה תמשיך את העולם הבא לתוך העולם הזה.

זה החוק וזה עובד במאה אחוז!

תמשיך עד שתראה שינוי

ואם עשית את זה וזה לא עבד לך ביום הראשון, תמשיך יום אחרי יום, יום אחרי יום, עד שזה יפעל, וזה בוודאי יפעל. ואתה גם בוודאי תרגיש שינוי גדול **סידר**. מה השינוי שתרגיש? שיהיה לך הרבה יותר קל לקבל את מה שקורה איתך באמונה ובשמחה. אתה לא תיפול בדעתך ולא תאבד את האושר הכימי שלך כתוצאה מהצרה - וזו הישועה הגדולה ביותר.

ובגלל שזה חוק, זה עובד לכל אחד ולכל אחת, גם לילדים קטנים. אברך בישיבה שעבר לאחרונה לירושלים העביר לי מכתב מהבן שלו, ילד בן 12, שכותב לי שבדירה החדשה לא היו להם מיטות והם היו ישנים על מזרונים; ובגלל שהוא למד את

הספר "מתנה ושמה תודה", הוא החליט להודות לה' על כך שאין הם מיטות וכבר למחרת אבא שלו קיבל מיהודי שרצה לתרום לו ארבעת אלפים שקלים כדי לקנות מיטות!

והיתרון הגדול הנוסף של התודה הוא שהיא **ביטוח והגנה** מפני כל צער ונזק, תאונות ומחלות, מוגפות ופגיעות. כי אם חוק התודה אומר שעל ידי התודה כל הצרות שכבר הגיעו **מתבטלות** - כל שכן שהתודה מגנה מפני הצרות **שבכלל לא יבואו**. וככל שעוד ועוד אנשים בעולם יאמרו תודה - כל העולם כולו יהיה בטוח יותר, שמור ומוגן יותר, מאושר יותר ויפה יותר.

תמשיכו לשתך

עכשיו הכדור בידיים שלכם. לא שמרנו את החוק הזה לעצמנו. אנחנו משתפים אתכם, כדי שגם אתם תשתמשו בחוק ותראו איך הוא עובד גם בחיים שלכם; וכדי שתשתפו אותו עם כל מי שאתה מכירים, כדי שלכולם יהיו חיים יפים.

ואת הפירות של ההפצה של החוק הזה נאכל כולנו בשמחה בירושלים הבנויה, כי כאשר החוק הזה יתפרסם ויפוך לדרך כבושה לרבים - זה מה שיקרב את הגאולה ברחמים גדולים. זה מה שישנה לגמרי את כל התמונה ואת כל הדור.

הגאולה הראשונה הייתה בבכיות ובצעקות, וזו

פנינים חסידות ברסלב

אחר פורים קורין פְּרָשֶׁת פָּרָה, בְּתִּילָה היא פֶּה, כִּי פִּירִים עַל שֵׁם הַפֶּה, וְאַחֵר כֶּךָ נִעְשָׂה פָּרָה, וְכָל זֶה הֵנָּה לְפָסֶח: "שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁפִים וְכִי וְכִי", וְקָרָא בְּתִּילָה הַקְּדוּשָׁה צָרִיף פִּירִים בְּהַפְסֵקוֹ שֶׁקֹּדֶבֶר מַעֲבִיר פִּסְחָה, וְתַנְעִת הַגָּזָן בְּרִמְיֹזוֹת הַעֲיִנִים וְהַעֲיִנִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, שֶׁהִיא כְּרָאָה לִנְוֵי תִּלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ, מוֹרִינוּ וְרַבֵּנוּ מוֹהֲרַנְ"ת זְצוּק"ל, גַּם אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר אֶפְסֵל פִּנִּים אֶל פִּנִּים מִקֵּץ שָׁנָן בְּקִתְבָּה. וּבְפָרָט מֵה שֶׁהִתְחִיל אַחֵר כֶּךָ בְּקוֹל רֵם וְחִזְקָה, "בְּתִּילָה הִי כֵּל הַתְּחִלּוֹת מִפְּסֵחָה, וְעַל כֵּן כֵּל הַמִּצְוֹת הֵם זָכָר לַיְצִיאַת כְּצָרִים וְעִקְשֵׁי" "אִין הֵיִיט"!! וְקִשָּׁף בְּקוֹל נְעִיקָה "אִין הֵיִיט"!! כִּפֹּה רְנֵיעִים וְנִשְׁאַר בְּשִׁתְיָקָה. מֵה נֶאֱמַר וְמֵה נְדַבֵּר אֶשְׁרִינֵנוּ, שְׁאֲזַנְיֵנוּ זָכָה לְשִׁמּוֹעַ כֵּל זֹאת, וּבְפָרָט אֵיךְ שֶׁגִּלְהָ לִנְוֵי מוֹהֲרַנְ"ת זְצוּרֵנוּ לְבָרְכָה, עַד הֵיכֵן שֶׁנִּתְנוּצָץ בְּלִבּוֹ הַזֶּה כֵּל זֹאת בְּכֹפֶה צָרוּפִים, וְאַחֵר כֶּךָ תִּכְרַךְ גִּלְהָ הַתְּקוּן שֶׁל הַיָּד מְזוֹכָרִים בְּפָרָשַׁת וְהַזְהִיר אֲז לְדוֹרוֹת בְּהַבְטָחָה גְּדוּלָה בְּעֵדִים נְאֻקְנִים שֶׁיַּעֲמִד בְּעֲזָרְתֵינוּ סֵלָה תְּקִיד כֵּל מִי שֶׁיִּבְאֵה עַל קִבְרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא וְכִי. (ש"ח שרפי קודש - ח"א קנט)

לא הייתה גאולה מושלמת כי היו אחריה גלויות קשות וארוכות. אבל הגאולה האחרונה היא הכרעה הסופית, היא גאולת עולם שאין אחריה גלות, והיא תבוא אך ורק בכוח התודה! זאת חוקת התודה!

בברכת שבת שלום ומבורך

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

* מחבת טפלון - לבני ספרד - ניתן להכשירה בהגעלה, משום שציפוי הטפלון נחשב לפלסטיק, ודעת מרן הרב עובדיה שניתן להכשיר פלסטיק בהגעלה. ולבני אשכנז - כלי פלסטיק דינם כחרס ולכן יש לקנות מחבת חדשה לפסח.

* **מחבת לצליה (פלנציה)** - מכיון שמחבת זו עשויה לצליה בלי רוטב, חייבת הכשרה בליבון על ידי ברנר עד שהכלי מאדים וניצוצות ניתזין ממנו, ומכיון שכיום הכלים מאד עדינים ויש חשש שהאדם לא יכשיר את הכלי כראוי, ולכן אין לה הכשר לפסח וצריך לקנות מחבת חדשה לשימוש בפסח.

* **מנגל שפועל על גז** - אם יש אפשרות לחממו למעלה מ 400 מעלות צלזיוס, ינקת את המנגל והרשת היטב ויפעיל את המנגל על החום הגבוה ביותר במשך כחצי שעה, ומכל מקום אף בזה ראוי להחליף את הרשת לפסח.

* **רשת המיוחדת לצליית כבד** - אינה צריכה הכשר כלל, מכיון שלא משתמשים בה לשום תשמיש אחר מלבד לצליית הכבד.

* **סכו"ם צלחות וכוסות** - הסכו"ם שעשוי ממתכת, ובלע ברותח מכלי שני, שהרי יוצקים מהמייחם שהוא הכלי הראשון, אל הצלחת והסכו"ם שהם כלי שני, לכן ניתן להכשירם על ידי שמערים עליהם מים רותחים. צלחות - אם הם עשויים מחרס או פורצלן אין להם הכשר כלל, וכלי פלסטיק וזכוכית ביארנו לעיל.

כיצד עושים הגעלת כלים לפסח

- ה. להוציא את הסיר ולשטוף במים הקרים.
- ו. כללים אלו ניתנים למי שלא מצא מקום שבו יכול לעשות הגעלה כדון וצריך להגעיל בביתו, אמנם מכיון שיש פרטים רבים בהגעלת כלים, לכן לכתחילה יש להקפיד ללכת למקום שבו מוגעילים כלים על פי ההלכה, ולא לעשות לבד בבית, ומכל מקום במקרה שהוצרך להגעיל כלים בבית, כדאי להתקשר להתייעץ עם רב ב"קו ההלכה" ולקבל הנחיות ברורות.

סוגי הכלים והכשרתם

- * **סירים ומחבתות** - ניתן להגעילם במים רותחים.
- * סיר ותבנית מזכוכית - לבני ספרד - כל כלי הזכוכית, הכשרם בשטיפה במים צוננים, ואף בכלי זכוכית שמשתמשים בהם לבישול ואפייה, אין צריכים הגעלה כלל, והכשרם בשטיפה. כל זאת בתנאי שהכלי נקי לחלוטין ואין בו שריים שנדבוקו, אבל אם יש בו נקודות שחורות או חומות של שריים שנמצאים על גבי הכלי ואינם יורדים, אין אפשרות להשתמש בכלי בפסח כלל. ולבני אשכנז - כלי זכוכית אסורים ואין להם הכשר כלל, ויש לקנות כלים חדשים לפסח.

ישנם כמה כללים הנצרכים לידיעה לפני הכשרת הכלים בהגעלה:

- א. יש לנקות את הכלי היטב, שהכלי יהיה נקי ושלא יהיה דבוק עליו שריים כלל, פעמים שישנם כלים שמרוב שימוש נדבק בהם שריים שאינם ניתנים להסרה (כל מיני נקודות שחורות או חומות) במקרה זה אין אפשרות להכשיר את הכלי, לכן יש להקפיד בזה שהכלי יהיה נקי לחלוטין.
- ב. כל הדברים המחוברים לכלי כגון ידיות הכלי, ידית המכסה וכדומה, אין צריך להסירם משום שהכל נחשב לכלי אחד, ומכל מקום יש לנקות היטב את מקום הברגים ולבדוק שאין שם שריי חסץ או חלודה.
- ג. כאשר מוגעילים כלים חלבים ובשריים יחד, יש להקפיד לפני שמטבילים אותם במים החמים לשים במים חומר הפורם כגון סבון כלים וכדומה.
- ד. להמתין עד שהמים יבעבו, ואז להכניס את הסיר ולהמתין כמה שניות עד שהמים חוזרים לבעב.

פרשת כי תשא | שבת פרה

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

י"ח אדר תש"פ | גיליון 664

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226

טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252

לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר ראש הישיבה

נשק שובר שוויון

חותרים להכרעה

היום כולם מרגישים תקועים. לא חם ולא קר, לא ימין ולא שמאל, לא מצליחים ולא נכשלים, לא מנצחים ולא מפסידים. אנוחנו עומדים במין קיפאון שכזה שמתבטא בתחומים רבים. ולכן כולם מחפשים לשלוף את נשק יום הדין, נשק שובר שוויון שיוכל להביא אותנו להכרעה ברורה לכאן או לכאן, העיקר לא להמשיך לדשדש באמצע.

האם אכן יש נשק שובר שוויון? האם יש פתרון לצאת מהתקיעות ולהתחיל להתקדם?

זו שאלת השאלות של התקופה שלנו. מי שימצא פתרון יוכל להיות עשיר בין לילה.

הפתרון כבר כאן

אבל האמת היא שהפתרון כבר קיים. יש נשק עצמתי שיכול לחלץ כל אדם מכל סוג של תקיעות. מכל צרה ומכל תסבוכת ובעיה. **והנשק הזה הוא התודה!**

אין לכם מושג כמה גדול הכוח של התודה. כאחד שמתעסק רבות בנושא התודה, מסרתי שיעורים רבים בנושא, כתבתי ספרים ומאמרים, ולמעלה מן הכול, קיבלתי תגובות ודיברתי עם תלמידים שהלכו בדרך התודה וראו ישועות - אני יכול לומר לכם שהתודה היא ים שאין לו סוף: ים של הבנות, ים של עומק, ים של אמונה, ים של ישועות.

חוק לכל דבר

רבי נתן מברסלב תלמידו הגדול של רבי נחמן כותב: "כי באמת, אם היו הכול שומעים לקול צדיקי אמת, ללכת בדרך זה, להאמין תמיד בה' יתברך שהכול לטובה, וליתן שבח והודיה תמיד לה'

ומה זה אומר בפועל?

בפועל זה אומר שבכל צרה ובכל בעיה תקדיש 15 דקות ביום להודות על הצרה.

אם קשה לך להגיד תודה על הצרה, תלמד את הספרים והמרגליות שבהם הסברתי באריכות מה המשמעות של התודה על הצרות והקשיים. זה יתן לך הרבה מאוד כוחות והבנה איך אפשר להודות על הקשיים. ואם גם לקרוא קשה לך או שאין לך זמן, תוכל להתקשר לקו האמונה במספר 026444250, ששם יש עשרות שיעורים מוקלטים בנושא התודה שתוכל לשמוע ולהתחזק בלכתך בדרך ובשבתך בביתך. וכך תגיע לפנימיות של התודה, כלומר שתאמר תודה עד שתרגיש שמחה שלימה בכל מה שעובר עליך, תרגיש שמחה מתוך אמונה שהכול לטובה.

לפני שאתה אומר תודה, תכין את עצמך ותחזק את עצמך באמונה פשוטה ותאמר: "אבא אוהב תמיד את הילדים שלו. אבא עושה תמיד רק טוב לילדים שלו. אבא לא עושה רע לילדים שלו. בורא עולם הוא אבא שלי, אב הרחמן. אבא אוהב אותי תמיד. אבא עושה לי תמיד רק טוב..."

ועכשיו תתחיל להגיד תודה על כל סוג של סבל וייסורים שיש לך, על כל עיבוב, על כל חיסרון והפסד. בזה אתה מקבל את הייסורים באהבה. תכניע את עצמך כלפי בורא עולם, תקבל את מה שהוא עושה איתך באהבה בהכנעה ובביטול, תבין טוב שזה התיקון שלך וזה הדבר הטוב ביותר עבורך.

ובמשך 15 דקות תגיד לה: "תודה לך על הייסורים, על הקשיים..." תוך לה' על הכול. על מה שלא הולך לך, על הכשלונות שלך, על זה שמתעכב לך הזיווג, שאין לך ילדים, שאין לך פרנסה, שיש לך חובות, שאין לך דירה, שאין לך עבודה, שהילדים שלך עושים לך בעיות וכו'.

ולאחר שאמרת 15 דקות של תודה תאמר **שמונה**

המשך בעמוד הבא

היישום של החוק

יתברך בין בטיבו בין בעקו כמו שכתוב: בה' אהלל דבר, באלוקים אהלל דבר, **בוודאי היו מתבטלים כל הצרות וכל הגלויות לגמרי**, וכבר הייתה גאולה שלימה!"

אלפי ורבות המקרים שעברו דרכי המחישו לי יותר מכל, שדבריו של רבי נתן מברסלב הם לא הבטחה ולא איחול, לא ברכה ולא תפילה, אלא הם **חוק טבע**. זה חוק טבע רוחני שלא שונה בכלום מחוקי הטבע הגשמיים.

כמו שאש שורפת ומחממת לא ב-99% אלא ב-100% וכמו שבגלל כוח המשיכה **כל דבר נופל לאדמה ולא כמעט כל דבר**; כך בדיוק התודה שהיא חוק - היא פועלת **בכל מצב**, בכל מקרה ולא כמעט בכל מצב; היא פועלת **במאה אחוז** ולא בתשעים ותשע אחוז.

זה **לא** חוק שרק משפר את החיים או שרק מקל על הכאבים, אלא זה חוק **שמבטל** את הצרה **לגמרי**, וזה לא כלי שמועיל לבעיות מסוג מסוים בלבד, אלא זה חוק שמבטל **כל צרה וכל גלות**. זה חוק שמביא הכרעה: גאולה שלימה!

כמובן, המדובר הוא בתודה אמיתית, מכל הלב ולא מן השפה ולחוץ, מתוך אמונה אמיתית שאנחנו ביד ה', והכול מאתו יתברך, וכל מה שעושה ה' הכול לטובה.

אבל העיקר הוא **שזה חוק**. כמו שמי שחולה אומרים לו לך לרפוא, ואם הוא צריך כסף אומרים לו לך לכספומט - כך צריכים לומר איש לרעהו ואישה לרעותה: "יש לך צרה? יש לך בעיה? יש לך קושי? מה השאלה בכלל, יש תודה, יש חוק. תגיד תודה ותיושע. זה חוק!"

השיעורים העצמתיים של הרב שלום ארוש שליט"א

כניסה חפשיית

חולון	ירושלים	באר שבע	אשקלון	באר יעקב
יום חמישי, כ"ג אדר (19/03/20) בית כנסת ע"ש חללי צה"ל המעפילים פינת המצודה בשעה 21:30	יום רביעי, כ"ב אדר (18/03/20) ישיבת "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 13 בשעה 21:00	יום שני, כ"א אדר (16/03/20) בית כנסת "אוהל משה" רח' שרה אהרונסון 8 בשעה 21:00	יום שני, כ"א אדר (16/03/20) בי"ס תורני "אסף מימון" רח' בן דוד 1 בשעה 18:30	יום ראשון, י"ט אדר (15/03/20) בי"כ ע"ש סעדיה גאון רח' שא נס 18 בשעה 20:00

משה" (שם), על פי המדרש הנזכר שאהרן מסר את נפשו לעשות את העגל כדי להציל את ישראל, ובזכות זה נעשה כהן גדול. אמנם אהרן עצמו היה בוש וירא לגשת אל המזבח משום שהיה לו חלק בעשיית העגל, על כך אמר לו משה: "למה אתה בוש", על שגרמת לעשות העגל, הלא אדרבה "לכך נבחרת", לשמש ככהונה גדולה, כי מסרת נפשך להציל את ישראל מכליה.

נמצא לפי זה כי כמו שיש קשר למשה עם פרה אדומה, בהיותו מטמא טהורים כששבר את הלוחות על מנת לטהר טמאים לתקן את ישראל שחטאו בעגל, כן יש לאהרן קשר נפלא עם פרה אדומה שהיא כפרה על חטא העגל, שעצם החטא היה גזירת המלך לטמא את ישראל בחטא זה כדי להורות תשובה לחוטאים, והוא עצמו נהג כן לטמא עצמו בחטא העגל כדי להציל את ישראל.

הנה כי כן זהו שהקדים הקב"ה במצות פרה אדומה: "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר", התייחד הקב"ה בגודל ענוותנותו עם משה ואהרן, כי כמו שהקב"ה גזר גזירת המלך על ישראל שהיו גדולים ושליטים ביצרים בבחינת צדיקים, שיכשלו בחטא העגל כדי להורות תשובה לרבים, כן נהגו משה ואהרן שירדו ממדרגתם כדי להציל את ישראל, באופן שהחוט המשולש הקב"ה משה ואהרן היו שורש נפלא למצות פרה אדומה שמתמאת טהורים ומטהרת טמאים, ללמד את צדיקי ומנהיגי הדור לרדת בעת הצורך ממדרגתם בבחינת "מטמא טהורים", על מנת "לטהר טמאים" לקרב את ישראל לאביהם שבשמים.

מעתה הרווחנו להבין מעט מזעיר מה שצוה הקב"ה על מצות פרה אדומה כדי לכפר על חטא העגל, אף שכפי המבואר היה חטא העגל עצמו גזירת המלך כדי להורות תשובה לרבים, כי בכך רצה הקב"ה ללמד את הצדיקים בכל דור ודור, שילכו בדרכו ובדרכם של משה ואהרן לרדת ממדרגתם כדי לקרב את ישראל לאביהם שבשמים, ובכך יש תיקון נפלא לחטא העגל שלא היה לחנם, אלא כדי להורות לצדיקים לרדת ממדרגתם כדי להחזיר את בני דורם בתשובה.

כדי להעלות את ישראל, אבל לסתם בני אדם פרה אדומה היא חוקה, שאסור להם לעשות מעשה זה, כי אין אומרים לאדם חטא בשביל שיזכה חבירו.

אהרן זכה בכהונה גדולה בזכות מסירות נפשו בחטא העגל

בדרך המלך נלך לבאר בזה מה שהזכיר הכתוב במצות פרה אדומה גם שמו של אהרן: "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר", כי גם אהרן מסר את נפשו לטמא עצמו כביכול, לעשות את העגל ולאבד את חלקו בעולם הבא, ולא הסכים להיחרג על קדושת השם כמו שעשה חור כשביקשו ממנו לעשות את העגל, כי רצה להציל את ישראל שיהיה להם תיקון בתשובה, כי אם היו ישראל הורגים גם את אהרן לא היתה להם תקנה לעולמים, כמו שדרשו בגמרא (סנהדרין ז.) מקרא שכתוב (שמות לב-ה):

"וירא אהרן ויבן מזבח לפניו, מה ראה. אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר, ראה חור שזבוח לפניו, אמר אי לא שמענא להו, השתא עבדו לי כדעבדו בחור, ומייקיים בי (איכה ב-ב) אם יחרג במקדש ה' כהן ונביא, ולא הואי להו תקנתא לעולם, מוטב דליעבדו לעגל אפשר הואי להו תקנתא בתשובה".

ענין זה מבואר ביתר הרחבה במדרש (ויק"ר יג-ג), כי מטעם זה בחר הקב"ה למסור בידו של אהרן את עבודת הכהונה הגדולה, ודרשו על כך מקרא שכתוב (תהלים מה-ח): "אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלקים אלקיך שמן ששון מחבריך. אמר לו הקב"ה לאהרן, אהבת צדק, לצדק את בני ושנאת מלחייתן, על כן משחך אלקים אלקיך, אמר לו, חייך שמכל שבטו של לוי לא נבחר לכהונה גדולה אלא אתה".

הנה מה טוב ומה נעים מה שכתוב בפרשת שמיני (ויקרא ט-ז): "ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם". ופירש רש"י בשם תורת הכהנים: "קרב אל המזבח, שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש לכך נבחרת".

ופירשו ה"חם סופר" [הובא ב"ליקוטים חתם סופר" (שם) בשם "לקוטי חבר בן חיים"] וה"ישמח

רש"י: "לעולם היא נקראת על שמך פרה שעשה משה במדבר". כדי ללמד לצדיקים ולמנהיגי ישראל לדורות עולם ללכת בדרכי משה, שירידו את עצמם ממדרגתם הגדולה להתחבר עם ישראל כדי לתקנם, שמתעם זה זכה שמצות פרה אדומה נקראת על שמו, כי היא מטמאת טהורים כדי לרמז על הצדיקים היורדים ממדרגתם, כדי לטהר טמאים להחזיר את ישראל בתשובה.

על פי האמור יפתח לנו פתח להבין מה שהזהיר הקב"ה את ישראל: "זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר", ופירש רש"י: "לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר, מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה היא מלפניו אין לך רשות להרהר אחריה".

הביאור בזה כי השטן ואומות העולם רוצים להכשיל את ישראל, שמוותר להם לרדת ממדרגתם ולהיכשל בעבירות כדי שיוכלו לקרב את הבריות להקב"ה, אולם ברור שדבר זה מסור רק לגדולי הדור כאלהיה הנביא בהר הכרמל, שעשה עבירה לשמה להקריב קדשים בחוץ, כדי להכניע את נביאי הבעל ולקרב את ישראל לאביהם שבשמים.

אבל לסתם בני אדם, אף שיש מצוה גדולה לקרב את החוטאים להחזירם בתשובה, אבל חס ושלום לעשות איזה מעשה עבירה אפילו קלה כדי לקרבם, כמו ששינוי בגמרא (שבת ד.) הלכה ברורה, שאין אומרים לאדם חטא בשביל שיזכה חברך. וזהו שמוזהיר הקב"ה את ישראל: "זאת חוקת התורה" - "גזירה היא מלפניו אין לך רשות להרהר אחריה", כי אין רשות לשום אחד מישראל לטמא עצמו על מנת לטהר אחרים, כי אם לגדולי ישראל מנהיגי הדור שנמסר להם הכח לצורך שעה לעשות עבירה לשמה, כמשה רבינו ששבר את הלוחות וכאלהיה בהר הכרמל.

וזהו שאמר הקב"ה למשה רבינו: "ויקחו אליך פרה אדומה תמימה, לך אני מגלה טעם פרה אבל לאחר חוקה", כי רק למשה רבינו ולמנהיגי ישראל שיש בהם הניצוץ של משה, מותר להם ללמוד הלקח הנשגב מפרה אדומה המטמאת טהורים ומטהרת טמאים, שלפעמים צריך לרדת ממדרגתם

תודתנו וברכתנו נתונות לאלו שנדבו את הוצאת הגליון לזיכוי אחינו בני ישראל

משפחת מוהדב הי"ו לרפואה השלימה של האשה החשובה מרת לאה בת וירג'ני שתחי'

לקבלת המאמרים באימייל: mamarim@shvileipinchas.com

פרשת כי תשא - פרה תש"פ | ד

ה' אל משה לך רד כי שיחת עמך אשר העלית מארץ מצרים, סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים".

ודרשו בגמרא (ברכות לב.): "מאי לך רד, אמר רבי אלעזר, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, משה רד מגדולתך, כלום נתתי לך גדולה אלא בשביל ישראל, ועכשיו ישראל חטאו אתה למה לי". לפי האמור יש לומר שרמזו לו הקב"ה בכך: "לך רד" ממדרגתך הגדולה, "כי שיחת עמך אשר העלית מארץ מצרים, סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה".

לכן לך רד ממדרגתך הגדולה, כדי שתוכל להתחבר עם ישראל לתקנם, ומזה השכיל משה להשיג ברוח קדשו שהקב"ה רוצה שישבור את הלוחות הראשונים בחמתו, ועל ידי זה יהיה מחוייב בדבר ויוכל לתקן את ישראל, והסכים הקב"ה עמו באומרו "אשר שיברת - יישר כוחך ששיברת", כי אמנם זכית לכוון למה שרמזתי לך.

כאשר נתבונן נראה כי ענין זה מצטרף להפליא עם מה שלמדנו מדברי חכמינו ז"ל, כי ישראל מצד מעלתם הגדולה לא היו ראויים כלל ליפול בחטא העגל, אלא שכך היתה גזירת המלך שיכשלו בחטא העגל כדי להורות תשובה לרבים, נמצא כי מה שחטאו ישראל בעגל אף שהיו גיבורים ושלטיים ביצרים, הוא משום שגזר עליהם הקב"ה שיפלו ממדרגתם כדי להציל את החוטאים שיהיה להם תיקון בתשובה.

הנה כי כן זהו שאמר הקב"ה למשה רבינו: "לך רד כי שיחת עמך", כלומר מאותה סיבה ששיחת עמך שנכשלו ישראל בחטא העגל, רק כדי ללמד לחוטאים שיש תיקון בתשובה, לכן גם אתה "לך רד" ממדרגתך לתקן את ישראל שחטאו בעגל, על ידי שתשבור את הלוחות בחמתך שנחשב כעובד עבודה זרה, כדי שתוכל לתקן בכך את ישראל שחטאו בעגל, בגזירת המלך העליון כדי להורות לאחרים דרכי תשובה.

שמחתי למצוא סימוכין לכך בדברי ה"שפת אמת" (פרשתנו שנת תרמ"א): "במדרש (שמו"ר מב-ב) על פסוק לך רד, [אמרתי לזקן שלהם (בראשית כח-יב) והנה] מלאכי אלקים עולים ויורדים בו כו' עיין שם. הענין הוא כי גם הירידה הוא לימוד מדרגה של הצדיקים, שעל ידי שביידידת ישראל מורידין עצמם עמהם, על ידי זה מעלין אחר כך הכל".

הקשר הנפלא בין משה רבינו לכפרת העגל בפרה אדומה

מעתה יאירו עינינו להבין מה שאמר הקב"ה למשה: "ויקחו אליך פרה אדומה תמימה", ופירש

תשואות חן: משה רבינו שבר את הלוחות בחמתו כדי שיהיה לו קשר עם ישראל שנכשלו בעבודה זרה

הקב"ה רמז למשה: "לך רד" מגדולתך לשבור הלוחות בחמתך "כי שיחת עמך", ואתה צריך להעלותם ולתקנם

אהרן הכהן מסר נפשו לעשות את העגל ולא נהרג כחור כדי להציל את ישראל שיהיה להם תיקון בתשובה

"גזירה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה" סתם בני אדם אסור להם לטמא עצמם כדי להציל אחרים

בעל שם טוב" (פרשת אחרי איתב) וב"מקור מים חיים" (אות ה) כמה מקורות לכך בשם הבעש"ט].

על פי הקדמה זו מבאר ה"תשואות חן" הטעם ששבר משה רבינו את הלוחות בחמתו, כי כשראה את הפגם הגדול שחטאו ישראל בעבודה זרה, השתוקק לתקנם ולהחזירם בתשובה שלימה, אמנם הרי כדי להעלותם היה צריך להיות מחוייב בדבר מעין הפגם, לכן שת עצה בנפשו: "ויחר אף משה וישלך מידיה את הלוחות וישבר אותם", והרי שנינו בגמרא (שבת קה:): "המקרק בגדיו בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך כעובד עבודה זרה".

נמצא כי על ידי שחרה אפו של משה ושביר את הלוחות בחמתו, הרי זה כביכול כאילו עבד ח"ו עבודה זרה מעין הפגם של ישראל בחטא העגל, ועל ידי זה היה משה בבחינת "מחוייב בדבר" ויוכל להוציא את ישראל מידי חובתם. וזהו שאמר משה להקב"ה (שמות לב-ב): "ועתה אם תשא חטאתם", שחטאו בעגל הרי מוטב, "ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת", שהרי גם אני חטאתי כמותם ששיברתי את הלוחות בחמתי. אלו תוכן דבריו הקדושים.

ויש להעיר כי רעיון נשגב זה של ה"תשואות חן" כמעט מפורש יוצא במדרש (שמו"ר מו-א): "וארא והנה חטאתם לה' אלקיכם, ראה [משה] שאין לישראל עמידה, וחבר נפשו עמהם ושביר את הלוחות, ואמר להקב"ה הם חטאו ואני חטאתי ששברתי הלוחות, אם מוחל אתה להם אף לי מוחל, שנאמר ועתה אם תשא חטאתם כן לחטאתי מוחל, ואם אין אתה מוחל להם אל תמחול לי, אלא מחני נא מספרך אשר כתבת".

הקב"ה רמז למשה "לך רד" שתהיה לו ירידה לשבור הלוחות

ונראה הוסיף תבלין לדבריו הקדושים, כי משה רבינו למד שהוא צריך לעשות כן, ממה שרמז לו הקב"ה כשהודיע לו על חטא העגל כשהיה בשמים לקבל את הלוחות הראשונים (שם ז): "וידבר

לעיניהם שנאמר (דברים ט-יז) ואשברם לעיניכם, והסכימה דעת הקב"ה לדעתו שנאמר אשר שיברת יישר כוחך ששיברת".

משה רבינו שבר את הלוחות כדי שיוכל להציל את ישראל

והנה מצינו ביאור נשגב על מה ששבר משה את הלוחות בדברי הרה"ק רבי גדליה מליניץ ז"ע ב"תשואות חן" בפרשתנו, על פי מה ששינוי במשנה (ר"ה כט:): "זה הכלל כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן". וביאר הבעל שם טוב הקדוש ז"ע הכוונה בזה בדרך רמז, כי תכלית עבודת הצדיק בעולם הזה היא להחזיר את ישראל בתשובה ולקרבם לאביהם שבשמים.

אולם כלל גדול הוא שהצדיק אינו יכול להעלות את ישראל, אלא אם כן יש לו ירידה קצת לפי בחינתו להיות מחוייב בדבר מעין הפגם של ישראל, ועל ידי שהוא עולה ומתעלה לתקן את עצמו, הוא ממשיך עמו גם את ישראל למעלה. הנה כי כן זהו רמז המשנה: "זה הכלל כל שאינו מחוייב בדבר", צדיק שהוא נמצא רק למעלה ואינו מחוייב בדבר מעין פגם ישראל, "אינו מוציא את הרבים ידי חובתן", אינו יכול להוציא את הרבים מהעוונות שלהם.

רעיון נשגב זה מבואר ב"תולדות יעקב יוסף" בכמה מקומות מעצמו, אולם ב"שארית ישראל" להרה"ק מווילעדיניק ז"ע (שער ההתקשרות ליקוטים דף נח:): הביא פירוש זה בשם הבעש"ט הקדוש:

"כידוע מאמר הבעש"ט נבג"מ [נשמתי בגני מרומים], כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן, ואמר הוא ז"ל הפירוש, הצדיק שאינו מחוייב בעצמו, שאין לו שום השתתפות עם המון עם, פירוש שאינו נופל ממדרגתו, אינו יכול להוציא את הרבים, פירוש הכלל ישראל, מידי חובתן ולתקנם, כמו למשל מי שמונח ברפש ורוצה חבירו להוציאו, מוכרח הוא לכלוך את עצמו מעט ולהתקרב אליו ויכול להוציאו, אבל כשעומד במקומו לא יוציאנו בשום אופן". [ראה עוד ב"ספר

נועם אלימלך: פרה אדומה המכפרת על חטא העגל היא חוק כי מה שחטאו בעגל היה רק כדי להורות תשובה

חתם סופר: פרה אדומה מטמאת טהורים ומטהרת טמאים
רמז על חטא העגל שחטאו ישראל בגזירת המלך

"מטמאת טהורים" חטא העגל שנכשלו ישראל שהיו טהורים
כדי לטהר טמאים להורות תשובה לחוטאים

תולדות יעקב יוסף: פרה אדומה מטהרת טמאים
רמז על צדיקים היורדים ממדרגתם כדי לטהר טמאים

הטמאים, הרי למדנו מכך שחטא העגל היה גזירת המלך לטמא את הטהורים, כדי לטהר את הטמאים להורות לחוטאים דרכי התשובה, ובכך יש כפרה נפלאה על חטא העגל שלא היו ישראל ראויים לכך מצד עצמם, אלא כך היתה גזירת המלך שיכשלו בחטא כדי להורות לחוטאים דרכי תשובה.

"הלוחות הראשונים אשר שיברת" "יישר כוחך ששיברת"

בדרך זו במסילה נעלה לבאר הקשר הנפלא בין פרה אדומה למשה רבינו, על פי מה שנשים לב להתבונן על המעשה הנורא שעשה משה רבינו אחרי חטא העגל, ששבר את הלוחות הראשונים מעשה ידיו של הקב"ה, כמו שכתוב (שמות לב-ט): "ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה וישלך מיידיו את הלוחות וישבר אותם תחת ההר".

חכמינו ז"ל מגלים לנו בגמרא (שבת פז.) שהסכים הקב"ה עם משה רבינו ששבר את הלוחות, ולמדו כן ממה שכתוב בפרשתנו כשאמר הקב"ה למשה לעשות לוחות שניים (שם לד-א): "ויאמר ה' אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שיברת". לשם מה הזכיר לו הקב"ה "אשר שיברת", אלא שרמזו לו בכך: "יישר כוחך ששיברת".

נמצינו למדים מזה, כי המעשה הנורא שעשה משה רבינו לשבור את הלוחות הראשונים שהיו מעשה אלקים, והקב"ה כתב עליהם את עשרת הדברות שהם שורש כל התורה, לא היה דבר כל כך פשוט, ולכן היה צריך אישור מפי הקב"ה שעשה כראוי, במה שאמר לו "אשר שיברת" - "יישר כוחך ששיברת".

וכן מצינו בסיום כל התורה בפסוק האחרון מגלה לנו הכתוב שעשה כראוי: "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל". ופירש רש"י: "שנשאו לבו לשבור הלוחות

מפיל הקב"ה את הצדיק למטה, כדי שיוכל להעלות בני דורו ולקרבתם לאביהם שבשמים, כמו שכתוב (משלי כד-טז): "כי שבע יפול צדיק וקם". פירוש, הצדיק נופל לפעמים לפי גודל מדרגתו וקדושתו משבע מדות של הקדושה, כדי שיקום אחר כך ויעלה עמו את בני דורו הצדיקים תיקון.

לפי זה הוא מבאר ענין פרה אדומה שהיא מטמאת טהורים ומטהרת טמאים, בלשון קדשו: "כי טומאת טהורים צדיקים, הוא כדי לטהר טמאים, וזה שאמר הכתוב (איוב יד-ט) מי יתן טהור מטמא, כי הצדיק שנקרא טהור לפעמים נמצא לו איזה טומאה, כדי להתחבר עם הטמאים להעלותו לטהרה".

וכן מצינו ביאור נשגב זה ב"אורח לחיים" (פרשת שמייני) בשם הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זי"ע: "ושמעתי מהרב הגדול בוצינא קדישא מו"ה יחיאל מיכל [מזלאטשוב] זלה"ה ענין פרה אדומה איך הוא באדם, שהצדיק צריך לירד במדרגות התחתונים להעלות נשמות שירדו שם, ואצלו הוא טומאה, והנשמות שהיו שם אצלם היא טהרתן, וזהו מטמא את הטהורים ומטהר את הטמאים".

הנה מדברי ה"חתם סופר" למדנו תוספת ביאור, מדוע באמת רמז לנו הקב"ה לקח נשגב זה דוקא בפרה אדומה, שהקב"ה מסבב שיפול הצדיק ממדרגתו בבחינת מטמא טהורים, כדי שהוא יוכל להעלות בני דורו בבחינת מטהר טמאים, כי מאחר שפרה אדומה היא כפרה על חטא העגל, שלא היו ישראל ראויים לאותו מעשה אלא כדי להורות תשובה לרבים, נמצא שהם עצמם היו בבחינת מטמא טהורים שנפלו ממדרגתם להשתתף בחטא העגל, כדי לטהר טמאים להורות לחוטאים שיש תיקון בתשובה.

מעתה יאירו עינינו להבין מה שבחר הקב"ה לישראל מצות פרה אדומה, כדי לכפר על חטא העגל בבחינת תבוא אמו ותקנח צואת בנה, כי בהיותה מטמאת את הטהורים ומטהרת את

אולם מצד שני טעם זה עצמו נחשב חוק, כי מאחר שלא היו ישראל ראויים לחטא העגל, רק גזירת המלך היתה כדי לתת פתחון פה לבעלי תשובה, אם כן למה הם צריכים כפרה על חטא העגל, אלא גזירה היא מפני אין לך רשות להרהר אחריה.

אולם לפי דבריו הקדושים עדיין מוטלת עלינו החובה ליישב הפליאה, מאחר שלפי המבואר מה שחטאו ישראל בעגל לא היה אלא להורות תשובה לרבים, אם כן לשם מה צוה הקב"ה לישראל להביא פרה אדומה כפרה על חטא העגל בבחינת "תבוא אמו", איזו תועלת יש בהבאת פרה אדומה על חטא העגל שלא היה מצד מעשיהם אלא מצד גזירת המלך.

פרה אדומה כפרה על חטא העגל שנכשלו ישראל כדי להורות תשובה

ונראה לבאר הענין בזה על פי מה שכתב ה"חתם סופר" זי"ע בדרשותיו (הלק א דף רט טור ד ד"ה מ"ש) ענין נפלא, לבאר מה שמצינו בפרה אדומה חידוש גדול, שמצד אחד היא מטהרת את הטמאים, אבל מצד שני היא מטמאת את הטהורים העוסקים בה, כמו שכתוב (במדבר יט-כא): "ומזה מי הנידה יכבס בגדיו והנוגע במי הנידה יטמא עד הערב". וכך שנינו במשנה (פרה פ"ד מ"ד): "כל העוסקין בפרה מתחילה ועד סוף מטמאין בגדיהם".

ומבאר ה"חתם סופר" הענין בזה על פי מאמר הגמרא הנ"ל, שמצד עצמם לא היו ישראל ראויים לחטא העגל אלא גזירת המלך היתה כדי להורות תשובה לרבים. נמצא לפי זה שהקב"ה כביכול גזר לטמא את ישראל בחטא העגל, כדי לטהר את הטמאים שידעו נאמנה שיש להם תיקון בתשובה אפילו על העבירות החמורות, לכן פרה אדומה שהיא כפרה על חטא העגל, גם היא מטמאת את הטהורים העוסקים בה על מנת לטהר את הטמאים.

הנה הדברים בלשון קדשו: "מה שכתב רש"י בשם רבי משה הדרשו, שבאה לכפר על העגל, ולא פירש מאי טעמא מטהר טמאים ומטמא טהורים, היינו משום שלא היו ראויים לאותו מעשה אלא להורות תשובה. נמצא דור ההוא עברו ונענשו, ולדורות אחרים מורה חטאים בדרך, הרי הוא טימא טהורים ומטהר טמאים, להורות להם דרכי תשובה".

חשבתי דרכי לקשר דברי ה"חתם סופר" עם דברות קדשו של ה"תולדות יעקב יוסף" (פרשת ויגש), שמבאר הלקח הנשגב מפרה אדומה שהיא מטמאת טהורים ומטהרת טמאים, כי לפעמים

השילוב הנפלא של ה"תולדות יעקב יוסף" עם ה"חתם סופר" הלקח מפרה אדומה שמטמאת טהורים ומטהרת טמאים הצדיק לפעמים יורד ממדרגתו כדי לטהר טמאים

אדומה: "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר", לרמז שלמצוה זו יש קשר מיוחד עם אהרן שמכפרת על חטא העגל. אולם עוד לאלקי מילין לבאר ענין זה ביתר עמקות.

עוד ראוי להתבונן בקשר המיוחד שיש למשה רבינו עם מצות פרה אדומה, כמו שכתוב: "ויקחו אליך פרה אדומה תמימה". ופירש רש"י: "לעולם היא נקראת על שמך, פרה שעשה משה במדבר". וכן משמע ממה שדרשו במדרש (במדב"ר י"ט-י): "ויקחו אליך פרה אדומה, אמר רבי יוסי ברבי חנינא, אמר לו הקב"ה למשה, לך אני מגלה טעם פרה אבל לאחר חוקה". וצריך ביאור להבין הענין בזה.

הכפרה על חטא העגל היא בבחינת חק

פתח דברינו יאיר לבאר כל זה על פי מה שפירש רש"י בפרשת חוקת: "זאת חוקת התורה, לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר, מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה". ותמהו המפרשים, איך אפשר לומר שפרה אדומה היא חוק, הלא רש"י עצמו מביא בשם רבי משה הדרשן כי פרה אדומה היא כפרה על חטא העגל.

ביאור נשגב על כך מציינו במשנתו הטהורה של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע ב"נועם אלימלך" פרשת חוקת, על פי מה ששינו בגמרא (ע"ד):

"אמר רבי יהושע בן לוי, לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה". ופירש רש"י: "לא עשו ישראל את העגל, כלומר גיבורים ושליטים ביצרו היו ולא היה ראוי להתגבר יצרו עליהן, אלא גזירת מלך היתה לשלוט בהם כדי ליתן פתחון פה לבעלי תשובה, שאם יאמר החוטא לא אשוב שלא יקבלני, אומרים לו צא ולמד ממעשה העגל שכפרו ונתקבלו בתשובה".

נמצא לפי זה ששני הדברים עולים בקנה אחד, כי מצד אחד פרה אדומה אמנם מכפרת על חטא העגל,

פרים שפתינו". ופירש רש"י: "ונשלמה פרים, שהיה לנו להקריב לפניך, נשלם אותם בריצוי דברי שפתינו". כלומר שתיחשב אמירת הפרשה בשפתינו כאילו הקרבנו בפועל ממש.

הקשר הנפלא בין משה ואהרן למצות פרה אדומה

רחש לבי דבר טוב להרחיב בקשר הנפלא בין חטא העגל בפרשתנו פרשת כי תשא למצות פרה אדומה שהיא כפרה על חטא העגל, על פי מה שנשים לב להתבונן בכמה ענינים בפרשת פרה אדומה הצריכים ביאור, וזה יצא ראשון מה שפתח הכתוב פרשת פרה אדומה בפסוק: "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר".

והנה ידוע מה שהביא רש"י תחילת פרשת ויקרא בשם תורת הכהנים על הפסוק (ויקרא א-א): "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, אליו למעט את אהרן. רבי יהודה אומר י"ג דברות נאמרו בתורה למשה ולאהרן, וכנגדן נאמרו י"ג מיעוטים, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר לאהרן".

ולכאורה צריך ביאור מאחר שהקב"ה דיבר רק עם משה, מדוע כתבה התורה בי"ג מקומות שדיבר הקב"ה גם עם אהרן, ואם רק כדי שיאמר אותו לאהרן, הלא היה יכול לכתוב כמו שכתוב בפרשת אחרי (ויקרא טז-ב): "דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכל עת אל הקודש". וכן במצות הדלקת המנורה (במדבר ח-ב): "דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות" וגו'. וצריך לומר כי בי"ג מקומות הללו נזכר שמו של אהרן יחד עם משה, ללמדנו שיש קשר מיוחד בין מה שדיבר הקב"ה למשה עם אהרן, לפי זה ראוי לבאר מהו הקשר המיוחד שיש לאהרן עם מצות פרה אדומה.

בדרך קרוב לפשט יש לפרש הכוונה בזה, על פי מה שהביא רש"י בשם רבי משה הדרשן שהפרה מכפרת על חטא העגל, והרי אהרן הכהן עשה את העגל, לכן הזכיר הכתוב במצות פרה

לקראת שבת קודש הבאה עלינו לטובה, הנקראת "שבת פרה" על שם שבנוסף על הקריאה בפרשת השבוע פרשת כי תשא, אנו קוראים למפטיר את מצות פרה אדומה בפרשת חוקת, דבר בעתו מה טוב לקשר את שתי הקריאות, כי בפרשת כי תשא אנו קוראים על חטא העגל שמלווה אותנו עד היום הזה, כמו שכתוב (שמות לב-ד): "וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם". ופירש רש"י: "תמיד כשאפקוד עליהם עוונותיהם, ופקדתי עליהם מעט מן העון הזה עם שאר העוונות, ואין פורענות באה על ישראל שאין בה קצת מפרעון עון העגל".

ואילו בפרשת חוקת אנו קוראים את מצות פרה אדומה שהיא כפרה על חטא העגל, כמו שכתוב (במדבר י"ט-א): "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר, זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול". ופירש רש"י (שם כב) בשם רבי משה הדרשן, שדרש כמין חומר כל מה שכתוב בפרה אדומה, שיש בה רמז נפלא על חטא העגל וכפרתו:

"ויקחו אליך, משלהם, כשם שהם פרקו נזמי הזהב לעגל משלהם, כך יביאו זו לכפרה משלהם. פרה אדומה, משל לבן שפחה שטינין פלטיין של מלך, אמרו תבוא אמו ותקנה הצואה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל. אדומה, על שם (ישעיה א-יח) אם יאדימו כתולע, שהחטא קרוי אדום. תמימה, על שם ישראל שהיו תמימים ונעשו בו בעלי מומין, תבוא זו ותכפר עליהם ויחזרו לתמותם. לא עלה עליה עול, כשם שפרקו מעליהם עול שמים".

הנה כי כן מאחר שבכל דור ודור צריכים כפרה על חטא העגל, כי בכל פעם שהקב"ה פוקד את העוונות הוא פוקד גם קצת מחטא העגל, מה טוב ומה נעים לכוון לקשר את הקריאה בפרשת כי תשא שנזכר בה חטא העגל, עם הקריאה בפרשת פרה אדומה שהיא כפרה על חטא העגל, ונקיים בכך מה שכתוב (הושע י"ג): "ונשלמה

לקרוא לפניו את אותה נערה שהצילתו מן השגל הנורא, וכשהעמידה לפניו הרעפי עליה את ברכת קדשו, שתזכה לאריכות ימים ושנים, 'און זאלסט דער-לעבן מישיח'! [שתיהי עי כזאת משתין], וענו כולם אחרי אמן.

מברכת פיו של אותו צדיק לא נפלה שערה אחת ארצה, אותה נערה זכתה לאריכות ימים מופלגת ולשיבה טובה, היא ראתה דורות ישרים ומבורכים, ואף עברה את גיל המאה בזקנותה. בהגיעה לגיל מאה וארבע שנים (1104) נחלשה מאוד והתקשתה בתפקוד החיים, יום אחד ביקשה לקרוא אל ביתה מנין של תלמידי חכמים ומקובלים, שעלו ובאו לביתה מאחת מישיבות המקובלים הסמוכות, והפצירה בהם להתפלל עבורה מחמת שהיא חוששת לאותה ברכה של הגאב"ד זצוק"ל, וכבר אינה מסוגלת עוד לסבול את חולשת הזקנה ומחולתיה. - כן עמדה אותה ישיבה וקבלה בפניהם על קשיי הזקנה ועל תשישותה, והצדיקים מצידים נענו ובירכו אותה.

תיכף למחרת נפטרה אותה צדיקת זקנה ושבעת ימים, ויהי לפלא!

[פרשתו קבץ 503021]

-> <-

אחד מגנאי הדעת בירושלים של מעלה מת עליו בנו חביבו ל"ע, והניח אחריו שלשה יתומים. יום היארצייט הראשון חל ביום חמישי בשבוע, למחרת בליל שבת תקפתו צרה מחודשת רח"ל ומת עליו בן נוסף. ובהיות שזה קרה בעיצומה של שבת קדשנו, לא טיפל ולא נגע במת מאומה כדת של תורה. אדרבה, הוא המשיך בעבודת הקודש כהרגלו מדי שבת, ועשה כדרכו את כל המעשים לכבודה של שבת מלכתא. הלך לבית הכנסת לתפילת שחרית כרגיל, ואף שוחח אחר התפילה עם חבריו, מבלי שאף אחד ירגיש בו שמתו מוטל לפניו. בבואו אל ביתו עשה הקידוש וסעדו השבת כדרכו, ושמו על כבוד השבת במסירות נפש.

עם צאת השבת התפרצה בבת אחת כל הצרה הגדולה חוצה, ורק אז החל לבכות במר נפשו על יגונו הגדול, ופינה עצמו לטפל במתו.

בהיותו קרוב אל איש מורם זה, שאלתיו אחר כך בימי השבעה מנין שאב כוחות נפש אדירים שכאלו, להתאפק כל השבת בגבורה עצומה?

ענה לי אותו צדיק, ששאב את כוח החיזוק כל אותה שבת מטיב מעשה שקרא בספר אחד על מן בעל ההילולא הגרי"ח זוננפלד זצוק"ל, שמתו עליו שבעה מיליוני בחייו רח"ל! ופעם אחת מת בנו, ילד קטן יניק ותכים, ממש לפני השבת, ולא הספיקו לקבור לפני כניסת השבת. ולקחו תיבה והניחו בה המת, והכניסו בתיה הרבה קרח כדי שלא יסריח, וכיסוהו בטלית.

במשך כל אותה השבת נהג הגרי"ח כהרגלו תמיד מדי שבת בשבתו, מאומה לא החסיר מסדריו ושיעוריו, ולא ראו בו שום שינוי מעבודת הקודש, ורק עם צאת השבת נתפנה להתעסק בצערו ובאבלו הכבד.

וכמו כן סיפר, שהיה פעם מקרה שכזה בדיוק אצל הצדיק היודלמי רבי אריה לוי זצ"ל, שנפטר לו בן בשבת קודש רח"ל, והמשיך כל עסק השבת כדת וכדין.

ומתוך שנזכר באלו הסיפורים על גדולי צדיקי ירושלים הללו,

הסיק לעצמו שבוודאי נטע הש"ת כוח מיוחד בנפש איש ישראל להתגבר על כל צער ואבל הנופלים בשבתא קדישא, והשבת בעצמה נוסכת כוח איתן זה בלב האדם, ומכאן שאב כוחותיו לעמוד אף הוא בניסיונו.

מוסר השכל נאה למדנו אגב אורחא מטיב זה המעשה, עד היכן מגעת השפעת 'סיפורי צדיקים' בנפש ישראל לטובה. שיתכן שיצטרך האדם לאותו מעשה או כיצא בו, ומתוך 'טיב המעשיות' הללו ישאב חיזוק וסיוע, ומסכו בו כוחות נפש לעמוד בניסיון. והשם יתברך מטוב עולמו בהשגחה נפלאה, להביא אל און כל איש את מה שצריך לו לשמונו, ואין לזלזל ח"ו בשום מעשה ועובדא של צדיק.

[ש"ס היכוננות מן הגרי"ח זוננפלד זצוק"ל]

-> <-

שח לי כבוד אממ"ר הגה"צ זצוק"ל, שסיפר לו ידיו ורעו הגאון רבי אהרן קצנלבונג זצ"ל, ור"מ 'תורה ויראה' פעה"ק ת"ו, שהיה כבן בית אצל מרן הגאב"ד הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל. בערב ימי סבל הגרי"ח ייסורים קשים מאד משן אחת שהציקה לו הרבה, והומינו אליו את הד"ר וולך ז"ל מקים ומנהל ביה"ח 'שערי צדק', שהיה רופאו האישי, ולאחר שבדק היטב את השן אמר שאין שום עצה ותרופה ומוכרחים לעקור את השן הזו.

להפתעתו התנגד הרב לעקירת השן, ופירש טעמו ונימוקו: הגה זו השן שירתה כמו 'כלי שרת' שנים רבות לקיים בה כל מצוות האכילה שצינו השם יתברך, כגון אכילת מצה ומרור וסוכה ועוגו שבת ויום טוב, ושאר אכילת מצוה. ומאחר ששירתה ככלי שרת למצוה כל כך הרבה שנים אין זה יאה לעוקרה מן השורש, ולכן

שפחה גדולה בעולם ההלכה
ניתן טוב להשיג הספרים המפורסמים
מעדני השלח
מאת מרן הגאון האדיר רבי לוי הכהן בינוביץ זצ"ל
מליחה א
מליחה ב
בשר בחלב
תערובות
מחיר מובצע לכל הסט 100 ש"ח מחיר מלא 150 ש"ח
ניתן להשיג בחנויות הספרים הפזורה רחוקה
הפצה ראשית פריז הספרים ביה"ח הרב יצחק פרידמן 03-619-1114

מעדיף הוא לסבול כך את הייסורים. ובאותה הדמנות לימד הגאון פרק במצות בחירת החיים, וכה אמר: הנה מצויים אנו במצות 'ובחרת בחיים' (דברים ל, טו). אצל אברך צעיר שכל החיים עדיין לפניו, בודאי רוצה לבחור בחיים כדי להספיק את כל תוכניותיו ויוזמותיו. וכך. אבל בגיל שלישי (שגב) [הע' למחנה] נכבים להם כל מיני תוכניות אישיות... רצון החיים נחלש ואינו כל כך בשביל הרצון הפרטי. לכן חפץ אני לצלל הדמנות זו כדי לקיים בה את מצות 'ובחרת בחיים', בחיים כאלו שהקב"ה רוצה בהם! כפי שהוא יתברך מסדר לי וכמו שנות לו! ולא לערב את נוחיותו ורצוני האישי בחיים שלי רק כרצונו יתברך שמו, ובה גופא רוצה ומשתוקק אני לחיות כרצונו! וזה עיקר קיום מצות 'ובחרת בחיים'.

וממילא אם רוצה השם יתברך ליתן לי חיים כאלו המלווים בכאב שיניים, אז בחר אני בחיים עם כאב שיניים...

[שס]

-> <-

מנהגו של מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל, לצאת בימות הקיץ לנאות דשא ביבית היתומים 'דיסקין' שבשכונת גבעת שאול, שהיתה בזמנו כמו מושבה בפני עצמה [ג'י-איי-איי].

בבית היתומים היה מתאכסן בחדרו של אבי מורי הגאון בעל 'מעדני השלח' זצוק"ל.

בשנתו האחרונה לא יצא הגאב"ד לפוש, ונשאר בביתו. כששאלוהו לסיבת הדבר מדוע אינו יוצא למנוחה כדרכו בכל שנה. ענה הרב, שהיות ומרגיש הוא שקיצו קרב, אינו רוצה להלאות ולהטריח את אנשי התברא קדישא והמלווים שיצטרכו לנושא עם ה'מיטה' מגבעת שאול עד הר הזיתים... לפיכך נשאר בביתו שבבתי מחסה בעיר העתיקה הקרובה וסמוכה להר הזיתים, כדי להקל עליהם...

שאלו אחד השומעים, למה צריך הרב לחשוב וליתן דעתו כל כך על המוות? הלא עדיף לעסוק בענייני החיים!

אמר לו הגאון, דע לך ששיום עמדי על דעתי אינו מסיח את מחשבתי מיום המיתה!

ללמדנו, גדול ההכנה שצריך איש ישראל להכין את עצמו בעולם עובר, שאינו אלא פרוודור בפני טרקלין, התקן עצמן בפרודור כדי שתיכנס לטרקלין!

-> <-

סיפר לי שכני מוה"ר שמואל צ'ציק שליט"א, שאביו הרה"ג המפ"ר רבי וועלוויל צ'ציק זצ"ל היה אומר משמו של מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל. שלפני הליכתו להתרחץ במקוה היה אומר, שמתכוון ברחיצה זו בין שאר כוונות המקוה, גם לעשות חסד, כדי להקל על התברא קדישא... שלא יזא קשה להם לרוחץ אותו אחרי פטירתו...

[באם יזיל יום המיתה בזה היום].

כך היה אומר תמיד לפני הליכתו למקוה, שמתכוון בזה לעשות חסד ולהקל את מלאכת ה'טהרה'.

ואולי מוסתר בעומק טיב זה המעשה כוונה נוספת, כדי להזכיר לו יום המיתה, והמציא תחבולה נאה בזה, כדרכם של צדיקים בכמה תחבולות בענין זה כבוד.

[מתוך שיחה לזכרו של צדיק הגרי"ח זצוק"ל]

וכותו תנו עלינו ועל כל ישראל אמן

על הברכה יעמדו

לקבלת העלון במייל (דוא"ר) נא לשלוח לימיל הפצו"ב

התורמים להפצת העלון

ניתן להצניח את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליארצייט

shivti11@gmail.com

רו"ל ע"י קהילת שבת בביית ד' | רה"י ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך פוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענונינים יקבלו את העלון כפייל (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173

מרן הגה"צ הגרי"ח זוננפלד זצוק"ל

סיפורי השגחה פרטית
שנשלחו לעריכת ע"י הקוראים

'מפליא לעשות'

סיפורים רבים זרמו למערכת אודות ישועות אצל ר' ישעיה בן ר' משה מקערעסטטר, האחד על שידוך של בחור מבוגר שתיכף בחזרתו לארץ הוצעה עבורו השידוך ובתוך ארבעים יום מהיותו על הציון הגיעו לבית האירוסין.

השני שהתפלל על העסק שלו שהיה בקריסה מוחלטת ואיך שחזר גילה שהפעול שלו שהיה אמור להכנס שותף לעסק פשוט רימה אותו וגזל את כל הרווחים לכיסו, למרות שניסה לבדוק את האפשרות הזו שגונבים אותו רק אחרי תפילה אצל הצדיק נפתחו עיניו וגילה את התרמית הגדולה וב"ה שיקם את העסק.

אבל הפעם נתמקד בסיפור שהגיע מיהודי שנסע להשתטח על ציונו של הצדיק, והנה בשעת לילה מאוחרת נחת באדמת הונגריה וניגש לחברת השכרת המכוניות לאסוף את הרכב שהזמין מבעוד מועד, הרכב גם חיכה עבורו אלא שבשעה ששילם עם כרטיס האשראי בקשו ממנו להקיש את מספר הקוד של הכרטיס על מנת לבצע את העיסקה, אלא שמכיון שבארץ ישראל אין צורך בקוד הגיל לביצוע עסקאות אשראי, הוא לא ידע את הקוד... הוא ניסה להזכר והקיש מספר של עבר, הוא ניסה שוב את מזלו במספר אחר אך שוב המספר היה שגוי, הפקיד הזהיר אותו שעוד ניסיון אחד ואם הוא טועה זה חוסם את הכרטיס מלבצע תשלומים...

אז, כאן הוא כבר חשב שיתקע בשדה ללא כל יכולת להגיע לציון והוא עמד בתפילה שזכות הצדיק שבא להשתטח על קברו יעמוד בעדו למצוא את המספר הנכון...

הוא חיפש בסלולרי עד שלפתע מצא את מספר הקוד שכה חיפש, בידיים רועדות הקיש את הקוד אך לא הייתה תגובה. בייאוש יצא לחפש עוד נוסע שאולי יצטרף אליו למסע, והנה לאחר כעשרים מטרים קרא לעברו הפקיד של חברת ההשכרה ועדכו כי הפלט יצא והכל בסדר, בשמחה ובהודיה אסף את הרכב ונסע היישר לציון הקדוש ששפון צקון לחשו...

בדרכו חזרה על המסעו ביקש לקנות בקבוק שתייה להרוות את צמאו... הוא לקח את הפחית ובינתיים הגיש את האשראי שלו, בעת שהתבקש להקיש את הקוד הסודי הקיש את הקוד בבטחון, אלא שהמכשיר הראה כי הקוד שגוי, תיכף הקיש שוב את הקוד אך שוב הראה המכשיר כי הקוד שגוי...

רק אז הבין כי בחברת ההשכרה לא באמת גילה את הקוד אלא היה זה עוד אחד מהמופתים שחווה בזכות הצדיק הקדוש והנורא ר' ישעיה בן ר' משה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן ואמן.

בעל המעשה: צ.ב.

המעוניין לדכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית מוזמן לשלוח אל ר' שפחה ספואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

הישיש צועד בגליו לכבודה של מצוה, ושום דבר לא מנע בעדו מקיום המצוה, לא חום ושריב ואף לא קור מקפיא...

באותן שנים היה השלג אורח מצוי בערי ירושלים, אך את יום השמיני למילה הרי לא ניתן לדחות... לפיכך היה הרב הזקן יוצא פעמים רבות את ילדי ישראל, הוא התבוסס בשלג ובבוץ ולא התיירא לא מן הקושי ולא מן הסכנה שבדבר, כשילבו בטוה בזכות המצוה הגדולה שלא יאונה לצדיק כל און.

לרגל יומא ההילולא של מרן האב"ד רבי יוסף חיים [ב"ר אברהם שלמה] זוננפלד זצוק"ל,

מרא דארעא דישראל (מרד, יום א' י"ט אדר).

נבואה נא לתרום זכרו הקדוש עלי גיליון, מעט מזעיר מתוך הים הגדול שבאוצרות רבינו שלים"א, אשר זכה ליצוק מים רבים אודותיו מפי תלמידיו, ומפי זקני ירושלים של מעלה שברור הקודם.

שמו הגדול של בעל ההילולא נזכר כבר בגילוינו פעמים רבות, נשתדל נא להציג כאן 'טיב מעשיות' חדשות שעדיין לא הובאו. ואירך זיל גמור עלי ספרי 'טיב המעשיות', ושאר ספרי רבינו יבלח"מ, אמן.

הנה באותו יום עצמו המתניה לרבינו ברית מילה בשכונת 'מאה שערים' שמוחץ לחומות, והחליט מין לצאת לזרכו על אף השלג הנורא. אולם בשונה ממנהגו לא הרשה לאף אדם להתלוות אליו בדרך הקשה, מחשש פן יקראו אסון בסכנה הגדולה שבין מרבדי השלג, אחר שרבים וטובים מבני ירושלים נפצעו בימים קשים אלו. ורק על עצמו אמר שאין לו לחוש, שבהיותו מהלך בדרך מצוה הרי שלוחי מצוה אינן ניוקוסים, אבל על הגנאים והמלווים לא רצה ליטול אחריות.

התלבש אפוא הרב בכמה שכבות של בגדים חמים, מעליהם התעטף במעיל העליון, וכך יצא לזרכו הארוכה משכונת בתי מחסה שבעיר העתיקה. הוא פסע בוהיות פסיעה אחר פסיעה והתקדם לאיטו בדרכו הקדושה, כשכלו מלא השתוקקות והתלהבות אש קודש למצות ברית המילה.

הדרך הקשה והקור מקפיא, יחד עם הרוחות החזקות ששרקו בעוז החלישותו מאוחר, אבל הוא המשיך במסירות נפש לבוסס את רגליו קדשו בוהיות רבה עוד פסיעה ועוד פסיעה, עד שהגיע בקושי אל פתח שכונת מאה שערים, שם החליק ומעד נפל על השלג! ובהיותו באפסית כוחות ממש לא היה ביכולתו לקום ממקומו, וכך שכב לו שעה ארוכה בסכנה גדולה על גבי השלג.

ברם שומר ישראל ממרום קדשו, המשיגה בהשגחה נפלאה ומדוקדקת על עבדיו הצדיקים, נתן בלב נערה אחת שזדה בבית סמוך לצאת בדיוק באותה שעה אל החלון, כדי להתבונן במראה השלג הנפלא המלבין את העולם כצמר רך. והנה בהביטה אל מרחק הדרך ראתה איש זקן שוכב כך על ערימת השלג הגבוהה, ומשהתבוננה היטב נוכחה לראות שהמדובר הוא לא פחות ולא יותר ברבן של כל בני הגולה בכבודו ובעצמו!

היא נחרדה מאוד למראה עיניה, ותיכף אצה רצה אל בתי השכנים והזעיקה עזרה מיידית. כמה מיקרי אנשי ירושלים חשו מהרה, הרימו את הרב הצדיק ממקומו, וסייעו בידו להגיע אל ביתה של אותה ריבה הסמוך, שם הושיבוהו על כיסא לפוש ולהתחמם מעט, והגישו לפניו משקה חם ומהביל, עד שישבו לכוונו ולאיתו, ויוכל להמשיך בדרכו אל מצות המילה שלפניו.

בעודו יושב במקום מנוחתו ביקש הצדיק

בעת שביקר בירושלים קיסר מפורסם מן המלכים הגדולים באירופא, יצא לקראתו רבן של ישראל, מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל, יחד עם משלחת רבנים נבדדים מטעם היישוב היהודי לקבל את פניו.

המלך התרשם עמוקות מדמותו הנערצת של הרב ומפקחותו הנודעת, ומרוב התפעלות והערכה ביקש גם הוא להשיב בביקור גומלין במעונו של 'מלך היהודים', כלשונו.

כשהגיע המלך עם פמלייתו הכבודה אל שכונת 'בתי מחסה' שבעיר העתיקה, הכינו לכבודו 'שער כבוד' יפה ומפואר, הרחובות קושטו בעצים ופרחים נאים, ובשעה היעודה נכנס המלך בחדרו רכוב על סוס אביר, כשהוא מלווה בשיריו ויועציו הקרובים למלכות, ומשמר של כבוד סביב סביב.

ראשי הקהל קיבלו את פניו בכבוד, וליוו אותו עם פמלייתו אל ביתו נאוה קודש של הגאון הצדיק רבה של ירושלים ומרא דארעא דישראל.

משהגיעו אל שערי ארמון למעונו של הרב, קיבלם הגאון בסבר פנים יפות, והכניס את המלך אחר כבוד אל הבית פנימה, שם ביקטןו הצפוף שהתגורר הרב עם משפחתו, הושיב את המלך על כיסא פשוט על יד שולחן עץ קטן...

המלך הביט סביבו ברוב השתאות, ונראה מופתע מאוד לנוכח הפשטות והדלות שבביתו הקטן של הרב. לא כך תיאר לעצמו את 'ארמון המלוכה של מלך היהודים'... שמע הכתמו וצדקתו העצומה של הרב הצדיק שהתפרסם בכל העולם כמנהיג היהדות החרדית הגיע אליו עד עיר מלכותו ועתה נוכח לראות שהרב הענק הזה מצטופף לו בדירה ישנה וקטנה...

במהלך הביקור לא הצליח המלך להסתיר את פליאתו הגדולה, ופנה אל הרב הצדיק בתמיחה: וכי לא ניתן למצוא כאן בירושלים דירה נאה ורחבת ידיים עבור הרב? הרי בהיותו 'מלך היהודים' לא ייתכן לגור בקיטון צר שבו? מדוע לא דואגים ראשי הקהילה להשכין את הרב בארמון מפואר, כראוי לפי כבודו?

[הוא לא ידע כמקום את סיומו תורו של האב"ד ליהנות מן הצימר, אף לא בפחמה אחת קטנה...]

בתשובה שאלתו של המלך, נטלו הגאון הצדיק עמו אל המרפסת הצרה שבחוץ, שם במרום השכונה הגבוהה נראה בבירור 'הר הבית' הקדוש בכל רחבו והדרו. הרב הראה למלך את כל המרחב בחורבנו הנורא, מקום המקדש בעצמו פרוש לנגד עיניהם כשהיעיר חרבה בזיה ושוממה, ויבלעוה לגיונות וירישה עובדי זרים.

ותמוך כאב לב וצער גדול אמר הרב למלך: כל עת שבית קדשינו ותפארתו זה ניתן לנגד עינינו לשרפת אש, וכל מחמדנו כאן שוממים וחריבים, אין יכולים אנו להתגורר בבתי פאר, ובוודאי שלא בארמונות מלכות... מתחילה צריכים אנו לבנות הבית הנאמן הזה, בית משכן שכונת עזונו יתברך שמו, ורק אחר כך נוכל אף אנו לישיב בבתיים טובים ומפוארים!

המלך המופתע מן התשובה המדהימה, הנתן בראשו, הוא חשב שהוא מבין צקת... הוא לא הבין כלום...

[למלכותו קיבץ 37]

>>>

מרן הגה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל היה מוזהל מומחה בדורו, ואלפי ילדי ישראל נימולו על ידו.

דרכו בקודש לצאת אל כל 'ברית מילה' שנקרא אליה בכל מקום שהוא, ועד ימי זקנה ושיבה היה מכתת רגליו במסירות נפש עצומה מברית לברית. גם אל שכונותיה הרחוקות של ירושלים היה הרב

שלישים יום קודם החג

טיב התחזקות נועם אלימלך

דער רבי פון אלע רעבעס

היום של כ"א אדר תופס לו מקום של ירא וכבוד בקרב החסידים בכל הדורות, הן בעצם היום הזה חל יומא דהילולא קדישא של רבן של כל בני הגולה הרבי ר' אלימלך מליזענסק ז"ע, האי צדיק וקדוש אשר בימיו התפשטה אור החסידות ימה וקדמה צמנה ונגבה עד שבכל הארץ יצא קום, רוב ענפי החסידות שגדלו וגם עשו פרי לאלפים ולרבבות שורשם נטועה עמוק עמוק בבית מדרשו של רבינו, כידוע שתלמידי הרבי ר' אלימלך התפשטו על פני חבלי ארץ רבים ועל ידם הפכה אור החסידות לנחלת הכלל, מאז ועד ביאת משיח צדקנו מפכים מימי המעיין הסהור ומהם ישו אף יורו כל בית ישראל. סגולת היום הזה גדולה לתשובה, ולהיפקד דבר ישועה ורחמים, מתוך ההתקשרות בעל הילולא הגדול, שהיה נקרא בפי חסידי קמא: "דער הייליגער רבי ר' אלימלך". הכיסופין העצומים שהיו לתלמידיו וחסידיו לזכות לנסיעה לליזענסק, ולקבל פני הקודש, אינה ניתנת לתיאור. שבועות אף חודשים היו משרכים את רגליהם במסירות נפש, כדי שיזכו להקביל פני רבם.

אף לאחר פטירתו היו ישראל משתוקקים מאוד לעלות לציון קדשו, וברפת בימא דהולא, שהיו באים צדיקים רבים בלוויית תלמידים וחסידים ברוב עם הדרת מלך לחסות בציון קדשו. ונדע מה שאמרו הצדיקים הקדושים, שכל מי שזכה לראות פני קדשו, מובטח לו שלא ימות בלא תשובה, וכמה מעשיות נוראות נודעו בוה, ואין כאן המקום להאריך. - ואף לאחר פטירתו אמרו שנמשך כוחו כמו כן בציון הקודש, וגדולים צדיקים במיתתו יותר מבחייהם (חולין ע"ג).

וכאשר בחיים חיותו היה אהבם של ישראל עד מאוד, ומוסר נפשו עליהם בתפילות והשפעות טובות תמיד. והיה מליץ ישר אפילו על הגרועים ביותר שבישראל. - כמו כן נמשכו אחריו כל ישראל, ונדבקו בו מאוד, אף שנים רבות לאחר הסתלקותו לגנוי מרומים.

ואף אותם שאין עולים לציון קדשו, בעצם המקום שמתאספים לכבודו, בכל אתר ואתר, ומדברים מן הצדיק, ולמדים מתורתו ועבודת קדשו, הרי גם שם שורה נשמת הצדיק, וניתן לזכות להשפעה טובה מקדושת הילולא.

סדר מפחדך בשרי וממשפטיך ידאיתי

עבודת קדשו הייתה באופן מבהיל ביותר, ממש למעלה מדרך הטבע, זאת מלבד התקופה הידועה בה הלך גולה אחר גולה יחד עם אחיו הקדוש הרבי ר' זושא ז"ע, נעים נדיים מעיר אחת למשנהו ומכפר אחד לרעהו, תוך כדי שהיו מטוהרים ומתקנים את כל המקומות בהם דרכו רגליהם, ומקובל בפי חסידים שההשפעה והקדושה שהותירו במקומות בהם עברו ניכרו שנים רבות אחר כך. גם לאחר שנתפרסם שמו ברבים המשיך בעבודתו הקדושה להשפיע קדושה ויראה בקרב בני ישראל באופן מאד נעלה.

מסופר שפעם אחת ישבו האריות שבחבורה גדולי תלמידיו בבית המדרש ועסקו בדברים העומדים בבכשונם של עולם, לפתע נפתחה הדלת ורבינו הגדול עליוהם בהדרתו, הוא פנה לעברם ושאל אותם באיזה עניין הם עוסקים כעת, נענו התלמידים ואמרו, שהם דנים בדרכי יוקניני עבודת השי"ת, מאחר שלדעתם כבר זכו להשיג ולרכוש את מידת היראה, הם מתכוונים להתחיל ולהתייגע על מידה אחרת, וכעת הם דנים על איזה מידה עדיף להם להתחיל לעמול.

כשמעו את דבריהם פתח הרבי ר' אלימלך את פיו הקי ואמר להם, דעו לכם היטב, כל זמן שעדיין לא הגעתם למצב שמגדול יראת השי"ת ומפחד הדר גאונו אינכם יכולים להכניס אל תוך פיכם ולו טיפה אחת של מים, עדיין לא השגתם את תכלית מידת היראה, ועדיין מקום נותר לכם להתייגע בזה. בדעת אנוש קשה להשיג עד היכן הגיעה מידת יראת חטאו של רבינו, אפילו על עניינים שבניני האנשים לא נחשבים כלל לחטא, אבל הוא היה מחפש עליהם תיקון דרך תשובה, הרה"ק בעל ה"דברי חיים" מצאנו ז"ע כתב בספרו (בשבת שובה ובפשיטת כי אבא), ששמע מפי רבו הרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ ז"ע בשם הרבי ר' אלימלך, "שצריך האדם לשוב בתשובה עד העביה הראשונה שעשה מעורו", וספר הרה"ק מראפשיץ שהרבי ר' מיילעך לא היה רק נאה דורש אלא אף היה נאה מקיים, עד כדי כך, שלא מצא מנוח לנפשו על שבהיותו עולל רך בשנים, כשאמו העניקה לו את מזונו טפח בידו עליה ושמא הכאיב לה, לא נחה דעתו הקדושה עד שהכניס את אותו הדי אל תוך האש וחרכה.

נר המעריב

עד עצם היום הזה אנו זוכים לשאוב ממעיניו הון, ואף הוא ממשך להשפיע עלינו שפע ברכות מדעת עליון, וכדונתב בספרו הקדוש בפרשתנו - פרשת כי תשא - שהצדיק נקרא 'נר מעריב' מחמת שני טעמים: א. שבתוך הצדיק 'מעורב' כל מיני קדושות, אהבה ויראה ורוממות א-ל, תורה ותפלה וצדקה תשובה וגמילות חסדים וכדומה, [בין מה שאמרו במרא (מהדורין כ"ד), למה קראו שמה בבל שבלולה במשנה ומרא ואגדות]. ב. מלשון 'עריבות' ומתיקות, שהצדיק הוא ערב ומתוק בכל מיני מתיקות.

וכמו שהנו המעריב לא היה כבה לעולם ומאורה נטלו את האש להדליק ולהיטיב את שאר הנרות, כך גם נשמת הצדיק, שאור קדושתו ותורתו מאירה תמיד ואינה כבה, ובכח האור הגדול והקדוש הזה להדליק ולהצית את אור הקדושה אצל כל מי שבא להסתופף בצלו של הצדיק ולקבל ממנו תורה ויראת שמים.

וכשם שהשפיע אותו צדיק קדושה וטהרה על כל בני דורו ועל כל המסתופפים בצלו, כן ממשך להשפיע גם כהיום הזה על כל מי שעוסק בתורתו ובעבודתו ומבקש לילך בדרכיו שהנחיל לדורות האחרונים. אפילו בדור האפל הזה שאנו שרויים בו, על כל הנסיונות והפיתויים המצויים בכל פינה ופינה אשר אתה פונה, בכל זאת עדיין יכולים אנו להתחמם באורו הבהיר של אותו עיר וקדיש, ובכוחו הגדול יכולים אנו להלהיט ולהבעיר את נפשנו באור הקדושה והטהרה שהשפיעו הצדיקים להאי עלמא.

שק תפוחי אדמה וכי"ב שמחמת כובד השק סוחבים אותם על הארץ, ולפעמים נסחב עם זה גם פיורוי חמץ, ובקל יכול להיכשל באיסור חמץ בפסח. ש. כמו"כ צריך לזהר כשמביא לביתו מאכלי פסח עם רבב הסעודה, ומצוי מאד שהמקום המיועד להניח שם את מצורי הפסח מלאים בפיורוי חמץ, על כן יש להשגיח ולנקות את המקום היטב מתחילה, או שיניח ארון דבר כמו נייר או גיליון להפסיק בנייהם כדי שלא ידבק בהם החמץ. י. יש לזהר מאד בעת שטיפת ורחיצת הבית שלא לשפוך מים על המשקוף שסמוך למזוזות שעוללות להתקלקל ח"ו, ואם יש חשש שגורטבה המחזה צריך לבדוקה. יא. חמץ שנפלה עליו מפולת (גל של אבנים ועפר), אם אין הכלב יכול להריח ריחו ולחפש אחריו, דהיינו שיש עליו גובה ג' טפחים, הרי הוא כמבוער מן העולם לגמרי ואינו עובר עליו בבל יראה ובל ימצא מן התורה אף על פי שלא נתלגלג חמץ תחת ארון כבד בעומק שאי אפשר להגיע אליו בידיים ה"ז מבטלו דרוי. יג. מגירות ומדפים שדרך להסירם ממקומם ולהפכם בעת שמנקים אותם מן החמץ וה"ה אם קדירות וכי"ב אינם צריכים בדיקה, שמכיון שכבר הפכם ודאי שאין בהם חמץ (שיעורי קנה בשם פסח).

ספרים

ג. י"א שיש חיוב מעיקר הדין לבדוק את הספרים שמשמשתמין בהם לפעמים בחמץ משום חשש פיורוי, או ימכרם לנכרי ועשה בניהם מוציאה (הורא סי' קס"ו ס"ק י"ג י"ח). וי"א שמוטר להשתמש בספרים המנוחים בארון הספרים אע"פ שלא ניקה ולא בדק אותם לפסח מפיורוי החמץ, משום דפיורוי החמץ שנמצאים בתוך הספרים בטלים ואינם צריכים ביעור (הלי"ש פ"ה סי', הליכות אבן ישראל, שיעורי קנה בשם פסח), ואף אם ימצא פיורוי לא חשיבי ולא טרח אדם ללקטם לאכול מהם, וגם הוא מאוס לראות לאכול מהם (ליקוטי תשובה סי' פסח).

ד. ומ"מ הספרים שרגל להשתמש בהם כל ימות השנה בתוך הסעודה שבחזאי יש בהם פיורוי חמץ, טוב שיעשה להם היכר שלא יבוא להשתמש בהם בפסח בעת סעודתו, שיש לחוש שמא יפלו פיורוי חמץ על פניו ויתלחך ויתוך המאכל, אם לא שבדקם דף אחר דף ומנקה אותם מן הפיורוי (שיעורי קנה בשם פסח), או שיניח מפה אחרת תחת הספרים (הליכות אבן ישראל).

ה. והספרים המתוללים ונמצאים בתוך החמץ בכל ימות השנה, כגון סידורי תפילה של ילדים וכדומה, וכ"כ מירות לשבת וברכותם של ברכת המזון, פנקסי טלפון לוח וכדומה, שהם מלאים פיורוי חמץ ומודבק בהם ממאכלי חמץ, קרוב הדבר שא"א לנקותם, ועל כן טוב שיצניע אותם בין הדברים שאין משתמש בהם בפסח, או ימכרם לנכרי (שיעורי קנה בשם פסח). ו. יזהר שלא ישם אצבעותיו לתוך פיו תוך כדי הלימוד, ונכון לנקות ידיו אחר הלימוד בימי הפסח. ז. יש מדקדקים ומשגיחים על הספרים לשומרם בכל ימות השנה שלא יפלו לתוכם פיורוי חמץ (שיעורי קנה בשם פסח, ליקוטי תשובה סי' פסח).

א. כל שלושים יום צריך לעיין בכל דבר שהוא עושה שלא יסאר בו חמץ ושלא יוכל להסירו בנקל (פ"ב סי' תל"ז סק"ג). ולכן מן הנכון שמי שמעיין בספר בעת האכילה מפורים ואילך, יזהר שלא יסאר בו משהו חמץ כדי שלא ימצאנו בפסח, וכן כל כיו"ב (ש"ה"ש שם פסח). ב. מנהג ישראל שמברכין כל אחד את תבירו שנזכה להג הפסח 'שער', והכוונה בפשיטות שלא יהיה משהו חמץ ח"ו (שער' שישכח מאמר זמן חיזונו את ליה, ועיי' ש"ד).

דבנת הבית לפסח

א. צריך לכבד חדריו קודם הבדיקה, משום דלא מבידק שפיר בלא כיבוד, והמנהג לכבד כל הבית והחדרים ביום י"ב כדי שיוכל לעשות הבדיקה כדין בתחילת ליל י"ד (פ"א סי' תל"ג סי"א ומ"ב סק"ג). ונהגו כל ישראל להתחיל להכין את הבית שלששים יום קודם חג הפסח שיהא נקי מכל חשש חמץ, ומוקדן ומכבדן כל הבית והכלים מן החמץ, ומגררין כל מקום שידבוק שם החמץ (מהרי"ל הל' פסח).

ב. נהגו לגרר התלים והכסאות שנגע בהם חמץ, ויש להם על מה שסימכו, ואין ללעוג על המנהג לומר שהוא מנהג שטות וחומרתי יתירא, שיש למנהג זה סמך מן הירושלמי, ואע"ג דלא איירי שם במשהו, אף ישראל קדושים הם ונהגו להחמיר אפילו במשהו (סי' תמ"ב סי' ומ"ב וש"ה ש"ס).

ג. צריך לזהר מעת שמתחילים לנקות הבית שיהיה החמץ בביתו מונח במקום משומר, שאם לא כן מה תועלת יהיה לו מכל הנקיון אחרי שהחמץ נסחב לחזרים המנוקים (שיעורי קנה בשם פסח).

ד. אותם המקומות שקשה להשאיר בדיקתם עד ליל ארבעה עשר, כגון ארונות המטבח שממלאים אותם עם מאכלי פסח וקשה לפנותם בליל י"ד כדי לבדוק שם, ראוי ונכון שיבדקם באחד הלילות שקודם ליל י"ד לאור הנר ובלי ברכה (ש"ס).

ז. אע"פ שמצד עיקר הדין הקילו הרבה פוסקים שאין חובה לבער פיורוי חמץ של חמץ כיון שהוא מבטל, מ"מ למעשה נוהגין להחמיר ולבער כל פיורוי אפילו קטנים ביותר, והטעם כי אף שאין הדרך לאכול, מ"מ יש לחוש שמא יפול פיורוי חמץ בתוך המאכל שלא במתכוין ושלא ברצון, והרי חמץ בפסח אינו בטל אפילו במשהו, ומצא שנכשל באיסור אכילת חמץ בפסח.

ז. יש לזהר בעת נקיון הבית לשים לב לכל המקומות והחפצים שיכולין להימצא בהם חמץ, לדוגמא: במכשירי הטלפון וברפת בשפופרות מצוי לפעמים פיורוי חמץ, כל מיני טבעות שלובשות הנשים שנוגעים בהם בחמץ [ואם לבושת הטבעות גם בימי הפסח בעת שממשלתו לפסח, יש לזהר להנחילן לאור שיקום היטב מפני שמצוי בהם בלישות של חמץ], וכן יש לנקות השואב אבק, השטי"מ ומגנבעות, וכן כל שאר חפצים שהאדם מחזיק עמו, כמו ארנק מפתחות פלאפון וכדו'.

ז. חסידים ואנשי מעשה נוהגים עם בלישות של הדברים שקונים לכבוד החג מחדש פיורוי חמץ, כגון מיני פירות וירקות וביצים, וכן קבוקי יין ושמן, וכל דבר העלול להיות עליו פיורוי חמץ.

ז. יש לזהר ולהשיג במה שמצוי כשמביאים

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בגשיאות מדרגו והבנו ההרה"צ

רבי גמליאל הכהן הביטויין שליט"א

טיב הפרשה

ויגבה לבו בדרכי ה'

מבין ומאזין

אחר הדברים האלה עמד משה רבינו כשהוא מוכן ומזומן לשוב עלי אדמות לאחר שקיבל את התורה מפי עליון ארבעים יום וארבעים לילה, קָשְלוּ בני ישראל בעשיית עגל הזהב - פעולת ומעשה שטן אשר בקינאתו לא יכל לראות את בני ישראל בתפארתם והכשילים בעוון עבודה זרה החמורה השקול כנגד כל התורה כולה.

הקב"ה אומר לו למשה 'לָךְרָד פִּי שְׁתָּת עִמָּךְ סָרוּ מִן הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוִּיתִם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסָּפֵהָ, אֲכָן כְּאִשֶׁר יָרַד מִשָּׁה שָׁמַע וְרָאָה אֶת הָעֵגֶל וְהַמַּחֲלוּת הַשְּׁלִיךְ מִתַּחַת יָדָיו אֶת שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית כְּאֹמְרוֹ: שְׁפוֹטִים אַתֶּם מִכָּל הַמַּצּוֹת שִׁבְתוּרָה כִּדְבַר עֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה רַח"ל קָל וְחֹמֶר מִמּוֹמֵר שֶׁאִסּוּר לֵאכּוֹל מִן הַפֶּסַח כ"ש שְׁפוֹטִים מִכָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה.

לאחר שהשמדו את העגל והענישו כפי הראוי והיאות את עובדיה - ניגש משה רבינו ונעמד בתפילה ובתחנונים לפני המקום שיחונן את עמו ישראל ויחוס עליהם למרות נפילתם בחטא הלזו וכה דיבר ואמר: 'אֲנָּה חֲטָא הֵשֶׁם הָיָה חֲטָאָה גְדוֹלָה וַעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָבָה, בַּהֲתַבּוֹנָת וְשִׁמְתָה לִבְךָ חַיִּינוּ אֲשֶׁר מִשָּׁה רַבִּינוּ מוֹסִיף בַּחֲמוּמַת גְּדוּלַת מַעֲשֵׂה הַחַטָּא יוֹתֵר מִמָּה שֶׁאִמְרוּ לוֹ הַבּוֹרָא, - בַּשְּׂעָה שֶׁהִקְבִּיָה אוֹמֵר לוֹ סָרוּ מִן הַבְּרִית, מוֹסִיף מִשָּׁה מִדִּלְיָה אוֹמֵר: חֲטָא הֵשֶׁם הָיָה חֲטָאָה גְדוֹלָה, וְכֵן הַנְּצִיךְ לַהֲבִינן מִדְּעוֹ הַרְעוּהָ הַנֶּאֱמָר בַּעַת שְׁעוֹמֵד וּמַפְצִיר בַּתְּפִילָתוֹ לַמַּעַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵף בְּגִדּוֹל מִסִּירֵית נַפְשׁוֹ לַמַּעַן כָּלל יִשְׂרָאֵל מִבְּקֶשׁ הוּא לַמַּחֲוֹת אֶת שְׁמוֹ מִהַתּוֹרָה בְּאֵם ח"ו לֹא יִמְחֹלוּ לָהֶם אֶת פִּשְׁעֵם - יוֹסִיף וַיְדַבֵּר כּוֹאֵת עַל יִשְׂרָאֵל.

באופן של מוסר השכל ניתן ללמוד מכאן רמז לענין בין אדם לחבירו - כאשר האדם חפץ לפרוק את מטעניו והקשיים שעובר עליו על ידי מה שמספרם לולותו וחפץ שיקשיבו לרשיו לבו ויטיב לו, כל פיטור אותו בניד עין ובהינף יד - אלא ישמע למצוקותיו ואף יגדלם בעיניו לפניו, ובכך ייגיש שידע את מכאוביו ובוז גירום טובה וחסד גדול לחבירו, והיות כי 'מלכותא דארעא הוא כעין מלכותא דרקיעא' על כן הגדיל משה רבינו את הדבר יותר ממה ששמע כביכול מפי הגבורה.

כח התפילה

אמנם אחר שהפציר משה רבינו הרבה והתחנן לכפר על עוון ישראל נענה וזכה להבטחת 'שְׁלֵחֲתֵי לַפָּנִים מִלִּפְנֵי גּוֹ' אֶל-אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְשׁוֹב נִיחָמוּ הַמָּקוֹם וְאִמְרוּ לוֹ 'פָּנֵי יְיָ וְלִכְוֹנֵתוֹתֵי לָךְ' וְחַנּוּתֵי אֶת-אֲשֶׁר אָרוֹן יְרוּחֲמֵי אֶת-אֲשֶׁר אָרְחָם' אף נצטוו במצוות עליה לרגל שלש פעמים בשנה, הרי שאף על פי שכבר היו בני ישראל בשפל המדרגה ונתחייבו כליה - אך בכח התפילה זכו לחנינה ולקבלת לחות השניות, נמצאו למדים את גדול וחשיבות התפילה אשר צריכה חיזוק בכל יום וכמאמר הגמרא (ברכות ו ב) על הפסוק 'קָרַם זְלוֹת לִבְנֵי אָדָם' (תהילים ט ב) אלו דברים שעומדים ברומם של עולם - בתפילה שעולה למעלה - ובני אדם מואלזין בהן, על כן על האדם לשנן בתמידות את רום וחשיבות התפילה לבר מהזכות הגדול שיש לנו לעמוד לפני מלך גדול ונורא בכל עת ועונה, ובתפילתנו כהוגן נזכה שימלא'ה כל מאשלותנו לטובה.

השמח בחלקו

במצוות תרומת שקלי הקודש לבנין המשכן והקרבת הקרבנות תמידין כסדרן - נאמר בתורתנו שישקול כל איש ואיש מבני ישראל מחצית השקל בשקל הקודש - לא פחות ולא יותר, לנדבו תרומת ה' על עבודת אוהל מועד. מן הראוי להתבונן מה הענין דווקא בנתינת חצי השקל, אדרבה מן הראוי היה לכבד את בית השם והנצרך לבדק הבית ולתרום ביד רחבה לכל הפחות שקל שלם ומדוע אמר רחמנא 'מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל'.

אפשר לרמז מבין השיטין אשר בא ללמד לבני יהודה קשת - כי הנה למרות שצריך כל אחד ואחד לדרוש מעצמו שלימות בעבודת השם לקיים את כל מצוה ומצוה בכל פרטיה ודקדוקיה כנתינתן מסיני, מכל מקום אין צריך האדם להתעצב אל ליבו בראותו שאינו זוכה לעשותם בלבב שלם ונרוח נדיבה כאשר חפץ ואדרבה מצוותיו מלאים מהמורות וחסרונות, אלא יסתפק וישמח אף בחלק העבודה שעשה.

וזהו הנרמז 'פִּי תִשָּׂא אֶת-רֵאשׁ גְּבִי יִשְׂרָאֵל' כלומר כאשר יהיה האדם בשברון לב על מצותיו ומעשיו שלא נעשו בשלימות כראוי ואף אינו מרגיש עליה רוחנית - דבר אשר יגרום לו להתרפות ח"ו במלאכת שמים וליאש את עצמו מעבודת ה', אזי ישא יחזק וירומם את ראשו ולבבו בידעו את ציוויו ה' - 'זֶה יִתְּנוּ מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל' להורות שהשלימות הוא בלתי לשם כלבו ואילו על האדם מוטל לעשות את כל מה שבידו, ואת השאר מעלה עליו הכתוב כאילו עשהו בשלימותו, ואכן ממחצית זה נבנה המשכן וממנו הקרבת הקרבנות כי חשובים הם הנמנדים מאוד למעלה.

שפלות המרומה

לא זו בלבד אלא אף לא ישפיל ולא ינמין את רוחו בעבור זה הדבר אשר אינו זוכה לעשות כדבעי תאוות וחשקת לבו לעבודתו יתברך שמו, כשם שזכה לעשות מעשיו כדבעי אל לו להתגאות ואם מתגאה נעשה מרוחק מאת הבורא כאשר כל אדם שיש בו נסות הרוח - אומר הקודש ברוך הוא: 'אִין אֵין הוּא יִכּוּלֵי לְדוֹר יַחַד' - כך מגונה מי שמשים עצמו בענות ושפלות מרומה הגורם לו לסגת אחורנית מהיכל ה', ואף אם יאמר האדם שכל מטרותיו בזה היא לגרום לעצמו 'קְנֵאת סוֹפְרִים תְּרַבָּה חֲכָמָה' אף אתה אמור לו: אימתי היא קנאת סופרים מעשה טוב - בשעה אשר תרבה חכמה ולא כשנגרם לו מזה רפיון וחלישות הדעת, וזה הנאמר 'הַעֲשִׂיר לֹא-יָרֶךְ וְהַנְּדָל לֹא יִמְעִיט מִמִּחְצִית הַשֶּׁקֶל' - כלומר שאין לו מה להמעיט מעצמו עקב עשיתו מחצית העבודה אלא 'יִגָּבֵה לְבֹו בְּדָרְכָיו' ה' אשר חפץ אף בחצוים של מעשים ואינו דורש את השלימות כי אם מה שהאדם יכול לעשות.

כי עונה שלא במקומו הפסידה לעם ישראל גדולי עולם אשר בשפלותם והנמכת עצמם שלא במקומו קיימו בעצמם 'גַּם מִתְרַפָּה בְּמִלְאָכָתוֹ חָבַר הוּא לְאִישׁ מְשֻׁחָתֵי וְכִידְעוּ שְׁחִיצָא לְפִעוּל עַל חוּרְבַן הַבַּיִת הִיְתָה עֵקֶב עֲנוּתוֹתָיו שֶׁל זְכוּרֵיהּ בֵּן אֲבָקוּס - עֲנוּה זֹאת הִיא אֲשֶׁר הַחֲרִיבָה אֶת בֵּיתָנוּ וְשִׁרְפָה אֶת הֵיכְלָנוּ הַגְּלִיתָנוּ מֵאַרְצָנוּ.

פרשת כי-תשא
 "ה אדר תש"פ"
 זמני הדלקת נרות ומצ"ש
 הדרה"ג 5:11
 מוצ"ש"ק 6:24
 ר"ת 7:03
 סוף זמן קריאת שמע והפילה
 סוק"ש א' 8:05 | סוק"ת א' 9:24
 סוק"ש ב' 8:49 | סוק"ת ב' 9:49
 הזמנים לפי שעות חורף
 גיליון מס':
506

טיב המערכת

וישכימו ממחרת

אל כפר יודי קסן נבטו שני יחידים בעקבות שבר, עובדים ברחובות העירייה וצוקים הצילו הצילו, החטא והאשמים סביבם לשמור מה קרה, והנה הם מספרים כי מוחץ לעירייה שוכנת חברת שודדים שתפסו אותם ואת חבריהם ורצעים להורגם, אך כזאת נאיתו השודדים להשחררם, אם שלמו חיידים כופר נפש אלה רובל עקור כל ראש, או או ישרודו אותם, כששמע על כך רב העירייה, קרא מיד לנאצי הצרחה ונתן בידם רשימת נבית: מעקב החלק הנבו עשרים רובל, ממשו החיים שלשים, מעקל שואב המים המשה עשר, מיצוק הקשיר מארזים, וכן הלאה.

יצאו הנבאים במצות הרב, ולאחר זמן קצר שבו אליו עם כל הכסף בידם, והתפלא הרב כיצד זה אספו את כל הכסף כבוז מחירות, חשבים הנבאים כי כל אורח מאנשים שאילו תגיעו והפיל את תרומתו מהסכום שהרב הקציע לו, כששמע כך הרב, חרה לוחידי להשכיב העירייה את כספה במקום את קרא לכמה נבדונים וחרדה להם לצאת מוחץ לעיר ולהכות את השודדים ואת האנשים שעמם ום את חיידים הקשורים, עשו האנשים במצות רבם, והנה כשהחלו להכות את אותם יחידים מסכבים, לפתע פלו מרם קנעם ופאתוהם, והחברר כי היו אלו חברת גיים נובלים שרצו לצל את מצות פרוץ שמים שבני ישראל מודדים בה כ"ב.

חזרו האנשים נרגשים ואמרו לא ידעו שריבע בעל רוח הקודש הוא, אמר להם רבם איני בעל רוח הקודש, אבל קבלה היא מריחתו, שכל רב שבקדושה יש לו קשיים ומניעות, וכשראיתי שבחכפי חושג כבוז קלות, תבתי כי כן כאן מצוה.

במעשה העגל ריבוי ישיכמו ממחרת, ורשי מפרש כי 'חשטן זורם ברי שחוטא', ורב זה למוד גדול הוא לנו, כי לפעמים אנונו כל כך מתאנחים על הקושי לקום בבוקר, או לחתבר על היצר דברים אחרים, ורפי מה שראש כאן, הקשיים שלנו אמורים לשמח אותנו, כי אם אין לנו שום קושי, יתכן שאינו חולכים בדרך תבונה, כי כשרוצים להטוא ח"ו השטן עוזר ולא מפריע, ואם הוא מפריע לנו זה סימן שאנו עושים דברים טובים!
(מלך טיב תורה - כי תשא)

זמני קבלת קהל בבית פורנו ורבנו שליט"א אך ורק בתא קולי שמספרו
05341-00024
 טיב ההודעות
 גור' הועדה הרוחנית ר' יעקב רביטצין | טו"ר: ט. גולדשיין

YOUR FREE AD HERE! Send your artwork to mitzvovs@ramapost.com to secure your ad space.

ביסוד
ר. דניאל ד דהן
סופר ס"ת"ם מוסמך

Rabbi Daniel David Dahan, Sofer Stam
Tel: 646 387 5683. Email: Sofersogood4@gmail.com
Checking, writing, and sale of Sefer Torah, Tefillins,
Mezuzot, and Megillot. ✪ SAME DAY SERVICE ✪

ROCKLAND TRANSFERS CAR SERVICE

- ◆ Airport car service (departures and arrivals)
- ◆ City to City
- ◆ Per Hour Hire
- ◆ School (out-of-town) Drop-off and Pick-up
- ◆ Reliable and Safe
- ◆ Fixed Rates
- ◆ No Added Fees
- ◆ Credit Cards Accepted

Easy Booking Online

Reserve Online
www.RocklandTransfers.com
Call / Text
(845) 288-8888

35+ Years

OF SERVING THE COMMUNITY

- ◆ WILLS & TRUSTS
- ◆ ELDER LAW
- ◆ PROBATE
- ◆ TRUST ADMINISTRATION
- ◆ HALACHIC WILLS
- ◆ TAX PLANNING
- ◆ MEDICAID PLANNING
- ◆ ESTATE PLANNING
- ◆ SPECIAL NEEDS PLANNING
- ◆ ASSET PROTECTION

Emanuel Haas, Esq. Ari J. Zaltz, Esq.

Haas & Zaltz, LLP

845.425.3900
INFO@HAASZALTZ.COM | WWW.HAASZALTZ.COM
2 PERLMAN DR | STE 301 | SPRING VALLEY, NY 10977

As an independent agency we shop several companies to find you the right coverage and the right price.

Wise Men Insurance Services
support@wisemeninsurance.com
Ph 845-579-2978 Fax 845-231-6224

**ROSENBLUM
ARCHITECTURE**

TODD ROSENBLUM   rosenblumarchitecture.com

845.364.0337   200 East Eckerson Road
914.522.6793   Suite 230 E
todd@adaparch.com   New City, NY 10956

**CHEVRA L'BITACHON
OF ROCKLAND COUNTY**

Chevra L'Bitachon is a community security organization which trains and manages members of the community to become guards for their own shuls and mosdos as well as other security related resources.

For more info, please contact us at info@clbrc.org or call/whatsapp **845.704.1205** (add us to whatsapp to see our regular security related updates)

DJ KAEJ

FOR ALL YOUR SIMCHA NEEDS!

347.618.5028
bookings@djkaej.com

ONE COMMUNITY ONE ERUV
העירוב דרראקלענד
**ROCKLAND
ERUV**
בפיקוד רבני גדולי עשייתא - רבאיתא - תלמודא

**FIRST CLASS
LEASING**

**POMONA
ENTERPRISES CORP.**
Custom Home Builders
845-354-0018

www.POMONAENTERPRISES.com

**JUNKBOYZ
PRESERVATION**

**TELETECH
SECURITY & COMMUNICATIONS**

UNLIMITED ISRAEL™
ON ISRAEL'S MOST RELIABLE NETWORK
P: 845-371-9800

RAMAPOST.COM

SUBSCRIBE ONLINE!

FILL OUT THE ONLINE FORM TO SUBSCRIBE:
RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH

בסייד

Ramapost offers a weekly printed subscription to the following Divrei Torah:

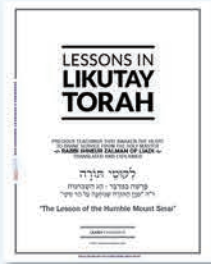
Please fill out the online form at RAMAPOST.COM/SUBSCRIBE-DIVREI-TORAH to subscribe. We ask that your free printed divrei torah be picked up every Friday at our Monsey (Rt 59) or Wesely Hills/Pomona location.

Meoros Hatzadikkim
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits (English)
Ramapost.com/meoros-hatzadikkim

Sichat Hashavua
(Hebrew)

Likutay Torah
(English)

Oneg Shabbos
(English)

Hitkashrut
(Hebrew)

Ohr Chaim
(Hebrew)

Torah Wellsprings
R' Elimelech Biderman (English)

RAM HATORAH
Compilation of Divrei Torah
Ramapost.com/ram-hatorah

ENGLISH DIVREI TORAH

TIV HAKEHILA · SHVILEI PINCHAS · AREIVIM · ANFEI EREZ · MIZMOR L'DOVID · PENINIM · KINDER TORAH · PARSHA PSHETEL · RAV BRAZIL

RAM HATORAH is a free weekly compilation of divrei torah that is organized, printed and distributed by Ramapost to hundreds of readers. You can view/download past and present editions at

דברי תורה עברית

MONTHLY

RAMAPOST.COM/RAM-HATORAH. טיב הקהילה · שבילי פנחס · דברי חינוך והתעוררות · חוס של חסד · המברך · דברי שי"ח

FOR MORE INFORMATION PLEASE CONTACT MITZVOS@RAMAPOST.COM

י"ח אדר תש"פ • 14 מרץ 2020 • מאנסי: הדלקת נרות - 6:43 • מוציש"ק - (72 דקות) 8:15 • No. 73 • Issue 24 • Vo. 2 • בסייד

רס התורה

דברי תורה מודפסים ומופצים בחופשיות על ידי ראמפוסט

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

פרשת כי תשא

טיב הקהילה • שבילי פנחס • חוט של חסד • המברך

**דברי תורה
עברית**